

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 63

34e jaargang

11 maart 1991

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
91/C 63/01	nr. 667/89 van mevrouw Barbara Simons aan de Commissie Betreft: Invoer van ijzer en staal uit de Republiek Zuid-Afrika	1
91/C 63/02	nr. 684/89 van de heer Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Milieugarantie	1
91/C 63/03	nr. 704/89 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Pensioenen op grond van een uitgeoefend beroep	2
91/C 63/04	nr. 775/89 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Afvloeiingspremies mijnwerkers	2
91/C 63/05	nr. 1118/89 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Kwantitatieve restricties met betrekking tot de invoer van cement uit Oost-Europa	3
91/C 63/06	nr. 1277/89 van de heer Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: Pensioenanspraken van weduwen van Duitse grensarbeiders in Nederland	3
91/C 63/07	nr. 1297/89 van de heer Gerardo Fernández Albor aan de Commissie Betreft: Bescherming van de kusten van Gallicie	4
91/C 63/08	nr. 157/90 van de heer Nino Pisoni aan de Commissie Betreft: Hulp aan de Oostbloklanden	5
91/C 63/09	nr. 417/90 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Nieuw ziekenhuis te Gaza	6
91/C 63/10	nr. 653/90 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Deelname van de Gemeenschap aan de tentoonstelling in Sevilla in 1992	6

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 63/11	nr. 746/90 van mevrouw Lissy Gröner aan de Commissie Betreft: Onderwijsbeleid	7
91/C 63/12	nr. 943/90 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Gezondheidsuitgaven van de Commissie	7
91/C 63/13	nr. 1075/90 van de leden Juan Garaikoetxea Urriza en Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Fundamentele rechten en vrijheden	8
91/C 63/14	nr. 1077/90 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Rapport van het Copa	9
91/C 63/15	nr. 1127/90 van de heer René-Emile Piquet aan de Commissie Betreft: Verslechtering van de situatie in de bijenteelt in de Gemeenschap	9
91/C 63/16	nr. 1137/90 van de heer Proinsias de Rossa aan de Commissie Betreft: Spoorverbinding Dublin—Belfast	10
91/C 63/17	nr. 1141/90 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Onderzoek gericht op de bescherming van jonge vis	10
91/C 63/18	nr. 1149/90 van de leden Eugenio Melandri, Pasqualina Napoletano en Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Wapenhandel met de Hoorn van Afrika	11
91/C 63/19	nr. 1150/90 van de leden Eugenio Melandri, Pasqualina Napoletano en Alexander Langer aan de Commissie Betreft: Vredesproces in de Hoorn van Afrika	11
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1149/90 en nr. 1150/90	11
91/C 63/20	nr. 1157/90 van mevrouw Astrid Lulling aan de Commissie Betreft: Bevorderingsbeleid A-ambtenaren van de Commissie	12
91/C 63/21	nr. 1167/90 van de heer Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Veiligheidsnormen voor bouwvakkers die betrokken zijn bij de bouw van de Kanaal-tunnel	12
91/C 63/22	nr. 1202/90 van de heer Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Te gering gebruik van begrotingslijn 634 in 1988	13
91/C 63/23	nr. 1214/90 van de heer François-Xavier de Donnea aan de Commissie Betreft: Communautair stelsel voor exportkredietverzekering	13
91/C 63/24	nr. 1217/90 van de heer François-Xavier de Donnea aan de Commissie Betreft: Bosbescherming	14
91/C 63/25	nr. 1245/90 van de heer Karl-Heinz Florenz aan de Commissie Betreft: Bevordering van de eucalyptusaanplant in de Gemeenschap	14
91/C 63/26	nr. 1247/90 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Regulering van de emissie van convertibele obligaties in aandelen naar Spaans recht en communautaire richtlijnen	15
91/C 63/27	nr. 1251/90 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Communautaire steun voor projecten ter bevordering van de zeekeefstand	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 63/28	nr. 1252/90 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Natuurlijke bevordering van de zeekeefstand	15
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1251/90 en nr. 1252/90	15
91/C 63/29	nr. 1275/90 van de heren Jesús Cabezón Alonso, Pedro Bofill Abeilhe, Mateo Sierra Bardaji, Josep Pons Grau en mevrouw María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Onvolledige besteding van de kredieten opgenomen in de posten 580 en 5812 van de Algemene Begroting van 1988	16
91/C 63/30	nr. 1287/90 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Besmettingsgevaar door ingevoerde bijen in het Verenigd Koninkrijk	16
91/C 63/31	nr. 1333/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Interne markt 1992 en de kwaliteit van de diensten die in de Lid-Staten belast zijn met de medische en technische inspectie en het toezicht op de naleving van de sociale wetgeving	17
91/C 63/32	nr. 1347/90 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Verslag over de veiligheidscontrole van Euratom — bilaterale overeenkomsten (Canada, Verenigde Staten en Australië)	18
91/C 63/33	nr. 1365/90 van mevrouw Lissy Gröner aan de Commissie Betreft: Universitaire opleiding in de Gemeenschap	19
91/C 63/34	nr. 1370/90 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Communautaire leningen aan Spanje	20
91/C 63/35	nr. 1372/90 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bescherming tegen de mosca cochlomyia hominivorax	20
91/C 63/36	nr. 1391/90 van mevrouw Marie Jepsen aan de Commissie Betreft: Vrijstelling van de verplichting tot betaling van de medeverantwoordelijkheidsheffing voor graan dat wordt ingeleverd in ruil voor mengvoeders waarin graan is verwerkt	21
91/C 63/37	nr. 1393/90 van de heer Gérard Monnier-Besombes aan de Commissie Betreft: Speciale bepalingen in GMP's voor Aquitaine en Midi Pyrénées	21
91/C 63/38	nr. 1399/90 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Personeelsbezetting Sociaal Actieprogramma	22
91/C 63/39	nr. 1408/90 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Wetgeving op het stuk van de luchtvaart in de Gemeenschap	22
91/C 63/40	nr. 1416/90 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Stabex	23
91/C 63/41	nr. 1424/90 van de leden Edward Kellett-Bowman, Paul Howell, Lord Plumb en Thomas Spencer aan de Commissie Betreft: Heffingen op uit Nieuw-Zeeland geïmporteerd lamsvlees	23
91/C 63/42	nr. 1489/90 van de heer John Tomlinson aan de Commissie Betreft: Heffingen bij de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland	23
91/C 63/43	nr. 1497/90 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Heffing op de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland	23
91/C 63/44	nr. 1767/90 van de heer Petrus Cornelissen aan de Commissie Betreft: Invoerheffingen op lamsvlees uit Nieuw-Zeeland	24

(Vervolg z.o.z.)

	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1424/90, nr. 1489/90, nr. 1497/90 en nr. 1767/90	24
91/C 63/45	nr. 1425/90 van de heren Hans-Gert Poettering en Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Controle op de visserij in de Noordzee	24
91/C 63/46	nr. 1435/90 van de heer Lode van Outrive aan de Commissie Betreft: Erkenning van de regio Hageland (B) als plattelandszone (doelstelling 5 b — Structuurfondsen)	25
91/C 63/47	nr. 1437/90 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Gebruik van methylbromide in groenteteelt	25
91/C 63/48	nr. 1456/90 van de heer Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Investerings in Cantabrië als regio van doelstelling 2	26
91/C 63/49	nr. 1464/90 van mevrouw Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Illegaal vervoer van huisdieren, bestemd voor vivisectie, zonder gezondheidsverklaringen	26
91/C 63/50	nr. 1467/90 van mevrouw Astrid Lulling aan de Commissie Betreft: Betaling van auteursrechten door kabelmaatschappijen	27
91/C 63/51	nr. 1474/90 van de heer Antonio Mazzone aan de Commissie Betreft: Geïntegreerde operatie Napels	27
91/C 63/52	nr. 1484/90 van de heer Ferruccio Pisoni aan de Commissie Betreft: Gebruik van vreemde talen met het oog op de ongevallenpreventie en veiligheid op de arbeidsplaats	28
91/C 63/53	nr. 1500/90 van mevrouw Claudia Roth aan de Commissie Betreft: Resolutie van de Raad over de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat en verbetering van de opvoeding van de kinderen van migrerende werknemers	28
91/C 63/54	nr. 1507/90 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Rol van de Adviesraad van de regionale en de plaatselijke rechtsgemeenschappen bij de Commissie	29
91/C 63/55	nr. 1533/90 van de heer Miguel Arias Cañete aan de Commissie Betreft: Aanhouden van schepen uit de Gemeenschap door Marokko	30
91/C 63/56	nr. 1537/90 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Recht van toegang tot het grondgebied van een Lid-Staat	30
91/C 63/57	nr. 1560/90 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Bijzondere belasting voor vrachtwagens voor het rijden door Duitsland	31
91/C 63/58	nr. 1570/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Kosten bij betalingen in ecu door particulieren	31
91/C 63/59	nr. 1580/90 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Onderwijs en 1992	32
91/C 63/60	nr. 1581/90 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Was- en toiletvoorzieningen voor reizigers	32
91/C 63/61	nr. 1596/90 van de heer John Bird aan de Commissie Betreft: Kweken van aas voor zoetwatervissers	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 63/62	nr. 1632/90 van de heer Carlos Carvalhas aan de Commissie Betreft: Veiligheidsmaatregelen en modernisering van het spoorweganet	33
91/C 63/63	nr. 1643/90 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Uniforme toepassing van communautaire maatregelen in de visserijsector	33
91/C 63/64	nr. 1651/90 van de heer Francis Wurtz aan de Commissie Betreft: Demonstratieproject in de Elzas, vallende onder Verordening (EEG) nr. 797/85	34
91/C 63/65	nr. 1686/90 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Verkeerd gebruik van GMP-middelen in Umbrië (Italië)	34
91/C 63/66	nr. 1692/90 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Milieunormen van de EVA	35
91/C 63/67	nr. 1695/90 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Dumping-praktijken van landen van Oost-Europa	35
91/C 63/68	nr. 1697/90 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Bescherming van het auteursrecht van componisten	36
91/C 63/69	nr. 1732/90 van de heer Eugenio Melandri aan de Commissie Betreft: Wapenhandel Europa/ontwikkelingslanden	37
91/C 63/70	nr. 1735/90 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Directe belastingen en mededingingsbeleid (coördinatiecentra)	37
91/C 63/71	nr. 1785/90 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Gebruik van zetmeel	38
91/C 63/72	nr. 1797/90 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Orkesten	38
91/C 63/73	nr. 1799/90 van de heer Lyndon Harrison aan de Commissie Betreft: Begroting voor culturele activiteiten	39
91/C 63/74	nr. 1814/90 van de heer Filippos Pierros aan de Commissie Betreft: Beperving van het landbouwareaal in de Gemeenschap	39
91/C 63/75	nr. 1821/90 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Toepassing door België van de resolutie van de Raad van 1984 over verkorting van de wachttijd aan grenzen	40
91/C 63/76	nr. 1822/90 van de heer Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Financiering door de Gemeenschap van de vernietiging van Ierse veengronden	40
91/C 63/77	nr. 1862/90 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Propaganda voor Europa, Europees Jaar voor het Toerisme	41
91/C 63/78	nr. 1867/90 van de heer Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Vergunning van het Belgisch Bestuur der Postcheques voor het uitgeven van kredietkaarten	42
91/C 63/79	nr. 1868/90 van de heer Marc Galle aan de Commissie Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit op het gebied van de amateursport (Koninklijke Belgische Tennisfederatie)	43

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 63/80	nr. 1925/90 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Toepassing van het communautaire steunkader voor Andalusië	43
91/C 63/81	nr. 1933/90 van de heer José Montero Zabala aan de Commissie Betreft: Verschillende steunmaatregelen voor studenten	44
91/C 63/82	nr. 1952/90 van de heer Gianfranco Amendola aan de Commissie Betreft: Openbare aanbesteding bij de strijd tegen de droogte in de Sahel	44
91/C 63/83	nr. 1961/90 van de heer François Musso aan de Commissie Betreft: Regen-programma	45
91/C 63/84	nr. 1973/90 van de leden Alex Smith en Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Vrijwilligerswerk	45
91/C 63/85	nr. 1983/90 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Milieu-effecten van de projecten in overzeese gebiedsdelen	45
91/C 63/86	nr. 1985/90 van de heer Eisso Woltjer aan de Commissie Betreft: Zuivelquota	46
91/C 63/87	nr. 1987/90 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Kapitaalbewegingen tussen de Lid-Staten	47
91/C 63/88	nr. 1996/90 van de heer Alain Marleix aan de Commissie Betreft: Premie voor zoogkoeien	48
91/C 63/89	nr. 1997/90 van de heer Luigi Moretti aan de Commissie Betreft: Schade door wolkbreuken in Italië	48
91/C 63/90	nr. 2006/90 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Tv-reclamemonopolie en weigering van advertentieruimte voor een semi-concurrent ..	49
91/C 63/91	nr. 2040/90 van de heer Maxime Verhagen aan de Commissie Betreft: Controle op de communautaire voedselhulpverlening	49
91/C 63/92	nr. 2061/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Bijdrage van de Gemeenschap aan het programma voor de redding van het Amazone- gebied: problemen in verband met de exploitatie van delfstoffen in het Yanoama-gebied en de projecten Calha Norte en Calha Sud	50
91/C 63/93	nr. 2070/90 van de heer Jan Sonneveld aan de Commissie Betreft: Gedifferentieerde toepassing medeverantwoordelijkheidsheffing granen	51
91/C 63/94	nr. 2073/90 van mevrouw Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Gezondheidsrisico's in de haar- en schoonheidsindustrie	51
91/C 63/95	nr. 2077/90 van de heer Carlos Carvalhas aan de Commissie Betreft: Schietterrein van Alcochete	52
91/C 63/96	nr. 2093/90 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Financiële bijdrage uit de Europese begroting voor het Eurovisie Songfestival	53

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 63/97	nr. 2101/90 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Vergunningen voor taxi's	53
91/C 63/98	nr. 2107/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Vervoer van giftig kwikhoudend afval naar depots in Zuid-Afrika	53
91/C 63/99	nr. 2121/90 van de heer Francis Wurtz aan de Commissie Betreft: Strafbare commerciële praktijken ten opzichte van de consumenten	54
91/C 63/100	nr. 2123/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Arbeidsveiligheid op de booreilanden in de Noordzee	54
91/C 63/101	nr. 2151/90 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Steun voor het cultureel erfgoed	55
91/C 63/102	nr. 2171/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Politieke voorwaarden voor uitbreiding van de handelsbetrekkingen van de Gemeenschap met Centraal-Amerika	55
91/C 63/103	nr. 2192/90 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Au pairs	56
91/C 63/104	nr. 2216/90 van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Europees Sociaal Fonds en Navarra in 1989	57
91/C 63/105	nr. 2257/90 van de heer Marc Reyman aan de Commissie Betreft: Artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 — echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat	57
91/C 63/106	nr. 2262/90 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Richtlijn inzake de vogelstand	58
91/C 63/107	nr. 2271/90 van de heer Gerardo Fernández Albor aan de Commissie Betreft: Communautaire centrale voor informatie over privé-testamenten	58
91/C 63/108	nr. 2295/90 van de heer Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Gewetensbezwaren	59
91/C 63/109	nr. 2329/90 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Communautair beleid op arbeidsgebied	59
91/C 63/110	nr. 2331/90 van de heer Antoni Gutiérrez Diaz aan de Commissie Betreft: Nationaal Park van Aigüestortes (Catalonië — Spanje)	60
91/C 63/111	nr. 2435/90 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Verhoging van het kapitaal van het IMF en criteria voor steun	60
91/C 63/112	nr. 2460/90 van de heer Luigi Vertemati aan de Raad Betreft: Fiscale stimulansen voor het milieubeleid	61
91/C 63/113	nr. 2597/90 van de leden Gianfranco Amendola, Paul Lannoye en Gérard Monnier-Besombes aan de Raad Betreft: Aanneming van de richtlijn inzake de lozing van afval in zee	62
91/C 63/114	nr. 2791/90 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Programma van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling	63
91/C 63/115	nr. 2799/90 van de heer Luigi Vertemati aan de Raad Betreft: Veiligheid van bestuurders van motorvoertuigen	63

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 667/89van mevrouw **Barbara Simons (S)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(6 november 1989)

(91/C 63/01)

Betreft: Invoer van ijzer en staal uit de Republiek Zuid-Afrika

Krachtens besluit van de in de Raad verenigde regeringsvertegenwoordigers van de Lid-Staten van 16 september 1986 is het vrij op de markt van de Gemeenschap brengen van bepaalde ijzer- en staalprodukten van oorsprong uit Zuid-Afrika tot nader order verboden (86/459/EGKS) (*).

1. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat de invoer in de Bondsrepubliek Duitsland van ijzer en staal uit de Republiek Zuid-Afrika, die in de bijlage van het EGKS-besluit zijn vermeld en derhalve onder het invoerverbod vallen, niet is opgeschort en volgens gegevens van het bureau voor de statistiek van de Bondsrepubliek zelfs in waarde (1986: 66,09 miljoen DM; 1987: 59,28 miljoen DM; 1988: 68,40 miljoen DM) en in hoeveelheid (1986: 87 871 ton; 1987: 72 096 ton; 1988: 89 210 ton) zijn gestegen?
2. Wat denkt de Commissie te doen om de invoer van de in de bijlage van het EGKS-besluit genoemde produkten in de Bondsrepubliek Duitsland te stoppen en daarmee de eerbiediging van het besluit af te dwingen?
3. Welke overtredingen van dit besluit zijn de Commissie uit andere Lid-Staten bekend?

(*) PB nr. L 268 van 19. 9. 1986, blz. 1.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(30 januari 1990)

Noch de Commissie noch enig communautair orgaan zijn bevoegd om de toepassing op nationaal vlak na te gaan

van het door de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen van 16 september 1986 genomen besluit waarbij een embargo werd ingesteld op de invoer van bepaalde ijzer- en staalprodukten van oorsprong uit Zuid-Afrika.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 684/89van de heer **Jens-Peter Bonde (ARC)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(6 november 1989)

(91/C 63/02)

Betreft: Milieugarantie

In een door het Deense Vakverbond uitgegeven nota staat op bladzijde 22 dat er bij de vakbeweging geen enkele twijfel bestaat over het feit dat de milieugarantie in alle stadia en onder alle omstandigheden van kracht blijft, d.w.z. zowel wat betreft de essentiële veiligheidsvoorschriften van richtlijnen, de specifieke technische normen, als de concrete beslissingen, alsmede dat deze zowel voor als na het nemen van besluiten kan worden toegepast.

Is de Commissie het met dit standpunt van het Deense Vakverbond eens?

Is de Commissie het er voorts mee eens dat geen enkele communautaire regeling het recht van de arbeidsinspectie tot het vaststellen van concrete voorschriften kan beperken?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(14 december 1989)

Lid 3 van artikel 118 A (EEG) dat door de Europese Akte is ingevoerd luidt:

„De uit hoofde van dit artikel vastgestelde bepalingen beletten niet dat een Lid-Staat maatregelen voor een hogere graad van bescherming van de arbeidsomstandigheden handhaaft en treft welke met dit Verdrag verenigbaar zijn”.

Het is niet aan de Commissie om commentaar te leveren op publikaties die niet door haarzelf zijn opgesteld. De bevoegdheid van een arbeidsinspecteur wordt evenwel niet aangetast door artikel 118 A. In het geval van een gevaarlijke situatie bij voorbeeld zal de arbeidsinspecteur, evenals in het verleden, onmiddellijk handelend kunnen optreden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 704/89

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 november 1989)

(91/C 63/03)

Betreft: Pensioenen op grond van een uitgeoefend beroep

Er bestaan verschillen tussen de Lid-Staten wat de wetgeving voor pensioenen op grond van een uitgeoefend beroep betreft.

Kan de Commissie mededelen:

1. Tot op welke hoogte deze pensioenen van de ene Lid-Staat naar de andere overdraagbaar zijn?
2. Door welke maatregelen zij de betrokken pensioeninstaties ertoe denkt te bewegen dat deze een EG-burger toestaan dit pensioen in de Lid-Staat waar hij woont te genieten?
3. Of de bestaande regels en voorschriften inzake de rechten op genoemde pensioenen in de diverse Lid-Staten verenigbaar zijn met de artikelen in het Verdrag van Rome betreffende het vrije verkeer van werknemers?
4. Of zij onverwijld een reeks voorstellen kan doen om de overdraagbaarheid tussen de Lid-Staten van genoemde pensioenen van EG-burgers te verruimen en te bevorderen?

Antwoord van mevrouw Papandreou

namens de Commissie

(22 november 1989)

1 en 2. De Commissie kent geen aanvullende pensioenregelingen in de Lid-Staten die de uitvoer van de verworven pensioenen niet toestaan.

3. Uit hoofde van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾, gebaseerd op artikel 51 van het EEG-Verdrag, en

met name uit hoofde van artikel 4, lid 2 daarvan zijn de niet-wettelijke regelingen uitgesloten van de materiële werkingssfeer van de verordening en is er voor deze regelingen dus geen sprake van handhaving van het recht op pensioen.

4. De Commissie bestudeert op dit moment de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde vraagstukken. De Raad heeft overigens op 29 september 1989 gewezen op het belang van deze kwestie en van de werkzaamheden op communautair niveau.

In januari 1990 zal er een studieconferentie over de kwestie van de aanvullende pensioenen worden georganiseerd, na afloop waarvan de Commissie de eventuele actiemogelijkheden op dit gebied zal bekijken.

⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2332/89 (PB nr. L 224 van 2. 8. 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 775/89

van de heer Stephen Hughes (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 november 1989)

(91/C 63/04)

Betreft: Afvloeiingspremies mijnwerkers

Kan de Commissie een vergelijkend overzicht geven van de omvang van de afvloeiings-, ontslag- en herscholingspremies, waarvoor mijnwerkers in de Lid-Staten in aanmerking komen?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(12 december 1989)

De Commissie beschikt niet over vergelijkende gegevens die een gedetailleerd en systematisch overzicht geven van de voorwaarden waaronder in de diverse Lid-Staten ontslag- en herscholingspremies worden uitbetaald aan overtoellig geworden mijnwerkers.

Ten aanzien van de soorten uitkeringen die als EGKS-wederaanpassingssteun (artikel 56 van het EGKS-Verdrag) kunnen worden toegekend, zijn de voorwaarden vastgesteld in het kader van de nieuwe overeenkomst⁽¹⁾ die door de Commissie in overleg met de Lid-Staten voor alle programma's inzake ontslagen met ingang van 1 januari 1989 wordt toegepast. Binnen dit kader zijn uiteenlopende niveaus van financiële tegemoetkoming vastgesteld overeenkomstig een geharmoniseerd systeem dat vijf standaard situaties kent (vervroegde uittrekking, werkloosheid, overplaatsing binnen het bedrijf, overplaatsing buiten het bedrijf, herscholing), gekoppeld aan uiteenlopende niveaus van steunverlening. Deze niveaus zijn gebonden aan diverse maxima die variëren, onder meer,

naar gelang van het vroeger genoten loon van de werknemer, binnen de grenzen van een algemeen gemiddelde van 3 000 ecu per werknemer.

(¹) Deze overeenkomst werd niet door alle Lid-Staten ondertekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1118/89

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 december 1989)

(91/C 63/05)

Betreft: Kwantitatieve restricties met betrekking tot de invoer van cement uit Oost-Europa

Bij de besprekingen met de Oosteuropese landen over de handelspolitieke relaties wordt gesproken over de contingenten die bestaan ten aanzien van zekere produkten. Een van deze produkten is cement, waarvoor in de Benelux invoercontingenten bestaan voor Polen (43 400 ton) en Bulgarije (0 ton). De Poolse cementindustrie levert het toegestane contingent op basis van een prijspolitiek welke alle kenmerken van dumping vertoont. Dit werd op 17 juli 1986 geconstateerd bij Besluit 86/344/EEG (¹), na een klacht door de EG-landen van de Europese Cementorganisatie. Daarna is geconstateerd dat de prijspolitiek vanuit Polen niet is aangepast. De prijzen per ton cement die Polen rekende (cif grens) luidden nl. fl. 88,— (1986), fl. 85,— (1987) en fl. 86,50 (1988) (gegevens Vereniging Nederlandse Cementindustrie).

1. Is het juist dat de prijspolitiek die door Polen wordt gehanteerd bij de levering van cement ook ná 1986 bestempeld kan worden met het predikaat dumping?
2. Vormen de invoercontingenten van cement een onderdeel van de handelspolitieke onderhandelingen met Bulgarije en Polen?
3. Wat voor maatregelen overweegt de Commissie ten aanzien van de cementinvoer te nemen zolang er kennelijk sprake is van oneerlijke concurrentie vanuit het Oostblok?

(¹) PB nr. L 202 van 25. 7. 1986, blz. 43.

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(2 februari 1990)

De Commissie stelde op 17 juni 1986 Besluit 86/344/EEG vast, waarbij een onderzoek naar dumping met betrek-

king tot invoer van cement van post ex 25.23 van het gemeenschappelijk douanetarief, van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Polen en Joegoslavië, werd beëindigd zonder dat maatregelen werden ingesteld.

Hoewel werd vastgesteld dat cementproducenten uit de betrokken landen met dumping hadden ingevoerd, was de Commissie van mening dat deze invoer, met name met het oog op het zeer kleine marktaandeel in de Gemeenschap, niet van die aard was, dat aanzienlijke schade werd berokkend of dreigde te worden berokkend aan een groot gedeelte van de industrie van de Gemeenschap. Op regionale basis werd evenmin schade vastgesteld.

De Commissie heeft geen gegevens over de prijspolitiek van de exporteurs van cement uit Polen en Bulgarije na 1986 en er zijn ook geen klachten ingediend voor wat deze twee landen betreft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1277/89

van de heer Klaus Hänsch (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 januari 1990)

(91/C 63/06)

Betreft: Pensioenaanspraken van weduwen van Duitse grensarbeiders in Nederland

Krachtens de Nederlandse Algemene Ouderdomswet worden bij vrouwen van Duitse grensarbeiders die werkzaam waren bij een Nederlandse werkgever na het 65e levensjaar alleen de tijdens het huwelijk van de overleden verzekerde betaalde verplichte premies in Nederland in aanmerking genomen voor het eigen ouderdomspensioen. Bij het tot het 65e levensjaar betaalde weduwnpensioen worden evenwel alle woon- en premietijdvakken van de overleden echtgenoot in Nederland in aanmerking genomen (Verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹), bijlage VI, letter I, punt 2, onder c) en e)). Dit heeft tot gevolg dat het pensioen van de vrouwen van Duitse grensarbeiders bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd omlaag gaat. Bij Verordening (EEG) nr. 2332/89 van de Raad (²) is bijlage VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 in dier voege gewijzigd dat ook buitenlandse vrouwen van grensarbeiders recht hebben op vrijwillige verzekering in het kader van de Nederlandse pensioenwetgeving terwijl Nederland zijn eigen inwoners vanaf het 65e levensjaar een eigen pensioen toekent.

Deelt de Commissie de mening dat deze Nederlandse wetsvoorschriften in strijd zijn met het beginsel van gelijke behandeling van grensarbeiders en hun gezinsleden uit Lid-Staten ten opzichte van Nederlandse staatsburgers?

Zo ja, welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om wijziging in deze situatie te brengen?

(¹) PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

(²) PB nr. L 224 van 2. 8. 1989, blz. 1.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(20 juli 1990)

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen herhaaldelijk heeft benadrukt (¹), hebben de Verordeningen (EEG) nr. 1408/71 en (EEG) nr. 574/72 (²), die op artikel 51 van het EEG-Verdrag zijn gebaseerd, niet de harmonisatie van de verschillende stelsels van sociale zekerheid in de Gemeenschap ten doel maar een coördinatie van deze stelsels. Iedere Lid-Staat stelt derhalve de voorwaarden vast waaronder een weduwenpensioen wordt toegekend.

In de Bondsrepubliek Duitsland wordt een weduwenpensioen in het algemeen tot het overlijden of hertrouwen van de weduwe toegekend. De toekenning en de berekening van dit pensioen zijn gebaseerd op het aantal door de overleden echtgenoot gestorte premies en het bedrag ervan. Maar in Nederland wordt een weduwenpensioen slechts toegekend tot de 65e verjaardag van de betrokkene. De toekenning en de berekening van een ouderdompensioen uit hoofde van de Algemene Ouderdomswet (AOW), dat met 65 jaar wordt toegekend, zijn niet afhankelijk van het bedrag van de premies of het aantal premies van de overleden echtgenoot maar uitsluitend van de tijdvakken waarin de weduwe zelf verzekerd is geweest.

Een werknemer die met zijn gezin in een andere Lid-Staat woonachtig is en beroepsbezigheden in Nederland verricht, is, overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van Verordening (EEG) nr. 1408/71, verzekerd uit hoofde van de Nederlandse Algemene Ouderdomswet (AOW). Zijn echtgenote echter, die niet in Nederland werkzaam is, is daar niet verzekerd. Ten einde het vrije verkeer van werknemers van andere Lid-Statens te vergemakkelijken die beroepsbezigheden in Nederland verrichten, terwijl de echtgenoten in het land van oorsprong blijven, bevat bijlage VI, rubriek I (Nederland), punt 2, van Verordening (EEG) nr. 1408/71, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2332/89, bepalingen ter bescherming van deze echtgenoten. Dank zij deze bepalingen kunnen voor deze echtgenoten als verzekeringstijdvakken uit hoofde van de AOW in aanmerking worden genomen woontijdvakken in een andere Lid-Staat vóór 2 augustus 1989. Voor deze inaanmerkingneming is vereist dat het gaat om huwelijks-tijdvakken die samenvallen met verzekeringstijdvakken van de echtgenoot.

Zoals het Hof van Justitie in zijn arrest van 25 februari 1986 (³) heeft beslist, is het voor de doelstelling van genoemde bepalingen van bijlage VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 niet vereist dat periodes vóór het huwelijk ook in aanmerking kunnen worden genomen. Bij voornoemde bepalingen van bijlage VI van Verordening (EEG) nr. 1408/71 is erin voorzien dat, om te kunnen profiteren van de inaanmerkingneming van woontijdvak-

ken in een andere Lid-Staat na 2 augustus 1989, de echtgenote van een in Nederland werkzame werknemer zich vrijwillig voor de AOW in Nederland kan verzekeren.

De Commissie is van mening dat de aldus bij Verordening (EEG) nr. 1408/71 aangevulde Nederlandse wetgeving in overeenstemming is met het communautaire recht.

(¹) Arresten van 5 juli 1967 (zaak 2/67, De Moor, Jurispr. 1967, 243, en zaak 9/67, Colditz, Jurispr. 1967, 225), 10 november 1971 (zaak 27/71, Keller, Jurispr. 1971, 885), 6 december 1973 (zaak 50/75, Massonet, Jurispr. 1975, 1473), 6 maart 1979 (zaak 100/78, Rossi, Jurispr. 1979, 831), 12 juni 1980 (zaak 733/79, Laterza, Jurispr. 1980, 1915), 9 juli 1980 (zaak 807/79, Gravina, Jurispr. 1980, 2205) en 15 januari 1986 (zaak 41/84, Pinna, Jurispr. 1986, 1).

(²) PB nr. L 230 van 22. 8. 1983, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2332/89 (PB nr. L 224 van 2. 8. 1989).

(³) Zaak 254/86, Spruyt, Jurispr. 1986, 671.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1297/89

van de heer Gerardo Fernández Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 januari 1990)

(91/C 63/07)

Betreft: Bescherming van de kusten van Gallicië

Door de bijzondere geografische situatie van Gallicië (Spanje) kwamen steeds schepen van de meest uiteenlopende typen die averij hadden opgelopen een toevlucht zoeken aan de Gallicische kust zonder dat de plaatselijke bevolking dit wenste doch veeleer te lijden heeft onder de gevolgen van de vele schipbreuken die aan deze uitloper van het Europese continent plaatsvonden.

Kan de Commissie, gezien de communautaire bepalingen, mededelen of er communautaire voorschriften bestaan waardoor schepen verplicht zijn op veilige afstand van de kust van Gallicië te varen om ervoor te zorgen dat niet steeds dezelfde mensen schepen met averij in de buurt van Finisterre te hulp moeten komen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(15 maart 1990)

De Commissie is inderdaad bezorgd over de veiligheid van de scheepvaart in de wateren van de Gemeenschap en is zich welbewust van de moeilijkheden voor de Gallicische kust.

Gezien de wereldomvattende aard daarvan is de veiligheid ter zee onderwerp van internationale overeenkomsten, die voor het merendeel zijn uitgewerkt in het kader van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO), hetgeen verklaart waarom er geen communautaire regels van de Gemeenschap voor de zeescheepvaart bestaan.

Voor de organisatie in de praktijk van het zeescheepvaartverkeer zij men derhalve verwezen naar de IMO-Over-

eenkomst betreffende het Verdrag inzake de internationale bepalingen ter voorkoming van aanvaringen op zee van 1972 (Colreg 1972) en de wijzigingen daarop, alsmede op de nationale wetgevingen ter zake.

De veiligheid van de scheepvaart in de kustwateren hangt evenwel in de eerste plaats af van het zeemanschap van de kapitein van het vaartuig.

Belangrijke hulp wordt hem verleend door de verschillende diensten voor het zeeverkeer (Vessel Traffic Service — VTS) die de zeescheepvaart *vanaf de kust* bijstand verlenen. De Spaanse instanties zijn van plan een dergelijk systeem voor de kustwateren van Galicië op te zetten.

Er zij gewezen op de belangrijke in 1987 voltooide werken met betrekking tot de VTS die in het bestek van de actie Cost 301 zijn ondernomen, en waarop de Commissie zich zal baseren om het onderzoek met betrekking tot het ontwerpen en ontwikkelen van een beheerssysteem voor de zeescheepvaart uit te bouwen. Dit vormt onder meer het onderwerp van het voorstel van de Commissie van 21 november 1989 voor een specifiek programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van het vervoer voor 1990-1993 (Euret) ⁽¹⁾.

De Commissie heeft zich ten slotte aangesloten bij een reeks Lid-Statens van de IMO door in dat kader een resolutie in te dienen waarin de goedkeuring van een internationale overeenkomst wordt bepleit inzake de mate van paraatheid bij en het optreden tegen verontreiniging met koolwaterstoffen, hetgeen zou moeten gebeuren tijdens een internationale conferentie die uiterlijk in november 1990 moet plaatsvinden — een resolutie met betrekking tot de voorkoming van verontreiniging door koolwaterstoffen waarbij de regeringen ertoe worden aangespoord de internationale overeenkomsten ter zake toe te passen en na te leven en waarbij de IMO wordt uitgenodigd in het bijzonder na te gaan in hoeverre bij ongevallen met tankschepen de menselijke factor meespeelt.

(¹) Doc. COM(89) 557 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 157/90

van de heer Nino Pisoni (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1990)

(91/C 63/08)

Betreft: Hulp aan de Oostbloklanden

Kan de Commissie aangeven:

1. welke landbouwproducten en hoeveel thans naar de Oostbloklanden worden gestuurd om het hoofd te bieden aan de ernstige voedselschaarste, met name in Roemenië, Polen en de Duitse Democratische Republiek;
2. waar de producten die als voedselhulp naar die landen worden gestuurd vandaan komen, aangezien het tot dusverre gevoerde beleid inzake beperking van de communautaire landbouwproductie geleid heeft tot

opruiming van de voorraden en de Gemeenschap aan de rand van het strategische voorraadpeil heeft gebracht;

3. of zij in de plaats van basisvoedselproducten als vlees, melk en graan, ecu's heeft gestuurd of voornemens is dat te doen?

Antwoord van de heer Mac Sharry namens de Commissie

(5 oktober 1990)

1. In het kader van het steunprogramma van de Gemeenschap voor de Oostbloklanden zijn de hierna vermelde landbouwproducten gratis geleverd. Het eerste, op 21 juli 1989 voor Polen vastgestelde steunprogramma, ten bedrage van 110 miljoen ecu (+ 20 miljoen ecu voor vervoerkosten), betrof de volgende producten:

(in ton)

broodtarwe	500 000
gerst	200 000
maïs	100 000
rundvlees	10 000
olijfolie	5 000
citroenen	15 000
sinaasappelen	5 000

Rekening houdend met de financiële middelen die nog beschikbaar waren, heeft de Gemeenschap in december 1989 besloten nog eens 300 000 ton broodtarwe te leveren.

In februari 1990 heeft de Gemeenschap een tweede programma voor gratis voedselhulp vastgesteld; voor Polen dekt het programma ook de vervoerkosten, voor Roemenië niet.

(in ton)

Polen:	
broodtarwe	300 000
Roemenië	
rundvlees	20 000
boter	5 000
olijfolie	5 000
maïs	125 000
rogge	125 000

Tot nu toe is er geen voedselhulpprogramma vastgesteld voor de voormalige Duitse Democratische Republiek.

2. De bovengenoemde producten zijn afkomstig uit de voorraden in Lid-Statens. Hoewel als gevolg van het recente gemeenschappelijke landbouwbeleid de overproductie in sommige sectoren is verminderd, zijn er niettemin nog steeds voorraden van producten die gratis zijn geleverd.

3. Tot nu toe heeft de Gemeenschap niet besloten om de Oostbloklanden steun te geven in ecu-vorm in plaats van voedingsprodukten. Wel zijn er voor Polen en Hongarije programma's voor financiële steun opgesteld om de economische situatie in die twee landen te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 417/90

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 maart 1990)

(91/C 63/09)

Betreft: Nieuw ziekenhuis te Gaza

Is de Commissie, nu zij in de Commissie ontwikkelingssamenwerking de commissaris van de UNRWA (Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen) heeft horen spreken over de legale mogelijkheid om in Gaza een nieuw ziekenhuis te bouwen, bereid aan dit hoognodige project mee te werken of de bouw van andere soortgelijke centra voor te stellen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(25 april 1990)

Op de zitting van de Europese Raad te Straatsburg werd aangekondigd dat de Gemeenschap meer steun zou verlenen aan de bezette gebieden en dat daarbij ook maatregelen dienen te worden getroffen op sommige bijzonder belangrijke terreinen, zoals de gezondheidszorg.

De Commissie beseft dat er dringend behoefte bestaat aan extra ziekenhuisbedden in de Gaza-strook. Het voorgestelde UNRWA-ziekenhuis zou een belangrijke stap in de goede richting zijn om dat doel te bereiken. De Commissie overweegt ernstig de mogelijkheid om in het kader van het programma 1990 voor bijstand aan de bezette gebieden tot de bouw van dit hospitaal bij te dragen.

Zij zal echter geen definitief financieringsbesluit ter zake kunnen nemen vóór eind juni of begin juli 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 653/90

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 januari 1990)

(91/C 63/10)

Betreft: Deelname van de Gemeenschap aan de tentoonstelling in Sevilla in 1992

De Commissie heeft een mededeling opgesteld over de deelname van de Gemeenschap aan de tentoonstelling in

Sevilla in 1992; het Parlement heeft hierover op 26 mei 1989 een resolutie aangenomen ⁽¹⁾ en de Raad heeft op 30 mei ermee ingestemd dat de Gemeenschap een eigen paviljoen inricht op deze tentoonstelling.

Kan de Commissie in verband hiermee medelen of het haar mogelijk is aan de door het Parlement geuite verlangens tegemoet te komen, en kan zij voorts mededelen hoe het staat met de voorbereiding en uitvoering van dit project?

⁽¹⁾ PB nr. C 158 van 26. 6. 1989, blz. 302.

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(11 juni 1990)

De Gemeenschap zal op de tentoonstelling globaal genomen tegenwoordig zijn via drie aspecten: door de paviljoenen van de twaalf Lid-Statens langs de Europalaan, door een zodanige aanleg en inrichting van deze laan dat de identiteit van de Gemeenschap wordt geaccentueerd en door het paviljoen van de Gemeenschap in het centrum van het geheel.

De paviljoenen van de Lid-Statens

Alle Lid-Statens zullen in Sevilla aanwezig zijn met een eigen paviljoen, dat door henzelf zal worden gebouwd en ingericht. De paviljoenen van de Lid-Statens zullen langs de „Europalaan” gelegen zijn, in het verlengde van de voor Spanje bestemde ruimte, rondom het paviljoen van de Gemeenschap in het midden van de laan.

**Aanleg en decoratie van het communautaire
tentoonstellingsterrein**

Het communautaire tentoonstellingsterrein dat door de Groep van de Raad „jaarbeurzen en tentoonstellingen” tijdens haar bijeenkomst van 9 maart 1989 is goedgekeurd, zal twaalf torens van 30 meter hoog bevatten, die de twaalf Lid-Statens symboliseren en die geïnspireerd zijn op de torens van het La Cartuja-klooster, gelegen op het eiland waar de wereldtentoonstelling wordt gehouden; een „overkapping” (een scherm uit plastic en staal van ca. 1 000 vierkante meter) zal, om de eenheid van de Lid-Statens te symboliseren, vanaf het paviljoen van de Gemeenschap de torens onderling met elkaar verbinden.

Het paviljoen van de Gemeenschap

Naar aanleiding van het bericht van vergelijkend onderzoek dat in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is verschenen, zijn 62 projecten voorgelegd aan de jury die op 18 en 19 januari 1990 is bijeengekomen onder voorzitterschap van de heer Dondelinger, lid van de Commissie en Commissaris-generaal van de Europese Gemeenschap voor de wereldtentoonstelling te Sevilla.

De eerste prijs is toegekend aan een Duitse architect, de heer Karsten Krebs, wiens project voor de oprichting van het paviljoen van de Gemeenschap op de Expo 1992 is gekozen.

Er wordt momenteel gewerkt aan het ontwerp van de tentoonstelling die in het paviljoen zal worden ingericht

en die in het kader van het algemene thema van de wereldtentoonstelling van Sevilla „Het tijdperk van de ontdekkingen” op drie hoofdthema's zal zijn toegespitst, nl. „Europa in de eeuw van Christopher Columbus”, „de Europese Gemeenschap — een grote ontdekking van de 20e eeuw” en „Het Europa van de toekomst, van de wetenschap en van de nieuwe technologieën”.

Samenwerking met de Lid-Staten

De coördinerende rol die de Commissie ten opzichte van de Lid-Staten op zich neemt, is een van de belangrijkste aspecten van de deelneming van de Gemeenschap aan de wereldtentoonstelling te Sevilla.

Het voornaamste coördinatieorgaan is de groep van Commissarissen-generaal van de Lid-Staten, die reeds twee keer in Brussel is bijeengekomen onder voorzitterschap van de heer Dondelinger.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 746/90

van mevrouw Lissy Gröner (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 maart 1990)

(91/C 63/11)

Betreft: Onderwijsbeleid

Op welke amsgebieden in de Gemeenschap zal bij de totstandbrenging van één grote markt behoefte aan handlingsbevoegdheid op het gebied van het onderwijs ontstaan?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(13 november 1990)

Zoals de Commissie in haar mededeling inzake onderwijs en opleiding in de Gemeenschap: Richtsnoeren voor de middellange termijn: 1989-1992⁽¹⁾ aangaf, heeft de streefdatum van 1992 voor de voltooiing van de interne markt een nieuwe context gecreëerd voor onderwijs en opleiding bij de opbouw van de Gemeenschap.

De Commissie geeft in deze mededeling duidelijk aan welke de toekomstige uitdagingen en vooruitzichten zijn voor het onderwijs- en opleidingsbeleid en welke acties in dit verband moeten worden gevoerd.

Voorts hebben de Raad en de Ministers van Onderwijs, op 6 oktober 1989 in het kader van de Raad bijeen, na de mededeling van de Commissie te hebben onderzocht, conclusies goedgekeurd waarin zij hun vijf doelstellingen voor samenwerking op dit gebied uiteenzetten.

⁽¹⁾ Doc. COM(89) 236 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 943/90

van mevrouw Ursula Schleicher (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 april 1990)

(91/C 63/12)

Betreft: Gezondheidsuitgaven van de Commissie

In vergelijking met het afgelopen jaar heeft het Parlement de kredieten voor alle activiteiten betreffende het gezondheidsbeleid van de Gemeenschap aanzienlijk verhoogd.

1. Hoeveel ambtenaren zijn er in het Directoraat G van het DG V van de Commissie werkzaam?
2. Hoeveel ambtenaren van de Commissie werken aan het programma „Europa tegen kanker” en bij welk directoraat-generaal horen zij?
3. Staan de op de begroting 1990 opgevoerde kredieten in verhouding tot de personeelscapaciteit?
4. Hoe zijn de kredieten van 1990 verdeeld over de verschillende sectoren die onder het directoraat E ressorteren?
5. Hoeveel geld en hoeveel personeel van de sector gezondheid en veiligheid worden er voor het programma „Europa tegen kanker” ingezet?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(6 juli 1990)

1. Er bestaat geen Directoraat G bij Directoraat-Generaal V.
2. De eenheid „Programma Europa tegen kanker” telt twaalf ambtenaren bij DG V/01.
3. Voor 1990 is voor de maatregelen ter bestrijding van kanker een krediet van 9 050 000 ecu toegewezen (post B 6470). Er is geen bedrag gereserveerd voor de financiering van de personeelsbehoeften, maar deze lijn dient tevens ter dekking van de kosten van deskundigen, adviseurs, dienstverleningen, vergaderingen en bijbehorend secretariaatswerk.
4. De volgende kredieten 1990 worden door Directoraat V/E beheerd:

(in ecu)

Begrotingspost	Omschrijving	Bedrag
6452	Hulp aan de slachtoffers van ongevallen in de kolen- en staalsector en steunverlening aan de wesen	390 000
6471	Bestrijding van aids	1 100 000

<i>(in ecu)</i>		
Begrotingspost	Omschrijving	Bedrag
6472	Maatregelen ter bestrijding van drugmisbruik	3 900 000
6473	Maatregelen ter bestrijding van alcoholmisbruik	1 000 000
6474	Bescherming van de gezondheid van de burgers	800 000
6475	Toxicologisch actieprogramma voor de bescherming van de gezondheid	360 000
6480	Bescherming van de gezondheid, hygiëne en veiligheid op de arbeidsplaats	5 100 000
6481	Subsidiering van internationale organisaties	55 000
EGKS	EGKS-steun aan onderzoeken, sociaal gebied (operationele begroting EGKS)	13 000 000

5. Het Kankerbestrijdingsprogramma beschikt over eigen personeelsleden en het wordt gefinancierd uit een specifieke begrotingslijn; hiervoor worden geen geld en geen personeel van de sector gezondheid en veiligheid ingezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1075/90
van de leden Juan Garaikoetxea Urriza en Jaak Vandemuelebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1990)

(91/C 63/13)

Betreft: Fundamentele rechten en vrijheden

1. Welke initiatieven wil de Commissie nemen om uitvoering te geven aan de resolutie van het Parlement van 12 april 1989 over de Verklaring inzake de fundamentele rechten en vrijheden?

2. Meent de Commissie niet dat het ontstaan van nieuwe problemen in de afgelopen jaren een beknutting van de fundamentele rechten in de hand heeft gewerkt en de toepassing van de beginselen van gelijkheid en solidariteit heeft bemoeilijkt, en dat thans het moment gekomen is om de fundamentele rechten opnieuw echte inhoud te geven, met name wat betreft de mensenrechten van economische, sociale en culturele aard?

3. Is de Commissie bereid concrete maatregelen voor te stellen ter bescherming van de minderheden en daadwerkelijk uitvoering te geven aan de internationale verklaringen en verdragen inzake rechten zoals het recht op zelfbeschikking van de volkeren dat veelvuldig tegenstrijdig wordt geïnterpreteerd al naar gelang de belangen van de betrokken landen?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(8 juni 1990)

1. In de resolutie van het Parlement van 12 april 1989 houdende aanneming van de verklaring van de grondrechten en fundamentele vrijheden, worden de andere instellingen van de Gemeenschap en de Lid-Staten uitgenodigd zich officieel bij deze verklaring aan te sluiten. Na uitvoerig beraad heeft de Commissie gemeend zich in dit stadium niet formeel bij de verklaring van het Parlement te moeten aansluiten. Het ligt dus niet in haar voornemen om in dit opzicht initiatieven te nemen.

2. Als reactie op de nieuwe problemen die het genot van de fundamentele rechten dreigen te beperken en de toepassing van de beginselen van gelijkheid en solidariteit kunnen bemoeilijken, hebben de Commissie en het Parlement in samenwerking met het Europees universitair instituut op 20 en 21 november 1989 een conferentie georganiseerd over „De rechten van de mens en de Europese Gemeenschap: wat na 1992?” om de evolutie van de grondrechten in de context van de interne markt te bestuderen en een aantal opties uit te werken voor de verbetering van de bescherming daarvan zowel in de Gemeenschap zelf als in haar internationale betrekkingen.

In dit verband heeft de Commissie in haar werkprogramma voor 1990 aangekondigd dat zij een voorstel zal doen voor de toetreding van de Gemeenschap tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van de Raad van Europa.

Door deze toetreding zal onder eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel een doeltreffende bescherming kunnen worden verleend aan de rechten van de burgers ten opzichte van handelingen van de Gemeenschap.

3. De Commissie meent dat de toepassing van de universeel aanvaarde beginselen van de rechten van de mens, zoals neergelegd in de universele verklaring van de rechten van de mens die door de Internationale Verdragen van 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten enerzijds en burgerrechten en politieke rechten anderzijds voor de Staten die bij de Verdragen partij zijn verbindend zijn geworden, voor alle Staten de belangrijkste plicht zou moeten zijn.

Wat nu in het bijzonder het recht op bescherming van minderheden en het zelfbeschikkingsrecht van de volkeren betreft, is de Commissie niet bevoegd een initiatief te nemen, in de zin als haar door de geachte Afgevaardigden wordt gevraagd (¹).

(¹) De bescherming van minderheden is neergelegd in artikel 27 van het Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten („In Staten waar zich etnische, godsdienstige of linguïstische minderheden bevinden, mag aan personen die tot die minderheden behoren niet het recht worden ontzegd, in gemeenschap met de andere landen van hun groep, hun eigen cultuur te beleven, hun eigen godsdienst te belijden en in de praktijk toe te passen, of zich van hun eigen taal te bedienen”). Met betrekking tot het zelfbeschikkingsrecht (artikel 1 van het Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten) werd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 14 december 1960 een verklaring afgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1077/90
van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 mei 1990)
 (91/C 63/14)

Betreft: Rapport van het Copa

Wat denkt de Commissie van het rapport van het Copa (Comité van de landbouworganisaties van de Gemeenschap) over de toestand van de landbouw in de Gemeenschap, waarin o.a. wordt beweerd dat het verschil tussen de landbouwinkomens en de overige inkomens steeds groter wordt en dat de landbouwsector in belangrijke mate bijdraagt tot het afremmen van de stijging van de levensmiddelenprijzen en van de inflatie in het algemeen?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
 (21 september 1990)

De Commissie besteedt permanent aandacht aan de toestand van de landbouw in de Gemeenschap, waarover trouwens jaarlijks een verslag wordt opgesteld, dat op ruime schaal wordt verspreid. Het Copa (Comité van de landbouworganisaties van de Gemeenschap) van zijn kant heeft een nota over de landbouw opgesteld. De Commissie is op de hoogte van deze nota, maar is niet voornemens om er officieel op te reageren.

De Commissie zou de aandacht van het geachte Parlementslid willen vestigen op enkele hierna volgende punten, die men bij de beoordeling van het landbouwinkomen voor ogen dient te houden. Het gaat daarbij vooral om de betekenis van de inkomensindicatoren in de landbouw. De gebruikelijke indicatoren, ook die welke in de publicaties van de Commissie worden gehanteerd, geven slechts een zeer onvolledig beeld van de levensstandaard van de landbouwersgezinnen. Daarvoor zijn zij ook niet bedoeld; zij moeten namelijk, zoals voor de andere bedrijfssectoren, een indicatie verschaffen over de economische prestatie van de sector, in casu dus de landbouw. De stagnatie van de landbouwinkomens in de afgelopen tien jaar dient derhalve te worden gezien als een indicatie dat de economische efficiency van de sector niet is verbeterd. Tegelijkertijd doet zich een aanzienlijke stijging van de produktie en van de begrotingsuitgaven voor. Vooral op grond van deze ontwikkelingen moest het gemeenschappelijk landbouwbeleid worden hervormd, waarbij de wetmatigheden van de markt, het concurrentievermogen en de begrotingsefficiency centraal staan. Voor een vergelijking van de inkomsten in de landbouwsector met die in andere sectoren is het beschikbare gezinsinkomen de meest geschikte indicator. Die indicator omvat ook de inkomsten uit andere winstgevendende activiteiten, de sociale overdrachten, het effect van de belastingregelingen, enz. Met name omdat in de landbouw veel deeltijds wordt gewerkt, verschilt het totale inkomen van de landbouwersgezinnen vrij sterk van hun inkomen uit de land-

bouwproduktie. Volgens ramingen bij voorbeeld is in Frankrijk of Duitsland slechts de helft van het beschikbare inkomen van de landbouwersgezinnen afkomstig uit de landbouw zelf. De Commissie werkt sedert 1988, in samenwerking met de Lid-Statens, aan een ruim opgezet programma om het totale inkomen van de landbouwersgezinnen beter te kunnen evalueren, met de bedoeling om op termijn bijkomende indicatoren in de regelmatig gepubliceerde statistieken op te nemen. Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat de gemiddelde waarden weliswaar een indicatie kunnen geven over de globale prestatie van de sector of over algemene tendensen, maar met name in de landbouw achter de gemiddelden zeer uiteenlopende situaties schuilgaan. Uit alle analyses blijkt namelijk dat de inkomsten uit de landbouw zeer sterk uiteenlopen, hetgeen samenhangt met de diversiteit van de landbouw in de Gemeenschap, zowel wat de omvang als de produktierichting van de bedrijven betreft. Uiteraard wordt de vergelijking met een bepaald referentieniveau in de eerste plaats gemaakt door gemiddelde waarden naast elkaar te plaatsen, maar voor de interpretatie van de uitkomsten is een analyse van de inkomensverdeling volstrekt noodzakelijk (zie bij voorbeeld de grafieken op blz. 36 van het Verslag 1989 over de toestand van de landbouw).

Wat de ontwikkeling van de prijzen betreft, valt niet te ontkennen dat de landbouwsector, via de prijzen van de levensmiddelen, een positieve bijdrage heeft geleverd tot het in de hand houden van de inflatie. Hierbij mag evenwel niet uit het oog worden verloren dat het aandeel van de landbouw in de voedselprijzen vrij gering is, en de ontwikkeling van de levensmiddelenprijzen derhalve niet noodzakelijk die van de prijzen van de landbouwprodukten volgt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1127/90
van de heer René-Emile Piquet (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (14 mei 1990)
 (91/C 63/15)

Betreft: Verslechtering van de situatie in de bijenteelt in de Gemeenschap

Op 25 oktober 1985 heeft het Parlement een resolutie aangenomen over bevordering van de bijenteelt in de Gemeenschap (doc. A2-91/85). De voorstellen van het Parlement op het gebied van onderzoek, verwerking en afzet hebben van de zijde van de communautaire instanties helaas niet de nodige aandacht gekregen. De situatie in de bijenteelt is dan ook ernstig verslechterd en de in nationaal en communautair verband opererende imkerorganisaties luiden de noodklok.

Is de Commissie zich van de ernst van de situatie bewust en is zij bereid om korte termijn maatregelen voor te stel-

len om hierin verbetering te brengen en bij te dragen tot het herstel van de bijenteelt in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(1 augustus 1990)

De Commissie is zich volstrekt bewust van de moeilijke positie van de bijenhouders in de Gemeenschap, zowel economisch als wat betreft de gezondheid van de bijen. Zij is er zich bovendien van bewust dat de bijenteelt een belangrijke rol speelt bij de bestuiving van belangrijke gewassen, alsmede bij het behoud van het natuurlijk evenwicht van de flora en fauna op het platteland.

Sinds de resolutie van het Parlement in 1985 is voor het onderzoek over varroamijziekte een bedrag van ongeveer 0,5 miljoen ecu toegekend. Voorts is het bedrag dat door het Parlement zelf in de begroting 1987 is opgenomen om de verenigingen van bijenhouders te steunen bij de bestrijding van varroose in het daaropvolgende jaar gehandhaafd en in de begroting voor 1989 verdubbeld tot 1 miljoen ecu. De Commissie heeft actief deelgenomen aan de coördinatie van de inspanningen in de Gemeenschap om het hoofd te bieden aan deze bedreiging voor de gezondheid van de bijen.

De voornaamste programma's voor economische steun aan de bijenhouderij hebben niet het effect gehad dat, gezien de uitgaven, mocht worden verwacht en zijn moeilijk toe te passen gebleken. Een van de redenen is de structuur van de sector, die wordt gekenmerkt door het feit dat de meeste bijenhouders hun activiteit in deeltijd of als hobby beoefenen. De Commissie wordt niettemin door de vertegenwoordigers van de sector in de Gemeenschap steeds op de hoogte gehouden van de situatie en zij is zich daarom terdege bewust van de rol van de sector voor het plattelandmilieu. De bijenteelt is dan ook een van de sectoren geweest waarvoor in een aantal geïntegreerde mediterrane programma's, zoals die voor Corsica en de departementen Drôme en Ardèche, maatregelen zijn uitgevoerd. Bovendien wordt in de context van de hervorming van het structuurbeleid onder de rubriek „diversificatie” in de communautaire bestekken, vooral voor de gebieden van de doelstellingen 1 (regio's met een ontwikkelingsachterstand) en 5 b (ontwikkeling van het platteland), een actie voor de bijenteelt voorgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1137/90

van de heer Proinsias de Rossa (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/16)

Betreft: Spoorverbinding Dublin-Belfast

Kan de Commissie mededelen welke stappen door de Ierse en de Britse Regering zijn genomen om te verzeke-

ren dat de 35 miljoen pond die de Gemeenschap beschikbaar heeft gesteld voor verbetering van de spoorverbinding tussen Dublin en Belfast ook daadwerkelijk worden besteed?

Is de Commissie het ermee eens dat, in het licht van de terroristische aanslagen op deze lijn door de Provisional IRA en de daling van het reizigersverkeer die de twee betrokken spoorwegmaatschappijen tot herziening van de dienstverlening noopt, nieuwe investeringen ten behoeve van deze dienst geboden zijn?

Is de Commissie niet ook van mening dat deze spoorverbinding van vitaal belang is voor de economie van de oostkust van Ierland, aan beide zijden van de grens; voor de niet aflatende inspanningen om de grensoverschrijdende relaties op alle gebieden te verbeteren; voor een effectievere uitvoering van de structurele kaderprogramma's die de Ierse Republiek en Noord-Ierland moeten helpen de uitdaging van 1992 beter het hoofd te kunnen bieden?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(12 juli 1990)

De Commissie erkent het sociale en economische belang voor Ierland van de spoorverbinding Dublin-Belfast.

Het operationele programma voor het vervoer in Noord-Ierland omvat EFRO-steun ten bedrage van 7 miljoen ecu voor verbeteringen aan het Noordierse gedeelte van de spoorverbinding Dublin-Belfast, op voorwaarde dat de Ierse overheid aanvullende verbeteringen laat uitvoeren aan het gedeelte Dublin-grens.

De Ierse overheid heeft onlangs bij de Commissie een ontwerp voor een operationeel programma voor perifere gebieden ingediend dat betrekking heeft op wegen en andere vervoerinfrastructuur. In haar besprekingen met de Ierse overheid over dit programma zal de Commissie meer duidelijkheid trachten te krijgen over haar intenties met betrekking tot de lijn Dublin-Belfast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1141/90

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/17)

Betreft: Onderzoek gericht op de bescherming van jonge vis

1. Kan de Commissie een onderzoek instellen naar het nut van netten die voor een deel vierkante mazen hebben, nl. aan de „kabeljauwkant” (bestemd voor schelvis en wij-

ting), en voor een deel ruitvormige mazen (bestemd voor kabeljauw en platvis), zulks met het oog op de bescherming van jonge vis?

2. Is het de Commissie bekend of Lid-Staten onderzoek hebben verricht naar deze combinatienetten, en zo ja, welke Lid-Staten en wat voor onderzoek?

3. Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken over de proeven die door Lid-Staten met deze netten zijn genomen?

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(12 juli 1990)

1. De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2182/88 van mevrouw Ewing⁽¹⁾.

De gegevens waarover de Commissie beschikt wijzen erop dat netten die voor een deel vierkante mazen hebben de jonge vis kunnen helpen beschermen.

Overigens wordt in Verordening (EEG) nr. 3094/86 van 7 oktober 1986 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden⁽²⁾ het gebruik van dergelijke netten niet verboden. Het zijn de vissers die het op zich moeten nemen om de visbestanden te beschermen door geen netten te gebruiken waarmee jonge vis wordt gevangen.

2 en 3. Verschillende onderzoeksinstituten bestuderen de selectiviteit van de netten; de Commissie stimuleert en helpt de Lid-Staten bij dit onderzoek.

In het kader van het FAR-Programma (Verordening (EEG) nr. 3252/87⁽³⁾) heeft de Commissie in 1989 drie onderzoeksprojecten betreffende de selectiviteit van de netten gefinancierd.

De resultaten van dit onderzoek zullen door de Commissie bekendgemaakt worden.

⁽¹⁾ PB nr. C 276 van 30. 10. 1989, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. L 288 van 11. 10. 1986, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 314 van 4. 11. 1987, blz. 17.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1149/90

van de leden Eugenio Melandri (V), Pasqualina Napoletano (GUE) en Alexander Langer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/18)

Betreft: Wapenhandel met de Hoorn van Afrika

Kan de Commissie,

gezien de recente militaire acties in Ethiopië waarbij anti-regeringsgezinde groeperingen zich van Massaua

hebben meester gemaakt, gezien de zorgwekkende houding van Menghistu die het doorzenden van dringende voedselhulp voor de bevolking van Eritrea verhindert en zelfs door het bombarderen van de voor deze hulp toegevoerde vrachtauto's het vervoer van de levensmiddelen onmogelijk maakt,

gezien de grote verantwoordelijkheid van de Italiaanse Regering die door haar passieve houding de aanhoudende staat van oorlog die reeds meer dan 25 jaar tegen het volk van Eritrea is gericht doet voortduren, ondanks de historische medeverantwoording die Italië in dit gebied draagt,

mededelen,

1. welke Europese ondernemingen, althans de belangrijkste, wapens en ander oorlogsmateriaal leveren aan de regering van Menghistu (onderverdeeld naar particuliere en overheidsondernemingen);
2. of zij niet van mening is dat een embargo moet worden gelegd op de verkoop van wapens naar het betrokken gebied om de partijen er vervolgens toe te bewegen vredesonderhandelingen te openen op basis van de VN-resoluties zoals die van de zijde van Eritrea reeds zijn aangenomen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1150/90

van de leden Eugenio Melandri (V), Pasqualina Napoletano (GUE) en Alexander Langer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/19)

Betreft: Vredesproces in de Hoorn van Afrika

Kan de Commissie,

in het licht van de recente politieke en diplomatieke stappen van de heren Carter en Moebarak bij de Regering van Ethiopië en de anti-regeringsgezinde beweging in Eritrea om vredesonderhandelingen op te nemen op basis van de reeds door Eritrea geaccepteerde VN-resoluties en gezien de bevestiging van commissaris Matutes en andere belangrijke persoonlijkheden van de Commissie die de goede diensten van de Commissie bij dit bemiddelingsstreven hebben aangeboden,

mededelen,

1. op welke politieke basis zij haar eigen bemiddelingspogingen denkt te vestigen;
2. hoe de heren Moebarak en Carter bij hun diplomatieke stappen te werk gaan?

**Gecombineerd antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 1149/90 en nr. 1150/90

(12 november 1990)

Bij gelegenheid van het officiële bezoek van een Ethiopische delegatie aan de Commissie op 30 april onder leiding

van vice-premier Wollic Chekol en het onderhoud van de delegatie met vice-voorzitter Marin hebben de Ethiopische ministers de Commissie uitvoerig op de hoogte gebracht van de besprekingen die in Atlanta (Verenigde Staten) tussen de Centrale Regering van Ethiopië en leden van de Eritrese onafhankelijkheidsbeweging worden gevoerd.

Hoewel dit vraagstuk voorshands op het terrein van de politieke samenwerking ligt, heeft de Commissie het vredesproces, dat onontbeerlijk is voor het zenden en verdeelen van de hulp van de Gemeenschap, niettemin nogmaals aangemoedigd.

De vraag of er aanleiding is voor een embargo op de verkoop van voor dit gebied bestemde wapens, behoort op het ogenblik tot de bevoegdheid van de politieke samenwerking en vereist een gecoördineerde actie op internationaal niveau. In die context kan de bekendmaking van een lijst van de betrokken Europese ondernemingen niet in overweging worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1157/90

van mevrouw Astrid Lulling (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/20)

Betreft: Bevorderingsbeleid A-ambtenaren van de Commissie

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 7/90 ⁽¹⁾ over mogelijke onbillijkheden als gevolg van het huidige bevorderingsbeleid ten aanzien van A-ambtenaren bij de Commissie, preciseert de Commissie dat de dossiers van de ambtenaren die de directeuren-generaal voor bevordering voordragen, worden behandeld door paritaire comités bestaande uit vertegenwoordigers van de administratie en vertegenwoordigers van het personeel.

Naar ik vernomen heb, zijn de bevorderingscomités voor de A-ambtenaren niet paritair samengesteld. Is de Commissie dan ook niet van oordeel dat deze situatie moet worden rechtgetrokken om te voorkomen dat ambtenaren op arbitraire wijze in hun carrière klem kunnen worden gezet door een discretionaire beslissing van een directeur-generaal waartegen zijn collega's in het bevorderingscomité zich traditiegetrouw niet blijken te verzetten?

Is de Commissie onder verwijzing naar de laatste alinea van het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 7/90, bereid niet alleen onbillijkheden te corrigeren die het resultaat zijn van een fout de facto of de jure, maar ook duidelijke onrechtvaardigheden recht te trekken die het gevolg zijn van deze discretionaire bevoegdheid?

⁽¹⁾ PB nr. C 197 van 6. 8. 1990, blz. 9.

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha namens de Commissie

(28 juni 1990)

In aanvulling op de reeds in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 7/90 vermelde elementen dient erop te worden gewezen dat het bevorderingscomité voor de A-ambtenaren, dat strikt genomen weliswaar geen paritair comité is, om de nodige transparantie te bewerkstelligen is samengesteld uit alle directeuren-generaal alsmede tien leden (en tien plaatsvervangende leden) die zijn aangewezen door de personeelsvertegenwoordiging.

Voorts worden de adviezen van dit comité aan het tot aanstelling bevoegde gezag al vele jaren alleen met consensus bepaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1167/90

van de heer Kenneth Stewart (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 mei 1990)

(91/C 63/21)

Betreft: Veiligheidsnormen voor bouwvakkers die betrokken zijn bij de bouw van de Kanaaltunnel

Het zal de Commissie bekend zijn dat vijf bij de bouw van de Kanaaltunnel betrokken Britse bedrijven voor in totaal 50 000 pond sterling boete moeten betalen omdat zij voor hun werknemers geen afdoende veiligheidsvoorzieningen hadden getroffen.

Is de Commissie bereid een onderzoek in te stellen naar de veiligheidsnormen die bij het tunnelproject worden gehanteerd en kan zij mededelen welke stappen zij denkt te ondernemen om te garanderen dat bouwbedrijven in de gehele Gemeenschap de strengste veiligheidsnormen toepassen?

Is zij ten slotte bereid om in combinatie met het Sociaal Handvest een veiligheidshandvest voor bouwvakkers op te stellen?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(4 juli 1990)

Het is de Commissie bekend dat zich ongevallen hebben voorgedaan bij de bouw van de Kanaaltunnel, en zij beuigt haar diep leedwezen met de slachtoffers.

Veiligheidsnormen in de Kanaaltunnel behoren echter tot de verantwoordelijkheid van de betrokken Lid-Staten en de Commissie kan derhalve geen onderzoek instellen.

Op communautair vlak heeft de Commissie, zoals uiteengezet in haar mededeling ⁽¹⁾, veiligheid in de bouwrijverheid als één van de voornaamste prioriteiten van haar

programma inzake de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk aangewezen. Op 12 juni 1989 heeft de Raad overeenkomstig een voorstel van de Commissie een Richtlijn (89/391/EEG) goedgekeurd betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk⁽¹⁾, die de Lid-Staten ertoe verplicht de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te doen treden om uiterlijk op 31 december 1992 aan deze richtlijn te voldoen.

Deze richtlijn, die onder meer van toepassing is op de bouwnijverheid, bevat algemene beginselen betreffende de preventie van beroepsrisico's en de bescherming van de veiligheid en de gezondheid, het uitsluiten van risico- en ongevalsfactoren, voorlichting, raadpleging, evenwichtige deelneming overeenkomstig de nationale wetten en/of praktijken, de opleiding van de werknemers en hun vertegenwoordigers, alsmede algemene regels voor de tenuitvoerlegging van de bedoelde beginselen. Voorts wordt de goedkeuring verwacht van afzonderlijke richtlijnen op specifieke gebieden waarbij de bouwnijverheid speciaal is opgenomen onder „tijdelijke en mobiele werkplaatsen”. Op 29 november 1989 kondigde de Commissie in haar mededeling betreffende haar actieprogramma tot uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden⁽²⁾ aan voornemens te zijn een voorstel voor een dergelijke richtlijn in 1990 bij de Raad in te dienen. Verwacht wordt dat dit zeer binnenkort geschiedt.

(¹) PB nr. C 28 van 3. 2. 1988, blz. 3.

(²) PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 1.

(³) Doc. COM(89) 568 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1202/90

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/22)

Betreft: Te gering gebruik van begrotingslijn 634 in 1988

Door welke oorzaken zijn de voor 1988 uitgetrokken kredieten op de begrotingslijn 634 „Acties inzake beroepsopleiding en beroepskeuzevoorlichting” niet volledig gebruikt, terwijl dit toch prioritaire beleidsterreinen in de Gemeenschap van vandaag en het Europa van morgen moeten zijn?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(10 juli 1990)

De op post 634 — Acties inzake beroepsopleiding en beroepskeuzevoorlichting — voor 1988 uitgetrokken kredieten bedroegen 13 miljoen ecu.

Deze kredieten hadden betrekking op een aantal samenhangende acties waaronder de tenuitvoerlegging van het actieprogramma voor de beroepsopleiding van jongeren en hun voorbereiding op het leven als volwassene en in een beroep.

Dit programma werd pas op 1 december 1987 door de Raad goedgekeurd en kon derhalve niet eerder dan medio 1988 van start gaan. De Lid-Staten konden bij de Commissie derhalve niet het aantal projecten indienen dat nodig was geweest om betalingsverplichtingen aan te gaan voor het volledige op lijn 634 beschikbare bedrag.

Door die verlate uitvoering van dit programma kwam een som van 1,9 miljoen ecu beschikbaar die — na overschrijving binnen hoofdstuk B 63 — een gunstiger antwoord op de talrijke verzoeken om bijdragen in het kader van het Comett-Programma — beroepsopleiding voor technologieën (lijn 6310) — mogelijk maakte.

Hoewel de voor begrotingslijn 634 uitgetrokken kredieten niet volledig zijn besteed voor de oorspronkelijk geplande acties op het gebied van de beroepsopleiding, heeft de Commissie er niettemin voor gezorgd dat de beschikbaar gekomen middelen alsnog zijn aangewend voor acties die eveneens betrekking hadden op de beroepsopleiding.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1214/90

van de heer François-Xavier de Donnea (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/23)

Betreft: Communautair stelsel voor exportkredietverzekering

Tijdens de informele bijeenkomst van de Raad „interne markt” van 26 maart 1990 heeft de Griekse vertegenwoordiger de Commissie gevraagd haar gedachten te laten gaan over een communautair stelsel voor exportkredietverzekering.

1. Heeft de Commissie reeds studies over dit onderwerp verricht en, zo ja, welke voorlopige conclusies heeft zij daaruit getrokken?
2. Binnen welke termijn denkt de Commissie de Raad voorstellen voor te leggen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie**

(18 september 1990)

1. De Commissie zou het geachte Parlementslid willen verwijzen naar haar antwoord op mondelinge vraag H-161/90 van mevrouw Jepsen⁽¹⁾ waarin de Commissie er reeds op wees dat de situatie in de Gemeenschap op het gebied van export-kredietverzekeringen momenteel door haar diensten wordt bestudeerd. De Commissie is van mening dat er maatregelen moeten worden getroffen om te verzekeren dat alle exporteurs uit de Gemeenschap toegang tot verzekering hebben en om de spreiding van de

risico's van de communautaire exportverzekeraars te verbeteren. Dit is met name urgent, gezien de ontwikkelingen in Midden- en Oost-Europa, zoals op 28 april 1990 door de Europese Raad in Dublin werd verklaard.

2. Voorstellen op dit gebied maken diepgaande studie van een aantal gecompliceerde technische vraagstukken noodzakelijk. De Commissie hoopt eind dit jaar in staat te zijn om een eerste stel voorstellen in te dienen.

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-386 (februari 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1217/90
van de heer François-Xavier de Donnea (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/24)

Betreft: Bosbescherming

Kan de Commissie ten aanzien van de acties uit hoofde van de communautaire verordening betreffende de bescherming van de bossen tegen luchtverontreiniging het volgende mededelen:

1. Voor hoeveel projecten inzake de inventarisatie van de aan de bossen toegebrachte schade en voor hoeveel proef- en demonstratieprojecten heeft België in 1988 en 1989 een aanvraag voor communautaire financiering ingediend?
2. Hoe zag de regionale verdeling (Brussel-Wallonië-Vlaanderen) van de goedgekeurde projecten eruit en hoe groot was het bedrag van de door de Gemeenschap toegewezen middelen?
3. Welke initiatieven heeft de Commissie genomen, of denkt zij te nemen, om de tenuitvoerlegging van het door de Raad in mei 1989 aangenomen globale communautaire bosbeschermingsprogramma te bespoedigen?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(13 juli 1990)

België heeft tot op heden geen steunaanvragen bij de Gemeenschap ingediend met betrekking tot de inventarisatie van de bosschade op zijn grondgebied. In 1989 heeft België bij de Commissie op grond van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 3528/86 (¹) betreffende de bescherming van de bossen in de Gemeenschap tegen luchtverontreiniging een door het Vlaams gewest voorgesteld modelproject ingediend, waarvoor de Gemeenschap financiële bijstand ten bedrage van 69 169 ecu heeft toegekend.

De Commissie is meteen nadat het communautair actieprogramma voor de bosbouw door de Raad was goedgekeurd, van start gegaan met de tenuitvoerlegging ervan. In welk tempo het programma wordt uitgevoerd, hangt voor

tal van de daarin opgenomen maatregelen evenwel af van de mate waarin de verschillende Lid-Staten daarvan werk willen maken.

Na de vaststelling van het eerste programma voor de bosbouw door de Raad heeft de Commissie het tempo van uitvoering van de nieuwe regeling inzake de Structuurfondsen, en dus ook van de op ontwikkeling en valorisatie van de bossen gerichte maatregelen, zoveel mogelijk opgevoerd.

Voorts heeft de Commissie opdracht gegeven tot de uitvoering van studies inzake de bebossing van landbouwgrond en eventuele stimulerende maatregelen in dat verband.

Op het gebied van de bescherming van de bossen zijn met de medewerking van het Permanent Comité voor de bosbouw belangrijke initiatieven ontwikkeld, die met name een overzicht moeten opleveren van alle in de Gemeenschap beschikbare gegevens over de luchtverontreiniging en de consequenties daarvan voor de bossen, en de Gemeenschap in staat moeten stellen doelmatiger op te treden wat de bescherming van de bossen tegen brand betreft.

(¹) PB nr. L 326 van 21. 11. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1245/90
van de heer Karl-Heinz Florenz (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/25)

Betreft: Bevordering van de eucalyptusaanplant in de Gemeenschap

1. Kan de Commissie een overzicht geven van de hoogte van de kredieten die voor de bevordering van de intensieve eucalyptusaanplant in het kader van de Europese Structuurfondsen in de verschillende Lid-Staten en in hun regio's werden verleend of nog verder zullen worden verleend?
2. Is het de Commissie bekend welke gevaren daarmee voor het milieu en voor de landbouw zijn verbonden?
3. Met welke voorwaarden op het gebied van de bescherming van het milieu en de natuur werd deze financiële steun verbonden?
4. Heeft de Commissie alternatieve en voor het milieu vriendelijke maatregelen onderzocht?

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie

(7 augustus 1990)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar gecombineerde antwoord op de schriftelijke vragen nr. 89/90 en nr. 90/90 van de heer Canavaro (¹).

De teelt van eucalyptusbomen is geen belangrijk onderdeel van de acties van de Structuurfondsen.

In het kader van alternatieven voor de bosbouw in het Iberische en mediterrane gebied komt evenwel vernieuwing en verbetering van bossen met kurkeik voor steun in aanmerking op grond van Verordening (EEG) nr. 1609/89⁽¹⁾. Verordening (EEG) nr. 866/90⁽²⁾ biedt meer in het bijzonder mogelijkheden voor maatregelen inzake de verwerking en de afzet van kurk. Ten slotte is het de bedoeling om de kurksector aanzienlijke steun te verlenen in het kader van het onderzoeksprogramma Forrest⁽³⁾, zoals reeds is gezegd in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 939/90 van de heer Carvalhas⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 207 van 20. 8. 1990, blz. 19.

⁽²⁾ PB nr. L 165 van 15. 6. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 91 van 5. 4. 1990.

⁽⁴⁾ PB nr. L 359 van 8. 12. 1989.

⁽⁵⁾ PB nr. C 28 van 4. 2. 1991, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1247/90

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/26)

Betreft: Regulering van de emissie van convertibele obligaties in aandelen naar Spaans recht en communautaire richtlijnen

De nieuwe tekst van de wet op de naamloze vennootschappen in Spanje (Koninklijk Decreet nr. 1564/1989 van 22 december) bevat een nieuwe substantiële regulering van de omzetting van convertibele obligaties in aandelen hetgeen één van de belangrijkste financieringsbronnen is van de Spaanse ondernemingen. De Spaanse wetgever is hierbij volledig voorbijgegaan aan de Tweede Richtlijn van de Gemeenschap op het gebied van de vennootschappen (Richtlijn 77/91/EEG⁽¹⁾) door uitdrukkelijk aan het bestuur van de ondernemingen het recht om obligaties die in aandelen kunnen worden omgezet uit te geven, te verbieden. De bepalingen van artikel 283, punt 3, van de Reglamento del Registro Mercantil waardoor het Spaanse recht verschilt van de andere Europese verordeningen druist in tegen één van de grondbeginselen van het communautaire recht. Welke algemene en specifieke maatregelen bereidt de Commissie voor om op te treden tegen deze blijvende en algemene veronachtzaming van de communautaire richtlijnen door de meerderheid van de Lid-Staten?

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 26.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(22 november 1990)

De Commissie heeft kennis genomen van de door het geachte Parlementslid vermelde feiten.

Zij heeft aan de Spaanse autoriteiten nadere inlichtingen verzocht en zal de vraag van het geachte Parlementslid beantwoorden zodra zij over de verlangde inlichtingen beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1251/90

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/27)

Betreft: Communautaire steun voor projecten ter bevordering van de zee kreeftstand

Is de Commissie bereid financiële steun te verlenen om bij te dragen tot de uitbreiding van de Schotse projecten ter bevordering van de zee kreeftstand, en wel zo spoedig mogelijk, gezien de lange tijd die nodig is voordat de eerste resultaten zichtbaar zullen worden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1252/90

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/28)

Betreft: Natuurlijke bevordering van de zee kreeftstand

Is de Commissie, gezien de onlangs gepubliceerde bemoedigende resultaten van experimenten van de Sea Fish Authority met natuurlijke bevordering van de zee kreeftstand in Scapa Flow (Orkney) en Ardtoe (Argyll), en gelet op de quotaverlaging en de drastische reductie van de steun aan de Schotse hooglanden en eilanden, bereid steunverlening voor uitbreiding van de Schotse projecten ter bevordering van de zee kreeftstand toe te staan?

Gecombineerd antwoord van de heer Marín namens de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1251/90 en nr. 1252/90

(13 juli 1990)

Krachtens Verordening (EEG) nr. 4028/86⁽¹⁾ kan de Commissie communautaire steun geven voor investeringsprojecten voor aquicultuur die worden ingediend door particuliere of openbare instanties, mits dergelijke projecten:

- zuiver commercieel gericht zijn;
- voldoende zekerheid bieden dat zij te zijner tijd winstgevend zullen zijn;
- voldoen aan de administratieve, technische en financiële voorwaarden om in aanmerking te komen voor communautaire steun.

Dit houdt in dat elk door een particuliere of openbare instantie ingediend Schots project om het bestand van zeekeeft te vergroten door de Commissie geregistreerd zal worden en zal worden onderzocht in het licht van de bovengenoemde voorwaarden.

(¹) PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1275/90

van de heren **Jesús Cabezón Alonso, Pedro Bofill Abeilhe, Mateo Sierra Bardají, Josep Pons Grau** en mevrouw **María Izquierdo Rojo (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/29)

Betreeft: Onvolledige besteding van de kredieten opgenomen in de posten 580 en 5812 van de Algemene Begroting van 1988

Om welke redenen zijn de kredieten, opgenomen in de posten van de Algemene Begroting van 1988

580: Financiële steun voor projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur binnen de Gemeenschap

5812: Financiële steun voor projecten op het gebied van de vervoerinfrastructuur ter vergemakkelijking van het transitovervoer door Joegoslavië

niet volledig besteed?

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(14 september 1990)

Overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 4048/88 van de Raad (¹) betreffende het verlenen van financiële steun aan vervoerinfrastructuurprojecten werden alle op begrotingslijn 580 voor de begrotingen 1988 en 1989 opgevoerde kredieten vastgelegd.

De globale vastleggingsbesluiten van de Commissie die uitvoering geven aan deze verordening werden op 20 december 1988 genomen voor wat betreft de 65 miljoen ecu aan uit hoofde van de begroting 1988 beschikbare kredieten en op 4 december 1989 voor wat betreft de 62,5 miljoen ecu aan op de begroting 1989 opgevoerde vastleggingskredieten.

Wat begrotingslijn 5812 betreft waaraan in 1988 5 miljoen ecu is toegewezen, op grond van het ontbreken van een

wettelijke grondslag die de directe bestemming van deze kredieten mogelijk maakt voor vervoerinfrastructuurprojecten ter vergemakkelijking van de doorvoer door Joegoslavië werd eind 1988 een overschrijving verricht naar lijn 580. In 1989 vond er geen opvoering van vastleggingskredieten op lijn 5812 plaats.

(¹) PB nr. L 356 van 24. 12. 1988, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1287/90

van de heer **Thomas Megahy (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 mei 1990)

(91/C 63/30)

Betreeft: Besmettingsgevaar door ingevoerde bijen in het Verenigd Koninkrijk

Art. 36 van het EEG-Verdrag bepaalt uitdrukkelijk dat de Lid-Staten beperkingen op de invoer kunnen toepassen welke „gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming van de gezondheid en het leven van personen, dieren of planten”. Kan de Commissie derhalve verklaren waarom zij voorstellen heeft ingediend waardoor het Verenigd Koninkrijk dreigt te worden blootgesteld aan bijen die zijn ingevoerd uit gebieden in de Gemeenschap waar besmetting met de Varroa-mijt voorkomt?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(13 juli 1990)

De Commissie is van oordeel dat er verschillende manieren zijn om de gezondheid van de bijen in de Gemeenschap te beschermen en dat het niet nodig is de handel in bijen volledig te verbieden. In het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt in 1992 heeft de Commissie de gezondheidsproblemen met betrekking tot bijen reeds zorgvuldig bestudeerd.

Het voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen in de Gemeenschap van dieren en produkten van dierlijke oorsprong waarvoor in specifieke communautaire regelingen (¹) geen voorschriften van die aard zijn opgenomen bevat met name gemeenschappelijke veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van bijen.

Deze veterinairerechtelijke voorschriften zijn erop gericht het intracommunautaire handelsverkeer te stimuleren, met inachtneming evenwel van bepaalde eisen om de verspreiding van bepaalde ziekten zoals varroamijtziekte, Amerikaanse vuilbroed of mijtziekte tegen te gaan.

De voorgestelde voorschriften met betrekking tot varroamijtziekte voorzien in een verbod op verplaatsing van bijen en kolonies buiten de met varroase besmette gebieden. In het voorstel is evenwel bepaald dat uit een besmet

gebied afkomstige koninginnen, samen met maximaal 20 werksters, toch in de handel mogen worden gebracht, indien zij vergezeld gaan van een certificaat waaruit blijkt dat zij tegen de varroamijziekte zijn behandeld.

Deze eisen garanderen dat bijen de ziekte niet over de gehele Gemeenschap verspreiden.

(¹) Doc. COM(89) 658 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1333/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1990)

(91/C 63/31)

Betref: Interne markt 1992 en de kwaliteit van de diensten die in de Lid-Staten belast zijn met de medische en technische inspectie en het toezicht op de naleving van de sociale wetgeving

In verscheidene Lid-Staten, waaronder België, zijn de officiële diensten die tot taak hebben onderzoek in te stellen naar en straffen op te leggen voor fraude bij het in dienst nemen van personeel, niet-betaling van sociale premies, niet-naleving van de bepalingen i.v.m. veiligheid en hygiëne, onvoldoende uitgerust, bezoldigd en georganiseerd om de strijd tegen „zwartwerkers” aan te kunnen en volgens de vigerende regels de in moeilijkheden verkerende overheidskassen te voeden. De „demotivering” bij de inspectiediensten kan slechts toenemen wanneer in België bij voorbeeld de inspecteurs minder goed betaald worden dan de arbeiders in de bouw die zij moeten inspecteren, en wanneer het aantal inspecteurs — die hun reiskosten vaak zelf moeten betalen! — 390 man bedraagt voor ± 2 500 000 werknemers.

Een „driepartijencomité” van het IAB heeft over de Belgische problematiek een rapport uitgebracht dat op 28 februari 1980 (advies 645) is goedgekeurd door de Nationale Raad van de arbeid. In dit document wordt gewezen op de niet-toepassing van artikel 3, paragraaf c, van de Internationale Arbeidsconventie nr. 81 dat inspecteurs voorschrijft tekortkomingen of misbruiken die niet specifiek onder de wettelijke bepalingen vallen, onder de aandacht van de bevoegde autoriteiten te brengen. Vooral wordt gewezen op het ontbreken van een „systeem” achter het optreden van de diensten die overigens niet gecoördineerd te werk gaan en slecht voor hun taak zijn berekend. Sindsdien is de ondoelmatigheid alleen maar toegenomen, vooral door het inzetten van tijdelijk personeel dat dikwijls onbekend is met zijn rechten en met de veiligheids- en hygiëneregels: het resultaat is een betreurenswaardige toename van de bedrijfsongelukken — de statistieken zijn trouwens niet betrouwbaar — gepaard gaande met een merkwaardige onverschilligheid bij politie en justitie.

In verband hiermee zou ik willen weten:

1. voor elk van de Lid-Staten: hoeveel ongelukken met dodelijke afloop of blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg hebbend, officieel in 1988 zijn geregistreerd;
2. welke rol de IAB-comités spelen in het kader van de in voorbereiding zijnde richtlijnen voor hygiëne en veiligheid op de werkplek;
3. welke concrete maatregelen zullen worden genomen om te voorkomen dat technische modernisering ten koste van de veiligheid gaat;
4. welke concrete maatregelen zullen worden genomen om de inspecties in staat te stellen hun taak op passende en humane wijze te volvoeren;
5. welke maatregelen zullen worden genomen om werknemers en de met hun opleiding belaste instructeurs naar behoren te informeren over de oude en nieuwe regels die voor hun bescherming dienen?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(11 juli 1990)

1. De onderstaande tabel bevat voorlopige ramingen van de Commissie met betrekking tot het aantal ongelukken met dodelijke afloop of leidend tot blijvende arbeidsongeschiktheid in 1988 in de Lid-Staten:

Lid-Staat	Dodelijk	Blijvende arbeidsongeschiktheid
België	163	10 449 (¹)
Denemarken (¹)	80	...
Bondsrepubliek Duitsland (¹)	1 605	...
Griekenland	79	...
Spanje	1 322	...
Frankrijk (1987) (²) (³) (⁴)	1 004	63 152 (⁵)
Ierland (¹) (⁶)	13	...
Italië (1987)	2 015	31 250
Luxemburg (¹)	10	43 (⁷) (⁸)
Nederland (¹) (⁹)	54	...
Portugal (¹)	619	...
Verenigd Koninkrijk (¹)	697 (¹)	...

(¹) Ongevallen van en naar het werk niet inbegrepen.

(²) Zelfstandigen volledig uitgesloten.

(³) Sommige sectoren uitgesloten (bv. landbouw, mijnbouw).

(⁴) Met inbegrip van de 167 doden bij het Piper Alpha-ongeval.

(⁵) Blijvende arbeidsongeschiktheid voor het desbetreffende werk.

(⁶) Arbeidsongeschiktheid voor meer dan drie maanden.

(⁷) Landbouwsector uitgesloten.

(⁸) Overheidssector uitgesloten.

... Geen officiële statistieken beschikbaar.

Ten aanzien van deze cijfers dient voorzichtigheid te worden betracht; zoals het grote aantal voetnoten suggereert zijn de gegevens over dodelijke afloop of arbeidsonge-

schiktheid voor de verschillende Lid-Staten niet rechtstreeks vergelijkbaar. Om betrouwbare en geharmoniseerde statistische gegevens over de ongevallen op het werk te verkrijgen, heeft de Commissie de aanzet gegeven tot een belangrijk project dat een gemeenschappelijke methodologie moet opleveren voor het verzamelen, verwerken en doorsturen van dergelijke gegevens.

2. De Commissie neemt deel aan en draagt bij tot alle belangrijke projecten en vergaderingen die worden georganiseerd door het Internationale Arbeidsbureau (ILO). Voorts wordt bij het uitwerken van voorstellen voor richtlijnen van de Raad op het gebied van gezondheid en veiligheid rekening gehouden met de overeenkomsten en andere belangrijke teksten van het ILO ter zake.

3. In het programma van de Commissie inzake de veiligheid, de hygiëne en de gezondheid op het werk ⁽¹⁾ is hoge prioriteit verleend aan problemen en uitdagingen die verband houden met de invoering van nieuwe technologieën op het werk. Op voorstel van de Commissie heeft de Raad een aantal richtlijnen op het gebied van de veiligheid en gezondheid op het werk goedgekeurd die specifieke bepalingen bevatten over de risico's van nieuwe technologieën. Richtlijn 89/391/EEG ⁽²⁾ legt verplichtingen op met betrekking tot het overleg en de opleiding van werknemers in de nieuwe technologieën die op het werk worden ingevoerd, en Richtlijn 89/655/EEG ⁽³⁾ bevat bepalingen over de selectie, het gebruik en het onderhoud van nieuwe apparatuur. Ten slotte schrijft de richtlijn inzake minimale veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voor het werk met beeldschermen die door de Raad op 29 mei 1990 werd goedgekeurd, een reeks algemene maatregelen voor in de snelgroeiende industrieën die gebaseerd zijn op de informatietechnologie.

4. Het toezicht op de naleving van de nationale wetgeving waarin de richtlijnen van de Raad zijn omgezet is de verantwoordelijkheid van de regeringen van de Lid-Staten. Overeenkomstig artikel 189 van het EEG-Verdrag wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten vorm en middelen te kiezen om de doelstellingen van de richtlijnen te bereiken, maar zij zijn niettemin verplicht ervoor te zorgen dat deze doelstellingen inderdaad worden bereikt. In dit verband dient te worden benadrukt dat artikel 4 van genoemde Richtlijn 89/391/EEG, die op 31 december 1990 van kracht wordt, de Lid-Staten verplicht zorg te dragen voor controle en toezicht.

Om haar uit het Verdrag voortvloeiende verplichtingen na te komen zal de Commissie met name nagaan of de Lid-Staten volledig hebben voldaan aan deze verplichtingen. Voorts bevordert de Commissie de samenwerking tussen de nationale autoriteiten van de Lid-Staten die verantwoordelijk zijn voor de gezondheid en veiligheid op het werk door regelmatig bijeenkomsten te organiseren en gezamenlijk te werken aan de desbetreffende problemen, om ervoor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht beter wordt toegepast en steun te verlenen bij de verbetering van de procedures voor het toezicht op de naleving.

5. Alle richtlijnen van de Raad inzake gezondheid en veiligheid op het werk die op grond van artikel 118 A van

het EEG-Verdrag zijn gegeven bevatten specifieke bepalingen m.b.t. voorlichting, overleg, evenwichtige deelneming en opleiding van werknemers en/of hun vertegenwoordigers op de door de richtlijnen bestreken gebieden. Het belang van deze bepalingen mag niet onderschat worden: de werknemers moeten op de hoogte worden gehouden van de risico's en de maatregelen ter voorkoming en bescherming.

Naast de bestaande en geplande wetgevende maatregelen is de Commissie actief bezig met het bevorderen van de voorlichting en de opleiding van werknemers, vertegenwoordigers van de werknemers en opleiders over de ontwikkeling en de effecten van maatregelen op het gebied van de gezondheid en veiligheid op het werk.

⁽¹⁾ PB nr. C 28 van 3. 2. 1988, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 393 van 30. 9. 1989, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1347/90

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1990)

(91/C 63/32)

Betreft: Verslag over de veiligheidscontrole van Euratom — bilaterale overeenkomsten (Canada, Verenigde Staten en Australië)

Kan de Commissie, in verband met paragraaf II van het verslag over de werkzaamheden van de veiligheidscontrole van Euratom (doc. SEC(90) 452 def.), een verklaring afleggen over de methoden die volgens de paragrafen 59-61 door de Verenigde Staten, Canada en Australië worden toegepast om de uitvoering door Euratom van de bilaterale overeenkomsten te verifiëren? Heeft een van deze landen ooit formeel of informeel aan de Commissie te kennen gegeven dat het ontevreden was over het resultaat van de veiligheidscontrole van Euratom op kernmateriaal afkomstig uit hun land?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**

(11 oktober 1990)

De leverende landen, d.w.z. de Verenigde Staten, Canada en Australië, kunnen de naleving van de bilaterale overeenkomsten controleren volgens de in deze overeenkomsten opgenomen procedures. Deze procedures betreffen onder andere:

- het beschikbaar stellen van de betrokken verslagen;
- regelmatige contacten en overleg op zowel technisch als politiek niveau;
- kruiscontroles van internationale overdrachten die aan de leverende landen zijn meegedeeld via andere bronnen dan de Gemeenschap.

Dank zij de genoemde contacten op alle niveaus met de leverende landen kunnen deze landen bij tal van gelegenheden hun mening over de doelmatigheid van de veiligheidscontrole van Euratom te kennen geven. Tot dusverre is deze doelmatigheid niet in twijfel getrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1365/90

van mevrouw Lissy Gröner (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juni 1990)

(91/C 63/33)

Betreft: Universitaire opleiding in de Gemeenschap

1. De communautaire programma's Erasmus, Comett en Eurotecnet stellen middelen ter beschikking voor maatregelen ter ondersteuning van stimulering van de nieuwe generatie wetenschappers. Kan de Commissie meedelen in welke andere communautaire programma's/-begrotingslijnen ook kredieten voor stimulering van de nieuwe generatie wetenschappers worden uitgetrokken en

- met welke doelstellingen;
- aan wie deze middelen ter beschikking worden gesteld;
- aan welke voorwaarden bij een aanvraag om kredieten moet worden voldaan;
- hoe hoog de toegekende bedragen zijn voor de afzonderlijke programma's?

2. Is het juist dat de doelstellingen uitsluitend betrekking hebben op de bevordering van de opleiding en de ontwikkeling van de infrastructuur of zijn ook andere doelstellingen van belang?

3. Kan de Commissie meedelen welke instellingen in de Bondsrepubliek hierbij betrokken zijn, aan welke communautaire programma's zij deelnemen en met welke projecten (zie vraag 1, inclusief Erasmus, Comett en Eurotecnet)?

4. In het Commissiedocument 88/280 wordt onder artikel 4 b, punt 4.4, o.a. een bepaling opgenomen over de oprichting van een Fonds ter bevordering van Europese leerstoelen aan universiteiten. Kan de Commissie meedelen welke instellingen in de Bondsrepubliek steun ontvangen uit dit fonds en welke voorwaarden verbonden zijn aan deelname daaraan?

Antwoord van mevrouw Papandreu namens de Commissie

(31 oktober 1990)

1. De programma's Erasmus en Comett dragen inderdaad bij tot de bevordering van de universitaire opleiding van jongeren, terwijl het programma Eurotecnet betrekking heeft op de basis- en voortgezette beroepsopleiding.

Naast de programma's Erasmus en Comett zijn twee andere programma's gericht op het hoger onderwijs, nl. Lingua en Tempus.

Het programma Lingua heeft tot doel het onderwijs van vreemde talen zowel kwalitatief als kwantitatief te verbeteren; de begroting hiervoor is voor de periode 1990-1994 op 200 miljoen ecu geraamd.

Het programma Tempus werd op 1 juli 1990 gelanceerd; beoogd wordt de kwaliteit en ontwikkeling van het hoger onderwijs in de landen van Midden- en Oost-Europa te bevorderen, alsmede het partnerschap met instellingen voor hoger onderwijs in de Gemeenschap te stimuleren. Voor het academisch jaar 1990-1991 is hiervoor 20 miljoen ecu uitgetrokken.

De Commissie doet de „vademeccums” voor deelneming aan deze twee programma's rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

2. De programma's Erasmus, Comett en Tempus hebben algemeen genomen tot doel de mobiliteit van studenten en de samenwerking tussen universiteiten onderling en tussen de universiteiten en het bedrijfsleven te bevorderen; het programma Lingua heeft betrekking op de mobiliteit van leerlingen, studenten en onderwijskrachten, alsmede op de verbetering van de infrastructuur van het taalonderwijs in het beroeps- en bedrijfsleven.

3. In het repertorium van de Erasmus-programma's en dat van de Comett-projecten wordt een antwoord gegeven op de derde vraag van het geachte Parlementslid.

4. Wat het project tot bevordering van Europese leerstoelen en onderwijs over de Europese integratie betreft, heeft de Commissie in het kader van haar voorlichtings-, communicatie- en cultuurbeleid de „Actie Jean Monnet: Onderwijs over de Europese integratie aan de universiteit” gelanceerd.

In het kader van deze actie heeft de Commissie 220 kredieten toegekend; 46 kredieten zijn bestemd voor de instelling van Europese leerstoelen, waarvan 9 in de Bondsrepubliek Duitsland.

Alle instellingen voor hoger onderwijs komen in aanmerking. De deelnemingsvoorwaarden zijn in een vademecum aangegeven. Dit vademecum en de lijst van de instellingen die uit hoofde van de Actie Jean Monnet in 1990 steun hebben ontvangen, worden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1370/90
van de heer Arturo Escuder Croft (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 juni 1990)
(91/C 63/34)

Betreft: Communautaire leningen aan Spanje

In het Communautair kader 1989—1993 voor steun aan ontwikkeling en herstructurering van de minder ontwikkelde regio's (doelstelling 1) in Spanje zijn voor Spanje enkele communautaire leningen in pluriregionaal verband opgenomen ter hoogte van 1 274 mln ecu, en hierbij betreft het geen leningen aan de sector nijverheid, dienstverlening en ambacht, noch aan de sector toerisme, met andere woorden niet aan de particuliere sector.

Kan de Commissie derhalve de volgende vragen beantwoorden:

1. Voor hoeveel heeft de EIB in 1989 leningen verstrekt aan het Spaanse midden- en kleinbedrijf, in elk van de autonome gebieden?
2. Is de Commissie van mening dat de Spaanse particuliere sector 1 051 mln ecu aan investeringen kan opbrengen zonder gebruikmaking van communautaire leningen?
3. Wat is de rente die de Commissie gemiddeld voor communautaire leningen aan Spanje in rekening brengt?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(6 augustus 1990)

1. Van de leningen die de EIB aan 11 banken in Spanje heeft verstrekt, is in 1989 een bedrag van 368,2 miljoen ecu doorgeleend aan 752 kleine en middelgrote ondernemingen. De verdeling over de „comunidades autónomas” was als volgt:

	<i>(in miljoen ecu)</i>
Cataluna	65,4
Andalucia	62,0
Madrid	60,3
Comunidad Valenciana	35,9
Castilla León	35,2
Castilla la Mancha	23,1
Murcia	16,3
Canarias	14,2
País Vasco	13,8
Aragón	13,3
Extremadura	6,3
Galicia	6,3
Cantabria	5,8
Navarra	4,1
La Rioja	3,1
Asturias	2,4
Baleares	0,7
Totaal	368,2

2. De Commissie is van oordeel dat de goede gezondheid van de Spaanse economie, ondanks een vrij duidelijke stagnatie, zal blijven zorgen voor een krachtige groei van de particuliere investeringen en de particuliere sector in staat zal stellen om in de financieringsbehoeften te voorzien zonder dat automatisch een beroep wordt gedaan op leningen zoals die van de EIB of de EGKS.

Bovendien zij eraan herinnerd dat het bedrag van de particuliere investeringen van 1 051 mln ecu dat in de communautaire bestekken is vermeld, nog komt bij de maatregelen waarvoor in het kader van de communautaire bestekken een bijdrage wordt verleend uit de Structuurfondsen.

Voorts wordt in het communautaire bestek voor Spanje uitdrukkelijk gezegd dat de aanvragen voor leningen voor subsidiabele, niet in het communautaire bestek opgenomen investeringen, met name in de sectoren infrastructuur, energie, industrie en diensten, door de EIB en de Commissie volgens hun gebruikelijke criteria worden onderzocht.

Dat de communautaire leningen vooral gaan naar de ontsluiting van gebieden en de ondersteunende infrastructuur van de economie, betekent niet dat de particuliere sector in het geheel niet aan bod komt, deze sector omvat in Spanje immers ook infrastructuur op het gebied van energievoorziening en autowegen.

3. De rentepercentages die de EIB toepast op de leningen die zij in Spanje en in de andere landen van de Gemeenschap verstrekt, worden berekend op basis van de kosten van de corresponderende opgenomen leningen, verhoogd met 0,15% per jaar voor de administratiekosten. De percentages die worden toegepast op de uit de middelen van het Nieuwe Communautaire Instrument verstrekte leningen, worden vastgesteld op het niveau van de leningen van de EIB in vergelijkbare valuta's en met vergelijkbare looptijd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1372/90
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(11 juni 1990)
(91/C 63/35)

Betreft: Bescherming tegen de mosca cochliomyia hominivorax

Tijdens de persconferentie van deskundigen van de FAO op 18 april te Rome werd melding gemaakt van het dreigende gevaar dat de schroefwormvlieg (mosca cochliomyia hominivorax) voor Noord-Afrika en Zuid-Europa betekent.

Het blijkt dat deze plaag, die uit Mexico afkomstig is, thans ook in Libië heerst. Er is een gezamenlijke preventieve actie opgezet waaraan ook de Amerikaanse Regering deelneemt, dit ondanks de slechte betrekkingen van dit

land met de Arabische Republiek Libië.

Wat is het oordeel van de Commissie over het gevaar dat deze plaag voor het zuiden van de Gemeenschap betekent en kan zij meedelen of haar diensten en die van de direct betrokken Lid-Staten samenwerken om deze plaag in Libië uit te roeien voordat het te laat is voor de andere landen aan de Middellandse Zee?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(28 september 1990)

Deze plaag, beter bekend als de Amerikaanse schroefwormvlieg, is een agressieve parasiet voor alle zoogdieren, ook de mens. Het feit dat deze parasiet in Libië is gesignaleerd, heeft voor aanzienlijke ongerustheid gezorgd, vooral voor de landen die aan Libië grenzen, en ook voor het hele Afrikaanse continent en het zuidelijke deel van de Gemeenschap. De FAO coördineert de directe maatregelen in Libië die, in samenwerking met de Amerikaanse en de Mexicaanse Regering, worden genomen in de vorm van een programma waarin steriele mannetjes van de vlieg worden uitgezet. Dit is de enige manier waarop de plaag effectief kan worden bestreden.

De Commissie onderzoekt momenteel of aan de FAO financiële steun kan worden verleend voor het programma en of bedreigde buurlanden kunnen worden gesteund door te helpen bij de aankoop van insecticiden. Naar verluidt geven sommige Lid-Staten ook zelf een rechtstreekse financiële bijdrage aan het FAO-Programma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1391/90

van mevrouw Marie Jepsen (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/36)

Betref: Vrijstelling van de verplichting tot betaling van de medeverantwoordelijkheidsheffing voor graan dat wordt ingeleverd in ruil voor mengvoeders waarin graan is verwerkt

In het arrest van het Europese Hof van Justitie van 29 juni 1988 betreffende zaak 300/86 (medeverantwoordelijkheidsheffing voor graan) wordt in punt 11 gesteld dat het doel van de communautaire regelingen in verband met de medeverantwoordelijkheidsheffing is: de beperking van het structureel bepaalde overschot op de graanmarkt, zodat het gerechtvaardigd is dat er alleen een heffing wordt verlangd voor op de markt gebrachte graanproducten die een eerste verwerking hebben ondergaan, aangezien hoeveelheden graan die in een gesloten kringloop worden verbruikt, niet tot de vorming van een dergelijk overschot bijdragen.

In Verordening (EEG) nr. 3779/88 ⁽¹⁾ heeft de Commissie, in overeenstemming met deze uitspraak van het Hof,

de voorwaarden vastgesteld voor de terugbetaling van de medeverantwoordelijkheidsheffing voor de verkoopseizoenen 1986/1987 en 1987/1988.

Op grond van Verordening (EEG) nr. 3779/88 kunnen graanproducenten echter geen terugbetaling verkrijgen van de heffing die betaald is voor graan dat eerst „verkoch” is aan een verwerkingsbedrijf en daarna door de producenten is „teruggekocht” in de vorm van mengvoeders waarin dezelfde hoeveelheid graan als bestanddeel is verwerkt.

Is de Commissie van oordeel dat de in Verordening (EEG) nr. 3779/88 voor de praktijk voorgeschreven gang van zaken strookt met de zienswijze van het Europese Hof van Justitie zoals deze in zijn arrest van 29 juni 1988 in zaak 300/86 in punt 11 is verwoord, namelijk dat er alleen een medeverantwoordelijkheidsheffing verschuldigd is voor verwerkte granen die op de markt worden gebracht en niet voor de hoeveelheden graan die bij de producenten in verwerkte vorm terugkomen, en is zij — mocht zij van mening zijn dat zulks niet het geval is — bereid ervoor te zorgen dat er ook een terugbetaling van de medeverantwoordelijkheidsheffing plaatsvindt voor die hoeveelheden graan die als bestanddeel van mengvoeders bij de producenten terugkomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 332 van 3. 12. 1988, blz. 17.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(30 juli 1990)

De door het geachte Parlementslid bedoelde kwestie wordt momenteel door het Hof van de Justitie van de Europese Gemeenschappen behandeld in het kader van zaak 203/89, waarover het Hof nog geen arrest heeft gewezen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1393/90

van de heer Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/37)

Betref: Speciale bepalingen in GMP's voor Aquitaine en Midi Pyrénées

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 1183/89 ⁽¹⁾ van 9 februari 1990 verwijst de heer Millan naar „speciale bepalingen” die met betrekking tot de bescherming van de bruine beer in de Pyreneeën op verzoek van de Commissie zijn opgenomen in de tekst van de GMP's voor Aquitaine en Midi Pyrénées.

Welke zijn deze „speciale bepalingen”?

⁽¹⁾ PB nr. C 139 van 7. 6. 1990, blz. 30.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(27 juli 1990)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1183/89.

De Commissie zal het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement de tekst van de twee bedoelde GMP's rechtstreeks doen toekomen onder vermelding van de desbetreffende passages.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1399/90

van mevrouw Christine Oddy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 juni 1990)
(91/C 63/38)

Betreft: Personeelsbezetting Sociaal Actieprogramma

Kan de Commissie mededelen hoeveel van haar personeelsleden zijn belast met de uitvoering van het Sociaal Actieprogramma en hoe deze ambtenaren naar rang en functie zijn ingedeeld over de verschillende onderdelen van dit programma?

Hoe ver zit de Commissie hiermee onder een personeelssterkte die optimaal zou zijn om het programma in versneld tempo te kunnen uitvoeren?

Welke stappen onderneemt zij om het voor de uitvoering van het Sociaal Actieprogramma benodigde personeel aan te werven?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**
(31 juli 1990)

Uit de aard van het Sociaal Actieprogramma vloeit voort dat bij de uitvoering daarvan alle afdelingen van het Directoraat-generaal Werkgelegenheid, Arbeidsverhoudingen en Sociale Zaken betrokken zijn.

Daardoor kunnen uit het hieronder gegeven overzicht moeilijk conclusies worden getrokken.

Directoraat/eenheid	Rang			Totaal
	A	B	C	
Arbeidsverhoudingen en sociale dialoog	15	5	8	28
Werkgelegenheid en arbeidsmarkt Gelijke kansen	25	13	14	52
Sociale zekerheid, sociale bescherming en levensomstandigheden				
Activiteiten ten behoeve van gehandicapten	29	14	14	57
Gezondheid en veiligheid	25	12	20	57

De door het Parlement gevraagde prioriteiten, waaraan door het programma van de Commissie voor 1990 grotendeels wordt voldaan, vereisen dat de ambtenaren harder en steeds sneller werken.

Om deze doelstellingen met een maximale doeltreffendheid te bereiken zijn in 1990 77 extra posten nodig (evolutief plan).

Een deel van deze extra personeelsbezetting is afkomstig uit nieuwe in 1990 toegekende posten (6) en uit mobiliteit (7).

In een deel van de resterende behoeften werd voorzien door gebruikmaking van de minibudgetten voor de aanwerving van deskundigen en consultants.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1408/90
van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 juni 1990)
(91/C 63/39)

Betreft: Wetgeving op het stuk van de luchtvaart in de Gemeenschap

Is de Commissie voornemens de Raad een voorstel te doen dat tegemoetkomt aan de ongekend grote toeloop van luchtreizigers in de Europese luchthavens en waarin met name aandacht wordt besteed aan het lawaai en het gevaar van de talloze vliegtuigen die over het belendend gebied vliegen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(18 september 1990)

De toename van het luchtverkeer blijft zorgwekkend, ook al geven de statistieken over het jaar 1989 aan dat de groei van het luchtverkeer ongelijk is verspreid over de luchthavens waarbij bepaalde toeristische lijndiensten zelfs minder werden belast.

De Commissie heeft recentelijk een voorstel voor een verordening ingediend bij de Raad met het oog op de verbetering van de betrekkingen tussen de luchthavenautoriteiten en de gebruikers van luchthavens⁽¹⁾. Deze bepalingen moeten een betere inventarisatie van de milieu- en veiligheidsproblemen mogelijk maken zoals die worden aangegeven door het geachte Parlementslid.

De communautaire richtlijnen met betrekking tot de geleidelijke uitbanning van vliegtuigen die het meeste lawaai produceren⁽²⁾ betekenen tevens een belangrijke bijdrage aan de verbetering van de leefomstandigheden in de nabijheid van luchthavens.

Bovendien is de Commissie ervan overtuigd dat de verbetering van het huidige stelsel van invullen van vlucht-

schema's, die een rationalisatie van het gebruik van de luchthavencapaciteiten mogelijk maken, de passagier ten goede komt. Zij zal binnenkort hieromtrent bij de Raad een voorstel voor een gedragscode indienen.

(¹) PB nr. C 147 van 16. 6. 1980, blz. 6.

(²) PB nr. L 18 van 24. 1. 1980, blz. 26. PB nr. L 117 van 4. 5. 1983, blz. 14. PB nr. L 363 van 13. 12. 1989, blz. 27.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1416/90

van Sir James Scott-Hopkins (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/40)

Betreft: Stabex

Waarom is het budget van het Stabex-fonds van Lomé IV met 62 % verhoogd ten opzichte van Lomé III?

Is de Commissie van mening dat deze verhoging wegens inflatie voldoende is voor een effectieve rol van Stabex?

Is het eigenlijk niet zo dat het Stabex-budget nog steeds veel te laag is om werkelijk van grote betekenis te zijn?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(17 juli 1990)

De verruiming van de middelen van het Stabex met 62 %, van 925 miljoen ecu volgens Lomé III tot 1 500 miljoen ecu volgens het eerste financiële protocol van Lomé IV, is vooral ingegeven door:

- het streven naar een optimale verdeling van de in totaal beschikbare middelen over de verschillende instrumenten waarin de overeenkomst voorziet; voor het bepalen van dit evenwicht zijn de traditionele toewijzingen en de ontwikkeling ervan in het verleden belangrijke factoren;
- de ervaring met de feitelijke werking van het systeem in de voorbije jaren; de financiële problemen welke zich hebben voorgedaan hebben het oordeel van de onderhandelaars over de financiële eisen die het systeem in de toekomst mag stellen ongetwijfeld sterk beïnvloed.

De Commissie acht de financiering van het systeem, binnen het in totaal beschikbare bedrag, bevredigend. Percentueel heeft het Stabex van alle instrumenten de grootste verhoging gekregen. Het feit dat het Stabex een gelimiteerd fonds is houdt evenwel noodzakelijkerwijze in dat er situaties kunnen ontstaan waarin de beschikbare middelen ontoereikend blijken te zijn.

1 500 miljoen ecu is een aanzienlijk bedrag. De effectiviteit en de betekenis van het systeem dienen echter niet alleen op grond van de omvang van de verstrekte financiële middelen te worden beoordeeld; zij zijn ook afhankelijk van het gebruik van deze middelen. Wat dit laatste

aspect betreft gelooft de Commissie dat de met de nieuwe overeenkomst tot stand gebrachte veranderingen stellig zeer positief zullen uitwerken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1424/90

van de leden Edward Kellett-Bowman, Paul Howell, Lord Plumb en Thomas Spencer (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/41)

Betreft: Heffingen op uit Nieuw-Zeeland geïmporteerd lamsvlees

Is het de Commissie bekend dat de heffing van 10 % op de import van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland in de Gemeenschap over de periode januari 1989-november 1989 niet aan Nieuw-Zeeland is betaald zoals was overeengekomen?

Is de Commissie bereid onmiddellijk stappen te ondernemen om deze nalatigheid ongedaan te maken en de nodige instructies uit te vaardigen om te vermijden dat zij wordt beschuldigd van oneerlijke praktijken en het niet naar behoren naleven van een vrijwillig gesloten overeenkomst?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1489/90

van de heer John Tomlinson (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juni 1990)

(91/C 63/42)

Betreft: Heffingen bij de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland

Is het de Commissie bekend dat de heffing van 10 % bij de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland in de Gemeenschap over de periode januari 1989 tot en met november 1989 niet, zoals overeengekomen, aan Nieuw-Zeeland is uitbetaald?

Zal de Commissie onmiddellijk stappen zetten en opdracht geven om dit verzuim te herstellen ten einde niet beschuldigd te worden van bedrieglijke praktijken en nalatigheid om vrijelijk gemaakte afspraken na te komen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1497/90

van de heer Kenneth Collins (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juni 1990)

(91/C 63/43)

Betreft: Heffing op de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland

Is het de Commissie bekend dat de heffing van 10 % op de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland in de Gemeen-

schap voor de periode van januari 1989 tot en met november 1989 aan Nieuw-Zeeland niet is uitbetaald, zoals was overeengekomen?

Wil de Commissie onmiddellijk maatregelen treffen om deze tekortkoming te verhelpen en de nodige instructies geven om beschuldigingen van bedrieglijke praktijken en het niet naar behoren naleven van een na vrije onderhandelingen gesloten overeenkomst te vermijden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1767/90
van de heer Petrus Cornelissen (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 juli 1990)
(91/C 63/44)

Betreft: Invoerheffingen op lamsvlees uit Nieuw-Zeeland

Is de Commissie zich bewust dat de heffing van 10% op de invoer van lamsvlees uit Nieuw-Zeeland in de Gemeenschap over de periode januari 1989 tot en met november 1989 nog niet aan Nieuw-Zeeland is betaald, zoals was overeengekomen?

Zal de Commissie onmiddellijk stappen ondernemen om dit verzuim goed te maken en de hiertoe noodzakelijke instructies geven, om te voorkomen dat zij beschuldigd wordt van misleidende praktijken en het niet nakomen van een vrijwillig overeengekomen akkoord?

Gecombineerd antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1424/90, nr. 1489/90,
nr. 1497/90 en nr. 1767/90
(18 oktober 1990)

De Commissie is haar met Nieuw-Zeeland aangegane verbintenissen nagekomen door de heffing op de invoer van lamsvlees in de Gemeenschap voor de periode van januari 1989 tot en met november 1989 overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3652/89⁽¹⁾ van de Commissie terug te betalen. Om redenen van technische en juridische aard dienden de heffingen te worden terugbetaald aan de importeurs die ze feitelijk hadden betaald.

De Commissie weet dat de terugbetaalde heffingen in bepaalde gevallen niet zijn doorbetaald aan exporteurs die naar de Gemeenschap uitvoeren. Zij is evenwel van mening dat, gezien het met de terugwerkende kracht van de regeling nagestreefde doel, de importeurs de terugbetaalde bedragen zouden moeten doorgeven aan de exporteurs.

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 7. 12. 1989, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1425/90
van de heren Hans-Gert Poettering en Reimer Böge (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/45)

Betreft: Controle op de visserij in de Noordzee

Vanwege de zogenaamde schollenbox en de twaalf-mijlszone ter bescherming van platvis zijn alleen vissersvaartuigen die voorkomen op de lijsten van de Verordeningen (EEG) nr. 55/87 en (EEG) nr. 56/87⁽¹⁾ en de daaropvolgende verordeningen met een motorvermogen van 221 kw (300 PS) of minder, voor de boomkorvisserij toegelaten. Vissers in het Duitse Friesland (Nedersachsen) constateren herhaaldelijk dat kotters met een onder 221 kw geregistreerd motorvermogen hun boomkornetten over de bodem slepen met een snelheid, waarvoor blijkens de ervaring een veel groter motorvermogen nodig is. Een betere controle op het motorvermogen rond 221 kw wordt daarom beslist nodig geacht.

1. Wat is het oordeel van de Commissie hierover?
2. Welke maatregelen treft de Commissie om voor de noodzakelijke controle te zorgen en misbruik tegen te gaan?

⁽¹⁾ PB nr. L 8 van 10. 7. 1987, blz. 1 en 15.

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(17 juli 1990)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte Parlementsleden over eventuele overtredingen van de communautaire wetgeving inzake de voorwaarden die bij de boomkorvisserij in bepaalde zones van de Gemeenschap moeten worden nageleefd.

Krachtens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 55/87 controleert de Commissie bij de opstelling van de lijsten of bij de indiening van verzoeken om wijziging daarvan, of de technische kenmerken van de betrokken vaartuigen in overeenstemming zijn met de genoemde wetgeving.

De Commissie herinnert de geachte Parlementsleden er evenwel aan dat de rechtstreekse controle op de activiteiten van vissersschepen en de vervolging van overtredingen die plaatsvinden op hun grondgebied en in hun wateren de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten is. De Commissie maakt gebruik van alle haar ter beschikking staande middelen, en met name de communautaire inspectie, om de Lid-Staten op hun verplichtingen in deze te wijzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1435/90**van de heer Lode van Outrive (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(13 juni 1990)**(91/C 63/46)***Betreft:** Erkenning van de regio Hageland (B) als plattelandzone (doelstelling 5 b — Structuurfondsen)

De regio Hageland werd door de Commissie erkend als plattelandzone (doelstelling 5 b — Structuurfondsen). Bij de onderhandelingen die moeten leiden tot het opstellen van een communautair bestek, komt een aantal onevenwichtigheden aan het licht: het blijkt namelijk dat vooral projecten in aanmerking genomen werden die betrekking hebben op het vergroten van de efficiëntie van de landbouwstructuren (o.a.: ruilverkavelingen, waterbeheersingswerken). Bovendien zouden maatregelen, gericht op extensivering of op het bewaren van landschaps-ecologische structuren, op de achtergrond gedrongen zijn.

Kenmerkend voor deze prioriteitsbepaling is bij voorbeeld het feit dat voor het natuurgebied de Demervallei (tussen Diest en Scholen, 6 091 ha), erkend volgens Richtlijn 79/409/EEG, geen enkele actie werd voorgesteld. Dit natuurgebied maakt nochtans deel uit van de plattelandzone Hageland.

1. Is de prioriteitsbepaling, gericht op de intensivering van de plaatselijke landbouw, niet in tegenspraak met het Europees landbouwbeleid?
2. Wijst het niet in aanmerking nemen van acties gericht op natuurontwikkeling, meer bepaald het niet opnemen van het gebied Demervallei in het planningsproces, niet op een gebrekkige coördinatie tussen het regionaal beleid en andere communautaire actieprogramma's?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie***(26 september 1990)*

Het door de Commissie op 6 juni 1990 goedgekeurde communautaire bestek voor de regio Hageland omvat maatregelen voor de ontwikkeling van het platteland die speciaal gericht zijn op de specifieke problemen van dit gebied. Welke maatregelen daadwerkelijk zullen worden uitgevoerd zal in het kader van onderhandelingen over de voorbereiding van het operationele programma tot uitvoering van het communautair bestek worden bepaald. In het kader van de prioritaire zwaartepunten „verbetering van de landbouw” en „diversificatie” wordt gezorgd voor de onderlinge samenhang van maatregelen ter ondersteuning van onderzoek en proefprojecten in verband met omschakeling en diversificatie, stimulering van kwaliteitsverbetering en bevordering van niet-agrarische activiteiten.

Ten aanzien van het milieu zijn de Lid-Statens ingelicht over het door de Commissie in december 1988 goedgekeurde beleid ten aanzien van de milieueffectevaluatie van plannen, programma's en projecten.

Overeenkomstig dit beleid kan over een voorstel geen besluit worden genomen inzake communautaire financiering, zolang geen informatie is verstrekt over de gevolgen voor het milieu.

Wat de Demervallei betreft zij erop gewezen dat deze regio in aanmerking kan komen voor steun in het kader van doelstelling 5 a aangezien het hier gaat om maatregelen inzake de milieubescherming (Verordening (EEG) nr. 797/85⁽¹⁾ en latere wijzigingen). Met name is, indien de Belgische overheid voorstelt de Demervallei als ecologisch kwetsbaar gebied aan te merken, artikel 19 van toepassing.

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1437/90**van de heer Hemmo Muntingh (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(13 juni 1990)**(91/C 63/47)***Betreft:** Gebruik van methylbromide in groenteteelt

In Nederland is het gebruik van methylbromide bij de groenteteelt in kassen verboden.

Kan de Commissie meedelen hoe de nationale wetgeving in de andere Lid-Statens voorziet in de beperking van het gebruik van methylbromide bij de teelt van gewassen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie***(26 september 1990)*

Methylbromide is als grondontsmettingsmiddel toegestaan in alle Lid-Statens, met uitzondering van Luxemburg en Nederland. In de Bondsrepubliek mag het evenwel niet gebruikt worden voor de ontsmetting van grond in kassen; ook moet daar bij de vollegrondsteelt na de ontsmetting drie jaar gewacht worden voordat opnieuw gewassen geteeld mogen worden. In Nederland is het gebruik van methylbromide niet toegestaan voor de ontsmetting van de grond, maar kunnen op bepaalde voorwaarden uitzonderingen worden toegestaan. Deze uitzonderingen worden momenteel geleidelijk afgeschaft, en tegen 31 december 1991 zal een volledig verbod op bodemontsmetting van kracht zijn. De uitzonderingen voor het gebruik bij de teelt van overblijvende siergewassen, bloembollen, kasprika, -meloenen en -aardbeien lopen op 31 december

1990 af en de resterende twee uitzonderingen voor de teelt van rozen en kastomaten lopen op 31 december 1991 af.

In de Lid-Staten waar het gebruik van methylbromide is toegestaan, is dit onderworpen aan strikte voorwaarden. Daartoe behoren: het mag alleen worden gebruikt door geschoolde personen met een vergunning die zijn uitgerust met geschikte ademhalingsapparatuur, de behandelde grond moet gedurende een bepaalde periode met gasdichte plastic folie worden bedekt en de toe te passen dosis mag bepaalde maxima niet overschrijden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1456/90

van de heer Jesús Cabezón Alonso (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/48)

Betreft: Investerings in Cantabrië als regio van doelstelling 2

Welke concrete projecten zijn medegefinancierd met de communautaire steun die aan het autonome gebied Cantabrië (Spanje) als regio van doelstelling 2 (regio in industriële neergang) is verleend?

Wat denkt de Commissie te doen aan de achterstand bij de toepassing van deze steunmaatregelen, gelet op het feit dat deze steun was gepland voor de periode 1989-1991?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(13 september 1990)

a) De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement de lijst toe van de projecten die door de Commissie in 1989 ten gunste van de regio Cantabrië zijn goedgekeurd. Uit de EFRO-middelen die in het kader van het communautair bestek voor doelstelling 2 in Spanje beschikbaar worden gesteld voor multiregionale maatregelen wordt in totaal 19,88 miljoen ecu besteed aan deze projecten. De Commissie verwacht niet dat voor andere multiregionale projecten een beslissing wordt genomen tijdens de geldigheidsduur van het communautaire bestek voor deze regio.

b) Volgens de prognoses van het communautair bestek resteert er een bedrag van 15 miljoen ecu voor acties in de periode 1990-1991 die onder de regionale autoriteiten voor Cantabrië ressorteren. Het initiatief tot het indienen van de aanvragen moet door de Spaanse autoriteiten worden genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1464/90

van mevrouw Cristiana Muscardini (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/49)

Betreft: Illegaal vervoer van huisdieren, bestemd voor vivisectie, zonder gezondheidsverklaringen

Is de Commissie op de hoogte van het vervoer van honden en katten vanuit Polen, Hongarije en Joegoslavië naar de Gemeenschap, die vermoedelijk bestemd zijn voor vivisectie en waarbij vaak documenten waaruit de inenting tegen hondsdolheid blijkt, ontbreken? Is de Commissie bekend dat van dit vervoer melding gemaakt is door de Oostenrijkse autoriteiten en dat de instantie voor de volksgezondheid van de regio Talvisio aan de Italiaanse minister van Volksgezondheid een gedetailleerde documentatie heeft toegezonden over het ontbreken van gegevens inzake de bestemming van uit Hongarije afkomstige honden? Kan de Commissie bovendien mededelen welke maatregelen zij wil nemen om zowel dit illegale vervoer als de verkoop van dieren voor vivisectiedoeleinden aan te pakken?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(14 september 1990)

De Commissie weet dat er op dit ogenblik geen geharmoniseerde gezondheidsvoorschriften bestaan voor katten en honden die in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht of uit derde landen komen, ofschoon voorstellen zijn gedaan voor een verordening van de Raad tot invoering van een certificaat voor honden en katten⁽¹⁾. Derhalve zijn de Italiaanse nationale voorschriften voor deze sector thans van toepassing. De Commissie onderzoekt momenteel welke gezondheidswaarborgen en veterinaire grenscontroles voor levende dieren, onder andere honden en katten, van toepassing dienen te zijn op de invoer uit derde landen, ten einde op dit gebied voorstellen te doen.

Er dient te worden opgemerkt dat in Richtlijn 86/609/EEG betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt, is bepaald dat de betrokken instellingen voor proeven alleen speciaal daarvoor gefokte honden mogen gebruiken⁽²⁾. De bevoegde autoriteiten kunnen evenwel vrijstelling van dit voorschrift verlenen.

De Commissie is nog niet in kennis gesteld van vrijstellingen die krachtens deze bepaling van de richtlijn in Italië zijn verleend.

⁽¹⁾ PB nr. C 85 van 6. 4. 1989, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 358 van 18. 12. 1986, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1467/90**van mevrouw Astrid Lulling (PPE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(13 juni 1990)**(91/C 63/50)***Betreeft:** Betaling van auteursrechten door kabelmaatschappijen

Ingevolge een Luxemburgse wet van 1972 die gebaseerd is op het Verdrag inzake auteursrechten (dat door enkele Lid-Staten geratificeerd is) zijn kabelmaatschappijen verplicht overeenkomsten te tekenen inzake de betaling van auteursrechten voor de verspreiding van radio- en tv-programma's via de kabel. Dit heeft tot gevolg dat er miljoenen franken aan organisaties voor de inning van auteursrechten moeten worden afgedragen.

Kan de Commissie inlichtingen verstrekken over de op dit terrein in de Lid-Staten bestaande praktijken? Meent zij dat het terecht is dat deze heffingen zowel ten laste van de organisaties die programma's verspreiden als van de kabelmaatschappijen komen, hetgeen tot gevolg heeft dat de kosten voor de exploitatie van deze kabelnetten aanzienlijk toenemen? Acht de Commissie controle op de besteding van de gelden die geïnd worden door de organisaties voor de heffing van auteursrechten, gerechtvaardigd en noodzakelijk in het kader van de eenwording van de markt?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie***(11 oktober 1990)*

Er zijn in België, Nederland en Duitsland collectieve overeenkomsten gesloten inzake de verspreiding van radio- en televisieprogramma's via het kabelnet.

Deze overeenkomsten worden gesloten tussen kabelmaatschappijen, radio- en televisieomroeporganisaties en auteursrechten-beheersmaatschappijen die de verschillende categorieën houders van auteursrechten vertegenwoordigen. De kabelmaatschappijen hebben het recht gedurende de periode waarvoor de overeenkomst geldt de programma's uit te zenden waarop de overeenkomst betrekking heeft. De houders van de auteursrechten die door de desbetreffende beheersmaatschappijen worden vertegenwoordigd zijn vrij in de keuze van de programma's waarvoor vergunning wordt verleend.

In de desbetreffende overeenkomsten wordt de vergoeding die de kabelmaatschappijen aan de rechthebbenden moeten betalen, vastgesteld aan de hand van de bijdrage per abonnement (België: 436 Bfr., ofwel 15% van de bijdrage voor een maximum van 18 programma's), naar gelang van het aantal heruitgezonden extra programma's (Nederland: 3,07 fl. per abonnement per kwartaal voor de heruitzending van vijf buitenlandse programma's, 4,07 fl. voor zes tot tien programma's en 5,17 fl. voor meer dan tien, met een maximum van 15 programma's) of als forfaitair bedrag tijdens de periode waarin het kabelnet wordt aangelegd en uitgebreid (Duitsland: 63 miljoen DM voor de periode 1989—1991).

Over eenzelfde soort overeenkomst is in Luxemburg onderhandeld, maar deze is nog niet door alle kabelmaatschappijen ondertekend. In Frankrijk zijn onderhandelingen gevoerd over verscheidene gedeeltelijke overeenkomsten. In Denemarken is in het nationaal recht de mogelijkheid vervat programma's via het kabelnet te verspreiden middels de betaling van een vergoeding aan de rechthebbenden.

Het Gemeenschapsrecht laat de auteursrechtelijke bescherming van de verspreiding van een programma via het kabelnet, en dus ook de betaling van een vergoeding aan de houders van de auteursrechten, onverlet. In het internationaal recht en het nationaal recht wordt erkend dat de verspreiding van programma's via het kabelnet een specifieke vorm van exploitatie is van de auteursrechten die betrekking hebben op de werken die het heruitgezonden programma bevat. Deze exploitatie staat los van de uitzending van het programma door de omroeporganisatie en dient als zodanig te worden vergoed.

Op het gedrag van de maatschappijen die de auteursrechten beheren en hun intern statuut zijn de nationale regelgeving en de communautaire mededingingsregels van toepassing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1474/90**van de heer Antonio Mazzone (NI)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(13 juni 1990)**(91/C 63/51)***Betreeft:** Geïntegreerde operatie Napels

Hoewel de recente hervorming van de Structuurfondsen het begrip geïntegreerde actie van de verschillende financieringsinstrumenten van de Gemeenschap kent, omvat zij geen direct op Napels gerichte operatie zoals die vóór de hervorming op papier was gezet.

Kan de Commissie, gelet op het nieuwe financieel reglement voor de Structuurfondsen, meedelen hoe zij dit denkt te verzoenen met de geïntegreerde operatie ten behoeve van Napels?

Kan zij verder meedelen hoeveel er al is uitgegeven voor deze operatie voordat de hervorming in werking trad?

Kan zij bovendien meedelen welke werken zijn gefinancierd en welke inderdaad zijn voltooid? En ten slotte welke bedragen tot dusver zijn uitgegeven voor de aanleg van een ondergrondse, voor de sneltram in Napels en wanneer deze beide werken voltooid en voor gebruik gereed zullen zijn?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie***(14 september 1990)*

De vaststelling van het nieuwe financieel reglement voor de Structuurfondsen vormt geenszins een hinderpaal voor de verdere financiering van de projecten in het kader van

de geïntegreerde actie voor Napels. De bedoelde projecten zullen in het kader van het betrokken communautair bestek in een uit de verschillende Fondsen gefinancierd (geïntegreerd) operationeel programma voor Campanië worden opgenomen, dat grotendeels op de stad Napels betrekking zal hebben.

De situatie ten aanzien van de in het kader van de geïntegreerde actie voor Napels gefinancierde maatregelen ziet er als volgt uit:

- van de 156 projecten waarvoor aanvragen voor bijstand uit het EFRO zijn ontvangen voor een totaal bedrag van 3 054 miljard lire, zijn 131 projecten goedgekeurd, voor een bedrag van 2 623 miljard lire. Met de gevraagde en de uitgevoerde betalingen is respectievelijk 1 846 en 1 629 miljard lire gemeoid.
- 51 projecten zijn voltooid, hetgeen overeenkomt met een totale investeringsinspanning van 1 253 miljard lire.

Wat de twee grote railvervoersystemen van Napels, namelijk de metro en de sneltram, betreft, was de financiële situatie per 27 juni 1990 de volgende:

- metro: van de gevraagde 448 miljard lire bijstand is 370 miljard lire toegekend; voorts zijn betalingsaanvragen ingediend voor een totaal bedrag van 158 miljard lire, waarvan 128 miljard lire effectief is betaald;
- sneltram: van de gevraagde 136 miljard lire bijstand is 18 miljard lire toegekend; met de gevraagde en de uitgevoerde betalingen is respectievelijk 4 en 2 miljard lire gemeoid.

Wat betreft de investeringsprojecten waarvoor bijstand uit het EFRO is gevraagd, wordt verwacht dat de werkzaamheden met betrekking tot de metro van Napels op 30 april 1993, en die voor de sneltram op 31 december 1992 zullen zijn voltooid. Op welke datum deze twee stedelijke railvervoersystemen precies in bedrijf zullen worden genomen, kan onmogelijk worden gezegd. Er moet namelijk een oplossing worden gevonden voor de financiële, administratieve en technische problemen waarmee de uitvoering van dergelijke infrastructuurprojecten gepaard gaat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1484/90

van de heer Ferruccio Pisoni (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juni 1990)

(91/C 63/52)

Betreft: Gebruik van vreemde talen met het oog op de ongevallenpreventie en veiligheid op de arbeidsplaats

Het zal de Commissie bekend zijn dat het percentage arbeidsongevallen hoger ligt in bedrijfstakken waar een groot deel van de werknemers afkomstig is uit derde landen en dat deze ongevallen hoofdzakelijk ontstaan door gebrekkige voorlichting over preventie en het gebruik van veiligheidsmaatregelen.

Acht de Commissie het niet wenselijk dat er initiatieven worden genomen om te zorgen dat in de gevaarlijkste

bedrijfstakken meer voorlichting wordt gegeven over preventie en het gebruik van veiligheidsmaatregelen door middel van duidelijk voorlichtingsmateriaal en de vertoning van documentaires op het werk, waarvan de tekst bij het beeld niet alleen in de plaatselijke taal, maar ook in de taal van de werknemers is?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(6 juli 1990)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over de risico's die voortvloeien uit de aanwezigheid in een Lid-Staat van werknemers uit andere landen die niet altijd de taal kennen die op de arbeidsplaats wordt gebruikt.

Er zij op gewezen dat de artikelen 10 tot en met 12 van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk essentiële bepalingen bevatten over de voorlichting, de raadpleging, de deelneming en de opleiding van de werknemers. Deze bepalingen zijn in het bijzonder van toepassing op werknemers van een bedrijf die werk in een ander bedrijf verrichten.

Voorts bevat Richtlijn 77/576/EEG ⁽²⁾ inzake de veiligheidssignalering op de arbeidsplaats bepalingen die het de werknemer mogelijk moeten maken kennis te nemen van verplichtingen op het gebied van de veiligheid zonder dat noodzakelijkerwijze een taal moet worden gebruikt. In het kader van het actieprogramma tot de uitvoering van het Gemeenschapshandvest van sociale grondrechten van de werkenden bereidt de Commissie momenteel een voorstel voor een richtlijn voor waardoor bovengenoemde richtlijn wordt herzien en uitgebreid. Dit initiatief zal antwoord brengen op de door het geachte Parlementslid geuite bezorgdheid.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 229 van 7. 9. 1977, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1500/90

van mevrouw Claudia Roth (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juni 1990)

(91/C 63/53)

Betreft: Resolutie van de Raad over de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat en verbetering van de opvoeding van de kinderen van migrerende werknemers

In haar voorstel voor een resolutie van de Raad over de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat van 22 juni 1988 verzoekt de Commissie de Raad ter kennis te nemen dat zij de nodige maatregelen zal treffen om de samen-

werking ter verbetering van de opvoeding van de kinderen van migrerende werknemers te verruimen. Welke inhoudelijke plannen heeft de Commissie voor dit doel opgesteld en hoe heeft zich haar voor dit doel bestemde budget gedurende de laatste vijf jaar ontwikkeld? Welke bedragen is de Commissie voornemens in de eerstkomende interinstitutionele overeenkomst voor dit doel te besteden?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(8 november 1990)

In het kader van het actieprogramma op onderwijsgebied heeft de Commissie sedert 1976 deelgenomen in de financiering van een vijftigtal modelprojecten betreffende het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers.

Deze projecten hadden ten doel de integratie in het onderwijsstelsel van de kinderen van migrerende werknemers te bevorderen en het aantal mislukkingen op school bij deze kinderen te doen afnemen. Zij hebben meer in het bijzonder bijgedragen tot:

- het beproeven van aan de specifieke behoeften van de migrantenkinderen aangepaste strategieën en praktijken op onderwijsgebied wat betreft het aanleren van de taal of een van de talen van het gastland en van de moedertaal;
- de ontwikkeling van leermiddelen voor het onderricht van de moedertalen;
- de samenstelling en de invoering van lespakketten voor de bijscholing van leerkrachten die de hoede hebben over migrantenkinderen.

Sedert een aantal jaren is bij deze projecten, die op initiatief van de Lid-Staten door de Commissie werden en worden gesteund, steeds meer de tendens naar voren gekomen om naar een intercultureel onderwijs voor alle kinderen te streven. De interculturele aanpak wordt zowel door de Lid-Staten als door de Commissie steeds meer gezien als de meest samenhangende strategie op het gebied van de integratie op school van migrantenkinderen: daardoor kan bij alle kinderen wederzijds begrip en respect worden opgewekt en kan worden voorkomen dat racistische en xenofobe vooroordelen de kop opsteken.

De Raad en de ministers van Onderwijs in het kader van de Raad bijeen zijn op hun vergadering van 6 oktober 1989 tot de conclusie gekomen dat de Europese samenwerking op onderwijsgebied er onder meer op gericht moet zijn een multicultureel Europa tot stand te brengen, waarbij er met name rekening mee wordt gehouden dat de onderwijs- en opleidingssystemen vanuit een groot aantal culturele uitgangspunten kunnen worden benaderd.

Op verzoek van de Europese Raad heeft de Commissie een groep deskundigen van hoog niveau opdracht gegeven een rapport op te stellen over het beleid ten aanzien van de sociale integratie van de migranten in de Lid-Staten. Dit rapport zal weldra in de Raad worden besproken; de Commissie zal in het licht van de resultaten van deze

besprekingen nagaan of er aanleiding bestaat op dit gebied nieuwe maatregelen voor te stellen.

Sedert 1984 werden onderstaande kredieten voor deze modelprojecten toegewezen:

(in ecu)

1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
981 183	1 014 420	1 019 846	1 282 559	1 202 546	993 335	750 000

Dat de voor de modelprojecten op dit gebied bestemde bedragen zijn afgenomen komt doordat de begrotingsautoriteit de voor de financiering van het actieprogramma op onderwijsgebied bestemde kredieten (artikel B 6300) niet heeft verhoogd in verhouding tot de toeneming van het aantal onderwijsgebieden waarvoor om steun van de Commissie in het kader van dit programma werd verzocht.

Voorts zij erop gewezen dat het Europees Sociaal Fonds eveneens steun toekent voor acties ten gunste van migrerende werknemers en hun gezinnen, die ook betrekking kunnen hebben op het onderricht van de taal en de cultuur van oorsprong van kinderen van migrerende werknemers die uit de Gemeenschap afkomstig zijn. Voor 1987, 1988 en 1989 bedroeg het gemiddelde van de kredieten die voor dergelijke acties ter beschikking werden gesteld 78,58 miljoen ecu.

De ramingen van de Commissie op het gebied van het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers en op het — ruimere — gebied van de onderwijssamenwerking zijn, wat 1992 betreft, opgenomen in de huidige financiële vooruitzichten en, wat de jaren na 1992 betreft, in het komende voorstel van de Commissie ter zake.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1507/90

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juni 1990)

(91/C 63/54)

Betreft: Rol van de Adviesraad van de regionale en de plaatselijke rechtsgemeenschappen bij de Commissie

Tijdens de vergadering van het bestuur van de Unie van lokale en regionale socialistische afgevaardigden van Europa op 10 mei 1990 te Brussel zijn bepaalde opmerkingen gemaakt als zou er niet voldoende rekening worden gehouden met de werkzaamheden van genoemde Adviesraad door de Commissie.

Kan de Commissie mededelen welke rol zij toebedeelt aan de Adviesraad van de regionale en de lokale rechtsgemeenschappen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(19 september 1990)

Bij besluit van 24 juni 1988 heeft de Commissie de Adviesraad van de regionale en de plaatselijke rechtsgemeenschappen ⁽¹⁾ opgericht, ten einde deze gemeenschappen in ruimere mate te betrekken bij de opstelling en tenuitvoerlegging van het regionaal beleid van de Gemeenschap, dat ook de effecten omvat die ander communautair beleid heeft voor de regionale en plaatselijke gemeenschappen.

De Commissie beschouwt de Adviesraad als een essentieel element van haar beleid om regionale en plaatselijke instanties te betrekken bij de bepaling en de tenuitvoerlegging van communautair regionaal beleid. Zij houdt rekening met de standpunten van de Adviesraad, met name ten einde de voorgenomen maatregelen beter aan te passen aan de lokale behoeften.

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 6. 9. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1533/90
van de heer Miguel Arias Cañete (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juni 1990)

(91/C 63/55)

Betreft: Aanhouden van schepen uit de Gemeenschap door Marokko

De laatste weken zijn herhaaldelijk schepen uit de Gemeenschap aangehouden door de Marokkaanse autoriteiten.

Welke informatie bezit de Commissie ten aanzien van deze voorvallen en hoe beoordeelt zij deze in het licht van de akkoorden die tijdens haar vergadering van 19 en 20 maart 1990 door de Gemengde Commissie zijn aangegomen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(3 augustus 1990)

Overeenkomstig de door de Gemengde Commissie in de vergadering van 19 en 20 maart 1990 in Rabat goedgekeurde bepalingen wordt de Commissie regelmatig door de Marokkaanse autoriteiten op de hoogte gebracht over de aanhoudingen van vissersvaartuigen uit de Gemeenschap en ook van de redenen daarvoor en de omstandigheden daarbij.

De Commissie geeft deze informatie door aan de betrokken Lid-Staten en wanneer zij van oordeel is dat de omstandigheden waaronder de schepen zijn aangehouden in strijd zijn met de bepalingen van de overeenkomst, neemt zij contact met de Marokkaanse autoriteiten op met het verzoek om deze bepalingen te willen eerbiedigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1537/90
van de heer Bryan Cassidy (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juni 1990)

(91/C 63/56)

Betreft: Recht van toegang tot het grondgebied van een Lid-Staat

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1134/89 ⁽¹⁾ mededelen of het haars inziens verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht dat een beambte van een luchtvaart- of scheepvaartmaatschappij, die zich op het grondgebied van een Lid-Staat bevindt, weigert een burger van de Gemeenschap (in het bezit van een geldig plaatsbewijs) vervoer te verlenen naar een andere Lid-Staat wanneer deze burger geen paspoort of identiteitskaart toont, zulks niet op grond van veiligheidsredenen, maar om te kunnen controleren of het document in kwestie geldig is voor het land (de Lid-Staat) van bestemming?

⁽¹⁾ PB nr. C 125 van 21. 5. 1990, blz. 39.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 september 1990)

De wijze waarop en de omstandigheden waaronder een vervoerbedrijf nagaat of de te vervoeren persoon aan de voor vervoer gestelde voorwaarden voldoet, hangen af van de bepalingen van het contract tussen het vervoerbedrijf en de betrokken persoon. Aangezien sommige landen sancties opleggen aan vervoerbedrijven die personen binnen hun grenzen brengen welke niet in het bezit zijn van de vereiste reisdocumenten, is het niet uitgesloten dat de vervoerbedrijven hiervan een contractvoorwaarde voor vervoer maken.

In dit kader verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag 1134/89, waarin zij verklaarde van oordeel te zijn dat deze sancties niet onverenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht. Derhalve zijn de hieruit voortvloeiende controles krachtens het vervoercontract niet in strijd met het Gemeenschapsrecht, zelfs indien zij op onderdanen van de Gemeenschap worden uitgevoerd. Immers, als een onderdaan van de Gemeenschap geen paspoort of identiteitskaart bij zich heeft wanneer hij een Lid-Staat wil binnenkomen, kan hij normaal geen rechtsgeldig bewijs leveren van zijn nationaliteit, op grond waarvan hij recht van toegang tot het grondgebied van de Lid-Staten heeft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1560/90**van de heer Filippos Pierros (PPE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juni 1990)**(91/C 63/57)*

Betreft: Bijzondere belasting voor vrachtwagens voor het rijden door Duitsland

De Bondsrepubliek is van plan per 1 juli 1990 een bijzondere belasting in te voeren voor het transitovervoer van vrachtwagens, die zal variëren van 1 000 tot 9 000 DM per vrachtwagen per jaar. De vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties voor het wegvervoer uit de diverse Lid-Staten hebben al protesten laten horen, terwijl er ook opstoppingen op de Europese wegen in de vakantieperiode kunnen ontstaan.

Kan de Commissie mededelen welk standpunt zij in deze kwestie inneemt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(12 november 1990)

1. De Commissie heeft bij het Europese Hof van Justitie een proces aangespannen tegen de Bondsrepubliek Duitsland ingevolge artikel 169 van het EEG-Verdrag wegens schending van de artikelen 76, 95 en 5 van het Verdrag.

2. Tegelijkertijd heeft de Commissie een voorlopige beschikking gekregen van het Hof om de toepassing van de Duitse belastingwet met betrekking tot wegvervoerders uit de Gemeenschap op te schorten totdat het Hof overeenkomstig punt 1 een vonnis uitspreekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1570/90**van de heer Ernest Glinne (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(27 juni 1990)**(91/C 63/58)*

Betreft: Kosten bij betalingen in ecu door particulieren

Steller van deze vraag, die een bedrag van 5 ecu schuldig was aan het Publikatiebureau van de Europese Gemeenschappen, 2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg, heeft bij het agentschap van de Kredietbank bij het Parlement in Brussel 303 Belgische franken „kosten en provisie” moeten betalen, terwijl het verschuldigde bedrag zelf omgerekend 212 franken beliep.

Ik zou gaarne weten hoe een dergelijke toeslag te verklaren is. Is er verschil wanneer betalingen worden verricht:

- a) binnen de Belgisch-Luxemburgse Economische en Monetaire Unie;
- b) elders?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(3 december 1990)

De kosten en provisies die het geachte Parlementslid heeft betaald, dienen als volgt te zijn samengesteld:

	<i>(in Bfr.)</i>
uitbetalingscommissie (3%, minimum 150)	150
wisselprovisie (1,5%, minimum 75)	75
porto- en administratiekosten	30
	255
19% BTW over 255	48
	303

Deze bedragen zijn door de Commissie berekend aan de hand van de tarieven van de Kredietbank. De Commissie hoopt dat deze kosten op de rekening zijn gespecificeerd overeenkomstig Aanbeveling 90/109/EEG van de Commissie van 14 februari 1990 inzake de transparantie van de bankvoorwaarden die van toepassing zijn op grensoverschrijdende financiële transacties ⁽¹⁾.

België en Luxemburg hebben een zeer geïntegreerd betalingssysteem, maar er bestaat geen instelling voor automatische clearing tussen beide landen. De betaling geschiedt derhalve via interbancaire correspondentrekeningen en in twee verschillende valuta's (Bfr. en Lfr.).

Derhalve wordt de uitbetalingscommissie die voor internationale betalingen geldt, in rekening gebracht, onafhankelijk van het land van de begunstigde; er bestaat derhalve geen verschil in behandeling tussen transacties tussen België en Luxemburg enerzijds, en transacties die plaatsvinden tussen een van deze beide landen en een land buiten de Belgisch-Luxemburgse economische unie anderzijds. Aangezien de betaling in ecu wordt gedaan, wat een valutaomrekening noodzakelijk maakt, wordt er een wisselprovisie in rekening gebracht. Er worden porto- en administratiekosten berekend vanwege het administratief werk dat de transactie met zich meebrengt (overboeking, verificatie, boekhoudkundige verwerking, postzegels).

De Commissie is zich bewust van de problemen in verband met de overmaking van geld tussen de verschillende Lid-Staten met omrekening in een andere valuta van de Gemeenschap. Daarom heeft zij op 26 september 1990 een discussiestuk uitgebracht onder de titel „Het verrichten van betalingen op de interne markt ⁽²⁾”, aan de hand waarvan oplossingen moeten worden gevonden die vooral in het voordeel zijn van de klant. Voorts is het duidelijk dat de wisselprovisie automatisch verdwijnt zodra de Gemeenschap op een enkele munteenheid overschakelt.

De Commissie ijvert voor aanzienlijke verbeteringen in de thans onbevredigende situatie van de grensoverschrijdende betalingen binnen de Gemeenschap. De voltooiing van de interne markt en de totstandbrenging van de economische en monetaire unie maken dit tot een prioriteit die zowel aan de consumenten als aan het bedrijfsleven ten goede zal komen. De Commissie zal begin volgend jaar gedetailleerde voorstellen voor verdere maatregelen doen.

(¹) PB nr. L 67 van 15. 3. 1990.

(²) Doc. COM(90) 447.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1580/90

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juni 1990)

(91/C 63/59)

Betreft: Onderwijs en 1992

1. Welke initiatieven heeft de Commissie genomen om „1992” voor te bereiden in het middelbaar onderwijs?
2. Wat meent de Commissie over het in België gelanceerde programma „1992-klassen”? Kan de Commissie dit initiatief mede ondersteunen?

Antwoord van mevrouw Papandreou namens de Commissie

(4 oktober 1990)

De Commissie vindt dat alle communautaire programma's op onderwijsgebied bijdragen tot voorbereiding van de jongeren op 1992 en de éne grote markt. Er werden geen specifieke activiteiten op touw gezet voor het middelbaar onderwijs, maar aspecten van het Lingua- en het Petra-Programma houden verband met de middelbare school, evenals talrijke activiteiten van de Commissie in samenhang met de resolutie van de Raad en de ministers van Onderwijs van 9 februari 1976 inzake een communautair actieprogramma op onderwijsgebied (¹).

De Commissie heeft geen programma „1992-klassen” gelanceerd; hoewel de Voorzitter van de Commissie tijdens een toespraak in het Parlement op 17 januari 1989 (²) suggereerde dat er een systeem moet zijn (dat de naam „1992-klassen” zou kunnen dragen) waarbij alle schoolgaande jongeren de kans moeten krijgen een periode van hun schooltijd in een andere Lid-Staat door te brengen. In het kader van de Gemeenschapsbegroting worden op het ogenblik slechts zeer geringe middelen beschikbaar gesteld voor voorbereidende maatregelen met het oog op mogelijke toekomstige initiatieven van deze aard. Dit

neemt niet weg dat de Commissie belangstelling heeft voor dergelijke activiteiten die in de Lid-Staten op touw worden gezet.

(¹) PB nr. C 28 van 19. 2. 1976.

(²) Handelingen van het Europese Parlement nr. 2-373 (januari 1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1581/90 van de heer Madron Seligman (ED) aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 juni 1990)

(91/C 63/60)

Betreft: Was- en toiletvoorzieningen voor reizigers

Is de Commissie op de hoogte van het feit dat de zgn. openbare toiletten — (zelfs in zulke prestigieuze plaatsen als het station van Keulen) — ontoegankelijk zijn voor reizigers die bij aankomst niet beschikken over het vereiste kleingeld in de plaatselijke munt?

Is de Commissie het er niet mee eens dat spoorweg- en busstations in de gehele Gemeenschap, ten einde de beschaafde normen in stand te houden, gratis voorzieningen zouden dienen te bieden van het niveau dat al sinds jaren op de vliegvelden wordt geboden?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(23 november 1990)

De Commissie kan slechts de bezorgdheid van het geachte Parlements lid delen. Zij zal echter in het onderhavige geval niet tot initiatief overgaan. Het zijn in de eerste plaats de vervoermaatschappijen die het nodige in het werk moeten stellen om de dienstverlening aan hun gebruikers aantrekkelijk en competitief te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1596/90

van de heer John Bird (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1990)

(91/C 63/61)

Betreft: Kweken van aas voor zoetwatervissers

Er zijn in het Verenigd Koninkrijk meer dan vijf miljoen zoetwatervissers van wie de overgrote meerderheid maden als aas gebruikt. De 50 Britse madenkwekerijen slaan per jaar 250 000 ton aan afval van vis, pluimvee en andere dieren in en ontdoen zich vervolgens weer van deze hoeveelheid.

1. Kan de Commissie bevestigen dat de voorgestelde verordeningen over de verwerking en het zich ontdoen van dierlijk afval genoemde bedrijven niet zullen verhinderen aas te kweken?
2. Kan zij ermee instemmen dat de voorgestelde verordeningen zodanig worden gewijzigd dat het kweken van maden expliciet als een erkende wijze om zich van afval te ontdoen wordt vermeld?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(24 september 1990)

1. De Commissie heeft, als onderdeel van het Programma voor de interne markt van 1992, een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor de opruiming en verwerking van dierlijke afval, voor het in de handel brengen van dierlijke afval en ter voorkoming van de aanwezigheid van ziekteverwekkers in diervoeders⁽¹⁾.

Het voorstel is bedoeld om ervoor te zorgen dat dierlijke afval zo worden opgeruimd dat het gevaar voor de verspreiding van ziekteverwekkers praktisch nihil wordt. Normaal wordt dit bereikt door te verzekeren dat dierlijke afval worden verwerkt in een erkend en onder toezicht staand verwerkingsbedrijf. Tegelijk wordt echter in het voorstel erkend dat andere nuttige toepassingen van dierlijke afval moeten worden aangemoedigd en mogelijk moeten zijn, wanneer wordt gegarandeerd dat deze andere toepassingen geen gevaar voor de gezondheid van landbouwhuisdieren of mensen opleveren.

Daarom worden de bevoegde instanties bij artikel 7 van het voorstel gemachtigd om toe te staan dat bepaalde dierlijke afval worden gebruikt voor wetenschappelijke doeleinden of voor het voederen van dierentuin-, circus- en pelsdieren en in bijzondere gevallen ook van andere dieren. De laatste mogelijkheid kan worden geacht het kweken van aas voor zoetwatervissers te omvatten.

2. Gezien alle bijzondere gevallen die in de Lid-Staten kunnen bestaan, acht de Commissie het niet dienstig een specifiek geval, zoals het kweken van maden, in de tekst van het voorstel te vermelden.

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1632/90

van de heer Carlos Carvalhas (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1990)

(91/C 63/62)

Betreft: Veiligheidsmaatregelen en modernisering van het spoorwegnet

Kan de Commissie, gezien de spoorwegongevallen die zich onlangs in Portugal hebben voorgedaan (met name in het stedelijk gebied van Lissabon op 28 mei jl.), en die het

gevolg zijn van het niet eerbiedigen van de minimumveiligheidsvoorschriften, van het overladen van wagons, het gebruik van verouderd materiaal dat reeds jaren in bedrijf is, het verval van het spoor en de betreffende bebakening, met volledige veronachtzaming van de communautaire richtlijn met betrekking tot de veiligheid van het openbaar vervoer, mededelen of zij op de hoogte is van deze situatie? Is zij op enigerlei wijze voornemens over te gaan tot een communautaire financiering ten behoeve van de modernisering en herstructurering van het spoorwegnet in Portugal en met name in de stedelijke gebieden van Lissabon en Porto?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(30 november 1990)

De Commissie onderzoekt de mogelijkheden en formules om tot een gemeenschappelijke oplossing te komen in verband met de compatibiliteit van het controle- en besturingssysteem, niet alleen voor de hoge-snelheidslijnen maar voor het gehele communautaire spoorwegennet. Een eerste studie ter zake zal door de Commissie aan het eind van het jaar aan de Raad worden voorgelegd in het kader van het verslag van de Groep op hoog niveau „hoge-snelheidsnet” die werd opgericht naar aanleiding van de resolutie van de Raad van 4 en 5 december 1989. De Raad heeft op 29 juni een gemeenschappelijk standpunt ingenomen ten aanzien van het Programma Euret waarin een gezamenlijk onderzoek in verband met het controle- en besturingssysteem in de Gemeenschap is opgenomen.

De verantwoordelijkheid voor de veilige exploitatie van de spoorwegen ligt in de eerste plaats bij de spoorwegmaatschappijen in de Lid-Statens. Het ligt evenwel in de bedoeling van de Commissie haar contacten met de spoorwegorganisaties zoals de Europese gemeenschap van de spoorwegen, de UIC en het ORE waarin de verschillende netten vertegenwoordigd zijn uit te breiden, ten einde tot verbetering van de veiligheid bij te dragen eventueel door harmonisering die bedoeld zijn om in ieder net tot een homogene exploitatie te komen, aldus de Commissie in haar mededeling⁽¹⁾ aan de Raad over het gemeenschappelijk spoorwegbeleid.

De Gemeenschap is uit hoofde van de begrotingen 1986 tot en met 1989 tussenbeide gekomen in de modernisering van de spoorweginfrastructuur in Portugal. Het lijkt geen twijfel dat door deze bijdrage de veiligheid van het Portugese spoorwegennet is verbeterd.

⁽¹⁾ Doc. COM(89) 564 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1643/90

van de heer Henry McCubbin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1990)

(91/C 63/63)

Betreft: Uniforme toepassing van communautaire maatregelen in de visserijsector

Aan de Commissie wordt de uitspraak toegeschreven dat zij prioriteit zal geven aan de toepassing van de bepalingen

gen van Verordening (EEG) nr. 4028/86 ⁽¹⁾, waarbij aan de Lid-Staten wordt verzocht hun wetgevingen aan te passen om te voorkomen dat de op een grondgebied gevestigde ondernemingen van de financiële voordelen die daaraan zijn verbonden, verstoken zouden blijven.

Is de Commissie in het licht van deze verklaring bereid het Hof van Justitie hierover om een uitspraak te verzoeken ten einde de Lid-Staten te verplichten zich aan de regels te houden en ervoor te zorgen dat de ondernemingen in alle Lid-Staten van de financiële voordelen van deze regeling kunnen profiteren?

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986, blz. 7.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(6 augustus 1990)

Verordening (EEG) nr. 4028/86 inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquicultuur is door de Raad vastgesteld. Een van de voornaamste doelstellingen is de vissersvloot van de Gemeenschap in evenwicht te brengen met de beschikbare visbestanden en de vloot concurrerend te maken ten opzichte van andere vissersvlooten.

Het is mogelijk dat de Lid-Staten wetgeving moeten vaststellen of andere administratieve regelingen moeten treffen om te voldoen aan de bepalingen en voorwaarden van de betrokken verordening. Dit zou met name het geval kunnen zijn om de doelstellingen te bereiken die inzake inkrimping van de vlootcapaciteit zijn vastgesteld in de meerjarige oriëntatieprogramma's die door de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 4028/86 zijn goedgekeurd of in verband met de invoering van nationale programma's voor vermindering van de capaciteit overeenkomstig artikel 25 van de betrokken verordening.

Als een Lid-Staat de in de meerjarige oriëntatieprogramma's voor de inkrimping van de capaciteit vastgelegde doelstellingen niet zou bereiken, zou het inconsequent zijn van de Gemeenschap om steun te verlenen voor projecten voor de bouw van vaartuigen, waardoor het overcapaciteitsprobleem nog verergerd zou worden.

De Commissie houdt steeds rekening met specifieke omstandigheden en is zich bewust van haar verantwoordelijkheid inzake maatregelen om ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de verordening worden bereikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1651/90

van de heer Francis Wurtz (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1990)

(91/C 63/64)

Betreft: Demonstratieproject in de Elzas, vallende onder Verordening (EEG) nr. 797/85

In het kader van Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽¹⁾ is in de Elzas besloten tot een demonstratieproject (besluit

C(87) 2524 van 22. 12. 1987) voor „proefnemingen met en verspreiding van modellen van rondhout van zelf te construeren gebouwen voor landbouwbedrijven”, met een financiering door de Gemeenschap ten bedrage van 400 000 ecu.

Kan de Commissie mededelen wie de bouwheer van dit project is geweest, hoeveel het uiteindelijk heeft gekost (mèt de communautaire bijdrage) en welke lering zij uit dit experiment heeft getrokken?

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985, blz. 1.

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(30 juli 1990)

Op 22 december 1987 heeft de Commissie in het kader van Verordening (EEG) nr. 797/85 bijstand verleend ten bedrage van 400 000 ecu voor de uitvoering van het modelproject nr. 87.70/FR.002, dat gericht is op het experimenteren met en het verspreiden van modellen van rondhout-zelfbouwpakketten voor gebruik in de landbouw. De totale kosten van dit project worden geraamd op 800 000 ecu.

Projectleider is de Chambre régionale d'agriculture d'Alsace.

Aangezien het project nog loopt, kunnen de effectieve kosten onmogelijk worden bepaald, en zijn ook nog niet alle resultaten bekend. Tot dusver is evenwel reeds goede voortgang gemaakt met het project.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1686/90

van de heer Virgino Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juli 1990)

(91/C 63/65)

Betreft: Verkeerd gebruik van GMP-middelen in Umbrië (Italië)

Kan de Commissie, overwegende dat:

- in het GMP voor Umbrië een project is opgenomen voor een enorm bouwwerk in S. Filiciano di Magione, in de omgeving van het Trasimenomeer — terwijl dit in strijd is met de planning van het GMP,
- voor het gebied waar dit bouwwerk moet komen te staan de voorschriften uit 1965 inzake het natuurschoon gelden en dat de streek hoort bij het regionaal park „Trasimeno-Busillo”,
- dit gebied een wezenlijk belang uitmaakt van de „moerasgebieden van internationaal belang” zoals bedoeld in het Verdrag van Bern dat zowel door de Gemeenschap als door de Italiaanse Staat is ondertekend,

mededelen of zij

- a) voornemens is stappen te ondernemen opdat de bepalingen van het GMP-Umbrië en het Verdrag van Bern worden nageleefd;

- b) voornemens is maatregelen te treffen opdat, indien deze bepalingen niet worden nageleefd, de bijdrage van de Gemeenschap wordt ingetrokken?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(24 september 1990)**

De Commissie heeft bij de bevoegde regionale autoriteiten geïnformeerd naar het door het geachte Parlementslid bedoelde project. De haar verstrekte inlichtingen geven geen aanleiding om te constateren dat de via het GMP-Umbria, Geïntegreerd Mediterraan Programma voor een dienstencentrum te S. Feliciano di Magione, ter beschikking gestelde financiële middelen verkeerd zijn gebruikt, en wel om de volgende redenen:

- in 1986 heeft het gewest Umbria de onderneming Valtur de opdracht gegeven te onderzoeken hoe de streek toeristisch zou kunnen worden ontwikkeld zonder schade toe te brengen aan het milieu rond het Trasi-meense Meer;
- voor het dienstencentrum waartoe door de gemeente Magione besloten is, is in alle opzichten rekening gehouden met het milieu; het centrum staat niet direct aan het meer, maar is gelegen in een gebied dat ook als woongebied wordt gebruikt aan de andere kant van de weg die langs het meer loopt;
- het betrokken gebouw kan niet worden beschouwd als een „enorm bouwwerk”: de totale oppervlakte bedraagt 1 502 m², over twee verdiepingen. Dit centrum zal de ontwikkeling van het toerisme in de regio ondersteunen;
- de zone waar het dienstencentrum wordt gevestigd, is in het plan voor ruimtelijke ordening ingedeeld als zone voor overheidsdiensten;
- de zone valt onder wet 1497/39 die bepaalt dat bij de uitvoering van werkzaamheden steeds rekening moet worden gehouden met het milieu;
- de plaats waar het centrum zal worden opgericht, behoort niet tot het „moerasgebied van het Trasimeense Meer” en valt bijgevolg niet onder het Verdrag van Bern en van Ramsar; de Commissie hoeft dus niet op te treden om de bepalingen van deze verdragen te doen naleven;
- ten slotte wordt, in het plan voor de natuurparken in Umbria, dat is opgesteld in samenwerking met het Bestuur van het Gewest en met de Gemeenschap, de financiering van dienstencentra als volstrekt verenigbaar met de nieuwe wetgeving aangemerkt; er gelden dus momenteel geen voorschriften op grond waarvan uitvoering van het project, inzonderheid de bouw van een dienstencentrum, kan worden verboden of afgeraden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1692/90

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juli 1990)

(91/C 63/66)

Betreft: Milieunormen van de EVA

De door de landen van de Europese vrijhandelsassociatie vastgestelde milieunormen zijn over het algemeen strenger dan die van de Gemeenschap.

Kan de Commissie, in verband met de debatten over de oprichting van een Europese Economische Ruimte, mededelen wat de economische weerslag zou zijn van een toepassing door de Lid-Staten van de Gemeenschap van soortgelijke normen als die van de EVA?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(6 december 1990)

De onderhandelingen tussen de Gemeenschap en de EFTA met het oog op de totstandkoming van een Europese Economische Ruimte (EES) zijn op 20 juni 1990 officieel van start gegaan. Het doel is de realisering van de „vier vrijheden” op basis van de relevante communautaire verworvenheden, die gemeenschappelijk zullen worden vastgesteld en niet op basis van de EFTA-wetgeving. Hetzelfde geldt voor de gebieden van milieuwetgeving die van invloed zijn op de werking van de interne markt.

Vragen om beoordeling van het economisch effect van de toepassing door de Lid-Staten van EFTA-normen is daarom niet relevant.

Bovendien hebben sommige EFTA-landen momenteel op enkele gebieden van milieuwetgeving strengere normen dan andere EFTA-landen. Er bestaan geen EFTA-normen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1695/90

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juli 1990)

(91/C 63/67)

Betreft: Dumping-praktijken van landen van Oost-Europa

Steeds vaker komen berichten binnen over de dumpingprijzen die de landen van Oost-Europa in de zuivelsector hanteren, hetgeen een nadelige invloed heeft op de voorraden van de Gemeenschap, die ondanks de stabilisatiemaatregelen opnieuw dreigen aan te groeien.

Kan de Commissie mededelen over welke gegevens zij beschikt met betrekking tot boter, melkpoeder, caseïne en kaas? Welke maatregelen kunnen overwogen worden, rekening houdend met de nieuwe betrekkingen met deze landen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(1 oktober 1990)

Concrete gegevens met betrekking tot de hoeveelheden boter, melkpoeder, caseïne en kaas die momenteel voor uitvoer aanwezig zijn in Oosteuropese landen, zijn niet beschikbaar.

Alleen Polen heeft medegedeeld dat tot eind juni 1990 15 000 ton boter reeds is uitgevoerd op 17 000 ton waarvoor licenties werden afgegeven.

De verkoopprijzen zijn zeer laag. Voor Oosteuropese boter liggen de offerteprijzen tussen de 730 en 1 000 dollar/ton fob, voor magere-melkpoeder tussen 800 en 850 dollar/ton fob, vergeleken met GATT-minimumprijzen van respectievelijk 1 350 en 1 200 dollar/ton fob.

Als gevolg van de vrijgave van de handel met het buitenland, die voorheen uitsluitend door staatsinstellingen werd bedreven, is de controle over de te berekenen prijzen gedeeltelijk of geheel weggefallen. Bovendien blijken door sterke prijsverhogingen voor de consumenten door gehele of gedeeltelijke afschaffing van subsidies, overschotten aan met name boter en melkpoeder te ontstaan die men zo snel mogelijk tegen harde valuta wil afzetten.

Deze nieuwe situatie die vooral het gevolg is van de recente politieke wijzigingen in Polen, Oost-Duitsland, Tsjechoslowakije en Hongarije, heeft een nadelige invloed op het wereldmarktprijspeil. Vooral die leden van de Internationale Zuivelovereenkomst in het kader van het GATT, die de minimumprijzen respecteren, ondervinden daardoor problemen bij de afzet van boter en magere-melkpoeder.

Bij kaas bestaan deze problemen nog niet gezien de marginale uitvoer van deze landen. Wat betreft caseïne, hiervan is de invoer met name uit Polen toegenomen, niet alleen door een verlaging van het prijspeil doch tevens het effect van het verbod om caseïne en caseïnaten van communautaire origine, die steun hebben genoten, in melkproducten te verwerken.

De Commissie heeft reeds contact opgenomen met de autoriteiten van sommige Oosteuropese landen ten einde te komen tot het respecteren van de GATT-minimumprijzen. Voorts is een voorstel om de situatie voor caseïne te verbeteren door de Raad aanvaard.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1697/90
van de heer Madron Seligman (ED)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(5 juli 1990)

(91/C 63/68)

Betreft: Bescherming van het auteursrecht van componisten

De Commissie heeft in 1988 een Groenboek getiteld „Auteursrechten en de technologische uitdaging” voorgelegd in de hoop dat haar voorstellen zouden worden goedgekeurd.

De voorstellen gaan verder dan de Overeenkomst van Luxemburg (1975), die een aanvulling vormde op het Octrooiverdrag van München (1973), maar tot op heden nog niet in werking is getreden.

Deze voorstellen moeten als zodanig worden toegejuicht, maar zij reppen in het geheel niet over de componisten van populaire en klassieke muziek met uitzondering van de opnamen van hun muziek. Kan de Commissie ervoor zorgen dat de legitieme rechten van componisten met name worden verankerd in haar huidige voorstellen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(6 september 1990)

De twee door het geachte Parlementslid genoemde verdragen, namelijk het Verdrag betreffende het Europees octrooi voor de gemeenschappelijke markt van 5 oktober 1973 en het Akkoord betreffende Gemeenschapsoctrooiën dat op 15 december 1989 te Luxemburg is ondertekend ⁽¹⁾ betreffen het octrooirecht terwijl het Groenboek inzake auteursrechten en de technologische uitdaging gewijd is aan auteursrechtelijke vraagstukken ⁽²⁾.

De rechten van componisten van populaire en klassieke muziek worden beschermd krachtens artikel 2 van de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst.

Alle Lid-Staten van de Gemeenschap zijn bij deze conventie aangesloten; sommige Lid-Staten hebben echter de laatste herziening van 1971 te Parijs nog niet geratificeerd. De Commissie bestudeert dan ook de mogelijkheid binnenkort aan de Raad een voorstel voor een besluit voor te leggen ten einde de aansluiting van alle Lid-Staten bij de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst, als herzien bij de Akte van Parijs van 24 juli 1971, alsmede bij het Internationaal Verdrag van Rome inzake fonogrammen en van omroeporganisaties van 26 oktober 1961 te waarborgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 401 van 30. 12. 1989, blz 1.

⁽²⁾ Doc. COM(88) 172 def.

⁽¹⁾ PB nr. L 201 van 31. 7. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1732/90van de heer **Eugenio Melandri (V)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(5 juli 1990)

(91/C 63/69)

Betreft: Wapenhandel Europa/ontwikkelingslanden

Kan de Commissie mededelen hoeveel geld er in totaal omgaat in de wapenhandel tussen de Gemeenschap en de ontwikkelingslanden, met name de ACS-landen?

Welke Lid-Staten moeten wat dit betreft tot de koplopers worden gerekend?

Bestaat er een Europese regeling voor de wapenhandel met deze landen en welke controlemaatregelen worden er toegepast om zogenaamde „driehoeksconstructies” tegen te gaan waarbij derde landen fungeren als doorgeefluik voor wapenleveranties aan landen waartegen de Gemeenschap een politiek handelsembargo heeft ingesteld?

Hoe verhoudt het industriebeleid van de Gemeenschap zich tot de wapenproductie en -handel en welke Europese voorschriften en regels bestaan er op dit terrein?

Waarom is de Commissie nog niet gekomen met een voorstel voor een gemeenschappelijke marktordening voor de wapenhandel?

Heeft zij reeds een industrieel en politiek concept ontwikkeld omtrent de ombuiging van de wapenindustrie in civiele richting, die blijkens gezaghebbend economisch en wetenschappelijk onderzoek reële mogelijkheden biedt?

Antwoord van de heer Bangemannnamens de **Commissie**

(27 september 1990)

Informatie omtrent de handel in militaire goederen wordt door de Lid-Staten met het oog op de nationale veiligheid als vertrouwelijk beschouwd. Daarom kan de Commissie geen nauwkeurige gegevens over de wapenhandel van de Lid-Staten verstrekken.

Krachtens artikel 223, lid 1, onder b), van het EEG-Verdrag kunnen de Lid-Staten de maatregelen nemen die zij noodzakelijk achten voor de bescherming van de belangen van hun veiligheid en die betrekking hebben op de productie van en de handel in militaire goederen welke zijn opgenomen in de overeenkomstig lid 2 van dit artikel vastgestelde lijst.

Ofschoon er tal van redenen zijn, met name uit hoofde van artikel 30 van de Europese Akte, om de coördinatie op communautair niveau van de voorschriften voor de

handel in militair materieel te versterken, zou bij ieder voorstel dan ook rekening moeten worden gehouden met de veiligheidsbelangen van de Lid-Staten.

Op sectorieel vlak heeft de Raad Verordening (EEG) nr. 428/89 ⁽¹⁾ vastgesteld, waarbij een procedure werd ingevoerd voor de controle op de uitvoer van bepaalde chemische producten die voor militaire doeleinden kunnen worden aangewend. Op 13 maart 1990 heeft de Commissie een voorstel voor een tweede verordening goedgekeurd en bij de Raad ingediend waarbij een nieuw produkt in de lijst wordt opgenomen en nieuwe bestuursrechtelijke bepalingen worden vastgesteld die het de Commissie mogelijk maken haar taak beter te vervullen.

De Commissie (DG III) heeft externe consultants opgedragen een onderzoek in te stellen naar het concurrentievermogen van de Europese industrie die naast militaire goederen ook andere produkten vervaardigt, zulks in het licht van de nieuwe politieke, economische en technologische ontwikkelingen. Dit onderzoek zal onder meer betrekking hebben op de strategische opties van de wapenfabrikanten, zoals diversificatie, concentratie en mondialisatie. In het geval dat de verwachte besnoeiing op de defensie-uitgaven werkelijkheid wordt, zou de reeds sterk gediversifieerde Europese wapenindustrie vrij gemakkelijk werk moeten kunnen maken van een verdere diversificatie. Vorige pogingen tot uitvoering van omschakelingsprogramma's, zoals het Amerikaanse programma na de Vietnamese oorlog, hebben heel wat problemen opgeleverd.

⁽¹⁾ PB nr. L 50 van 22. 2. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1735/90van de heer **Gijs de Vries (LDR)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(12 juli 1990)

(91/C 63/70)

Betreft: Directe belastingen en mededingingsbeleid (coördinatiecentra)

Op grond van het „Coördinatiecentrum Statuut” (1982) biedt België aantrekkelijke fiscale voorwaarden aan internationaal opererende ondernemingen. Van deze regeling profiteren thans 213 bedrijven; er bestaan plannen voor nog 54 coördinatiecentra (Financial Times, 5 juni 1990).

1. Is het juist dat Ierland, Luxemburg en Oostenrijk een soortgelijke regeling hebben?
2. Zijn andere Lid-Staten dan Ierland en Luxemburg voornemens een soortgelijke regeling in te voeren?
3. Zijn deze regelingen, die een belangrijk instrument in de concurrentiestrijd tussen Lid-Staten vormen, alle bij de Commissie aangemeld conform artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag? Zijn zij verenigbaar met de artikelen 92 en 5 van het Verdrag?

4. Is de Commissie voornemens gebruik te maken van haar bevoegdheid, te dezen „de dienstige maatregelen” voor te stellen „welke de geleidelijke ontwikkeling of de werking van de gemeenschappelijke markt vereist” (art. 93, lid 1)?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(24 september 1990)

In een aantal Lid-Statens, namelijk Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk bestaan inderdaad fiscale regelingen met betrekking tot de belastingheffing bij het hoofdkantoor van in Europa gevestigde multinationale concerns, ten einde voor hen een dubbele belastingheffing te voorkomen, met name door middel van een forfaitaire bepaling van het bedrag van de belastbare winst. De Commissie is van mening dat deze fiscale regelingen niet onder het toepassingsgebied van de bepalingen van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag vallen.

Wat de op de coördinatiecentra in België toepasselijke regeling betreft was de Commissie, nadat de Belgische Regering de eerste bepalingen die zij te dien aanzien aan de Commissie had medegedeeld had gewijzigd, van oordeel dat de huidige regeling geen aanleiding gaf tot bezwaren harerzijds uit het oogpunt van de bepalingen van artikel 92 van het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1785/90

van de heer Pol Marck (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/71)

Betreft: Gebruik van zetmeel

Ondanks de beloofde stimulering van het non-food gebruik van landbouwprodukten, wordt de lijst van in aanmerking komende zetmeelgebruikers niet uitgebreid.

Een frappant voorbeeld hiervan is het gebruik van zetmeel in steenkoolbriketten. Nu worden als bindmiddel in deze briketten lignosulfaten en bitumen aangewend, die zeer vervuilend zijn.

Waarom is deze mogelijkheid niet opgenomen in de lijst in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1009/86, zodat het concurrentieel nadeel ten aanzien van fabrikanten buiten de Gemeenschap kan worden weggenomen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(10 oktober 1990)

Overeenkomstig het verzoek van de Europese Raad onderzoekt de Commissie alle mogelijkheden om het ge-

bruik van landbouwgrondstoffen voor andere dan voedingsdoeleinden te intensiveren. Zij wijst in dit verband op de recente goedkeuring door de Raad van twee maatregelen, waarbij enerzijds specifieke steun wordt toegekend voor het gebruik van bouwland voor andere doeleinden dan de produktie van voedingsmiddelen, en anderzijds granen en oliën en vetten uit de voorraden van de interventiebureaus, op gunstige voorwaarden worden verkocht voor de uitvoering van projecten waarbij nieuwe vormen van gebruik (andere dan voor voedingsdoeleinden) worden gedemonstreerd.

De Commissie onderzoekt momenteel de lijst van de potentiële begunstigden van deze regelingen.

Ten aanzien van de toekenning van restituties voor zetmeel is de huidige regeling erop gericht om in de Gemeenschap voor industriële doeleinden gebruikt zetmeel concurrerend te maken ten opzichte van soortgelijke met onvoldoende bescherming voor de eigen produkten ingevoerde goederen. De maatregel bevordert daardoor onrechtstreeks het gebruik van landbouwgrondstoffen in de niet-voedingssector.

De Commissie zet momenteel het onderzoek voort van alle aanvragen (o.a. voor steenkoolbriketten) om uitbreiding van de lijst in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1009/86. De Commissie toetst daarbij de aanvragen aan de in die verordening vastgestelde criteria.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1797/90

van de heer Lyndon Harrison (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/72)

Betreft: Orkesten

Kan de Commissie mededelen welk percentage van het begrotingsgeld ten behoeve van culturele doeleinden gereserveerd is voor orkesten?

Kan de Commissie met betrekking tot het Europese Jeugdorkest mededelen hoe de onderverdeling van de jonge musici naar nationaliteit eruit ziet?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(26 september 1990)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat zij geen beleid voert waarbij voor muziek, en dus voor orkesten, specifieke steun wordt verleend. Toch is ongeveer 10% van de begroting die in 1989 ter beschikking is gesteld van de Culturele Actie daaraan besteed.

De onderverdeling van de leden van het jeugdorkest van de Gemeenschap naar nationaliteit is volgens de informa-

tie die bij de laatste vergadering van het Administratieve Comité van genoemd orkest werd verstrekt, als volgt:

37 Britten, 36 Duitsers, 13 Fransen, 13 Italianen, 10 Nederlanders, 8 Denen, 8 Belgen, 4 Grieken, 4 Ieren, 4 Spanjaarden, 2 Portugezen en 2 Luxemburgers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1799/90

van de heer Lyndon Harrison (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/73)

Betreft: Begroting voor culturele activiteiten

Kan de Commissie een overzicht geven van de verdeling van de kosten voor ieder onderdeel of ten minste van iedere categorie van uitgaven van begrotingspost 6700 voor culturele activiteiten?

Antwoord van de heer Dondelinger namens de Commissie

(25 september 1990)

De begroting voor culturele activiteiten ziet er, opgedeeld naar de verschillende onderdelen, voor 1989 als volgt uit:

	<i>(in ecu)</i>
1. Architectonisch erfgoed	3 484 477
2. Jeugdorkest van de Europese Gemeenschap en soortgelijke activiteiten	670 000
3. Steun voor literaire vertalingen	83 500
4. Dialoog met niet-Gemeenschapslanden	288 500
5. Festivals	263 200
6. Subsidies voor culturele activiteiten met een Europese dimensie	950 367
7. Conferenties, studies, onderzoek	113 850
8. Administratieve kosten	446 106
	6 300 000

Uiteraard verschilt het voor elk van de categorieën toegevoegen bedrag enigszins van het ene tot het andere jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1814/90

van de heer Filippos Pierros (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/74)

Betreft: Beperking van het landbouwareaal in de Gemeenschap

Volgens het Economisch en Sociaal Comité moet ongeveer 11 tot 13 miljoen hectare landbouwgrond in de Ge-

meenschap uit productie worden genomen om een evenwicht te bereiken tussen het aanbod van en de vraag naar voedingsmiddelen en om de uitgaven ter financiering van de grote overschotten in de Gemeenschap tot een minimum te beperken. Het Comité stelt voorts dat de Europese landbouw zich moet gaan toelagen op de teelt van „nieuwe produkten”: bosbouwprodukten, biomassa, vlas, cannabis, katoen, sierplanten, aromatische en geneeskrachtige planten, enz. Het voegt hieraan evenwel toe dat voor de omschakeling van de producenten in de Gemeenschap op andere gewassen een goede planning en onderzoek vereist zijn, om vast te stellen of en in hoeverre de teelt van andere produkten lonend is.

Kan de Commissie medelen wat zij hierover denkt en of zij voornemens is specifieke maatregelen te nemen met het oog op de heroriëntatie van de communautaire landbouwproductie?

Antwoord van de heer Mac Sharry namens de Commissie

(6 november 1990)

Wat de beheersing van het aanbod van landbouwprodukten betreft, zou uit louter wiskundig oogpunt kunnen worden geconcludeerd dat het uit productie nemen van verschillende miljoenen hectaren akkerland (set aside), op communautair vlak tot een evenwicht tussen vraag en aanbod zou leiden. Het geachte Parlementslid gaat in zijn vraag uit van een soortgelijke benadering. De Commissie is van mening dat dergelijke berekeningen een aantal eenvoudige gegevens opleveren over de landbouw van de Gemeenschap, zowel wat onze uitvoer als onze invoer betreft, waarbij een soortgelijke redenering op de ingevoerde landbouwprodukten kan worden toegepast. In geen van beide gevallen evenwel kan deze benadering een stevige economische basis vormen voor de besluitvorming inzake het landbouwbeleid, omdat met talrijke parameters, zowel economische als agronomische, sociale en ecologische, geen rekening wordt gehouden en de benadering bovendien statisch blijft.

Meer specifiek is de Commissie ten aanzien van het probleem dat door het geachte Parlementslid naar voren wordt gebracht, de mening toegedaan dat de beheersing van de vraag in de communautaire context niet kan worden bereikt met één enkele maatregel, zoals het uit productie nemen van bouwland met toekenning van een vergoeding. Deze maatregel maakt in zijn huidige vorm deel uit van een geheel van voorzieningen die gericht zijn op de beheersing van productie en uitgaven, met name de „stabilisatoren” voor de produkten die onder de marktordeningen vallen, en andere door de Commissie voorgestelde maatregelen, zoals de directe inkomenssteun, de vervroegde uittredingsregeling, de omschakeling, de extensivering, de agrificatie, enz. Sommige van deze maatregelen zijn nu reeds van toepassing waarbij de Commissie betreurt dat de regelingen niet in alle Lid-Statens in gelijke mate ten uitvoer worden gelegd in juridisch en administratief opzicht — andere zijn recentelijk aangenomen, nog andere zijn in behandeling in de Raad of zopas door de Commissie goedgekeurd. Wat meer in het bijzonder het uit productie nemen van bouwland betreft, is de respons in de verkoopseizoenen 1988/1989 en 1989/1990 niet groot genoeg geweest, en de Commissie heeft ver-

schillende maatregelen genomen om een aantal Lid-Staten ertoe aan te zetten dit programma op een doeltreffende wijze ten uitvoer te leggen.

Wat de diversificatie van de teelten betreft, het onderwerp van het tweede gedeelte van de vraag van het geachte Parlementslid, dient te worden opgemerkt dat een aantal van de bovengenoemde maatregelen gericht is op het bevorderen van alternatieve teelten, maar dat zij pas kort geleden zijn aangenomen, zoals het gebruik van landbouwproducten voor niet-voedingsdoeleinden, of nog niet door de Raad zijn goedgekeurd, zoals de regeling voor de omschakeling van de produktie. In de huidige context dient voor de ontwikkeling van nieuwe teelten vooral de vraag richtinggevend te zijn.

De Commissie is niet voornemens om nog andere maatregelen voor de heroriëntatie van de communautaire landbouw te nemen. De huidige maatregelen moeten een coherent geheel vormen waardoor in het gemeenschappelijk landbouwbeleid meer het accent wordt gelegd op de markt. De Commissie wenst namelijk niet de weg van het dirigisme op te gaan bij de oriëntatie van de produktie, maar wil integendeel de producentenprijs zijn normale rol in een markteconomie laten spelen, die erin bestaat vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. De Commissie heeft in het Groenboek van 1985 en in haar mededeling van 1988 over de toekomst van het platteland evenwel ook aangegeven dat zij voornemens is voor de landbouw een kwaliteitsbeleid te voeren. Bovendien werkt zij aan concrete maatregelen voor wetenschappelijk onderzoek ter zake. In dit verband vestigt de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid op de invoering, voor de periode 1989—1993, van een specifiek communautair programma voor onderzoek en technologische ontwikkeling op het gebied van het concurrentievermogen van de landbouw en het beheer van de agrarische hulpbronnen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 7. 3. 1990.

tenaren die op de luchthaven van Brussel belast zijn met de controle van inkomende reizigers (van binnen en van buiten de Gemeenschap). Het gevolg hiervan is een vertraging van het tempo waarmee de passagiers worden afgehandeld: om te komen bij de balie van de controlerende ambtenaar is al meer tijd nodig dan voor het onderzoek van het paspoort op vele luchthavens van de Gemeenschap met inbegrip van Heathrow.

Kan de Commissie, aangezien burgers uit de Gemeenschap onder de communautaire wetgeving berechtigd zijn België slechts op vertoon van een geldig paspoort of identiteitskaart binnen te komen, de Belgische autoriteiten verzoeken het doel van deze maatregel op te helderen (althans voor wat betreft de communautaire looproutes)?

⁽¹⁾ PB nr. C 159 van 19. 6. 1984, blz. 1.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(25 september 1990)

Voor zover er geen inbreuk wordt gemaakt op het principe dat Gemeenschapsonderdanen onderling niet gediscrimineerd mogen worden, is de concrete uitvoering van de personencontrole bij een grensovergang een zaak die, bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht, onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt. De Commissie is dan ook niet van plan in dit verband stappen te ondernemen bij de autoriteiten van de Lid-Staten, tenzij de organisatie van deze controles een ernstige belemmering vormt voor het vrije personenverkeer. Dit laatste lijkt niet het geval te zijn. De materiële wijziging die onlangs in de controlevoorzieningen op de nationale luchthaven te Brussel is aangebracht, kan inderdaad bij de uitgang enige vertraging voor de reizigers opleveren, maar maakt wel een betere bescherming van het privé-leven van de reizigers mogelijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1821/90

van de heer Bryan Cassidy (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/75)

Betreft: Toepassing door België van de resolutie van de Raad van 1984 over verkorting van de wachttijd aan grenzen

In 1984 hebben de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de Raad bijeen, een resolutie aangenomen ⁽¹⁾ over passende maatregelen om de wachttijd en de controleuur aan de grenzen tot het noodzakelijke minimum te beperken.

In een jong verleden werden nieuwe „stop”-tekens geplaatst op een zekere afstand van de balie van politieamb-

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1822/90

van de heer Paul Lannoye (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 juli 1990)

(91/C 63/76)

Betreft: Financiering door de Gemeenschap van de vernietiging van Ierse veengronden

Het jaarverslag 1987—1988 van Bord na Móna, het Ierse bureau voor turfwinning, vermeldt dat deze organisatie in de loop van het jaar 1987—1988 van de Gemeenschap steun heeft verkregen ten bedrage van 1 418 miljoen Iers pond.

Kan de Commissie mededelen:

— voor welke doeleinden deze steun werd gebruikt;

- was het voor de exploitatie van nieuwe veenderijen of voor uitbreiding van de activiteiten van bestaande veenderijen;
- de namen van de desbetreffende plaatsen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(2 oktober 1990)

In het kader van artikel 4, lid 1, onder b), van Verordening (EEG) nr. 3301/86 van de Raad (*) (Valorenprogramma in Ierland) werd het plan opgevat om in de periode 1987/1988 (de eerste twee jaren van de looptijd van een vijfjarenprogramma) een voor 55% door de Gemeenschap te financieren bedrag van 10,9 miljoen Iers pond te investeren in de ontwikkeling van de turfsector. Dit bedrag werd gebruikt om een begin te maken met de ontwikkeling van infrastructuur voor de winning en verwerking van turf, zulks met het doel de capaciteit voor de opwerking van elektriciteit en de vervaardiging van briketten te vergroten en turfvelden te ontginnen ter vervanging van gebieden waar de turfslagen nagenoeg helemaal zijn afgegraven.

Bij het merendeel van de geplande projecten ging het om de voltooiing of de bouw van installaties in bestaande veenderijen. Een uitzondering is de voorgenomen ontginning van 800 ha in Attymon bij Athenry in het Graafschap Galway, die 22 000 ton steekturf moet opleveren. De bestaande turfvelden in dit gebied zijn vrijwel leeggegraven.

In de volgende veenderijen betreft het de ontwikkeling van infrastructuur voor de winning van turfmoalm:

- i) Boor, Graafschap Offaly;
- ii) Blackwater, een veenderij die zich uitstrekt over delen van de Graafschappen Westmeath, Offaly, Galway en Roscommon;
- iii) Mountdillon in de Graafschappen Roscommon en Longford;
- iv) Derrygreenagh, Graafschap Offaly;
- v) Oweninny, Graafschap Mayo;
- vi) Littleton, een veenderij die delen van de Graafschappen Laois, Kilkenny en Tipperary omvat.

Wat de winning van steekturf betreft, zijn er naast het project in Attymon nog plannen voor infrastructuurontwikkeling in de volgende veenderijen:

1. Ballydermot, een veenderij die is gelegen in de Graafschappen Kildare en Offaly;
2. Clonsast in het noordelijke Graafschap Laois;
3. Coolnagun in het Graafschap Westmeath.

Er waren voorstellen voor uitbreiding van de produktie van turfbriketten op de volgende plaatsen:

1. Croghlian, Graafschap Offaly, waar plannen bestonden voor de exploitatie van velden waar vroeger steekturf werd gewonnen;

2. Ballydermot (Graafschappen Kildare en Offaly) en Ballivor (Graafschappen Meath en Westmeath), waar zich veenderijen bevinden die niet langer geschikt zijn voor de produktie van steekturf, maar die wel kunnen worden omgeschakeld op de produktie van turfmoalm voor de vervaardiging van briketten.

(*) PB nr. L 305 van 31. 10. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1862/90

van de heer Dieter Rogalla (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1990)

(91/C 63/77)

Betreft: Propaganda voor Europa, Europees Jaar voor het Toerisme

1. Is het juist dat de Commissie in de laatste jaren onder verschillende trefwoorden zoals het Jaar van het Kind, het Jaar van de Gehandicapten, het Jaar van het Toerisme, heeft geprobeerd de aandacht van de Europese burgers te vestigen op het nut van de Europese samenwerking? Hoeveel jaren met een bijzonder motto zijn er reeds geweest en welke?
2. Hoe heeft de Commissie bij de organisatie van deze jaren met een bijzonder Europees accent met de Lid-Staten samengewerkt? Zo ja, voor hoe lang en wanneer?
3. Hoe hoog was de financiële deelneming van de Gemeenschap aan deze jaren en hoe zag de financiële bijdrage van de Gemeenschap bij de openbare manifestaties van andere organen als de Commissie, bij voorbeeld het Parlement, er in dit verband uit?
4. Welke financiële middelen werden respectievelijk door de Lid-Staten ter beschikking gesteld?
5. Wat is het oordeel van de Commissie over de resultaten van dit lofwaardig streven en kunnen deze resultaten concreet worden gemeten en, zo ja, hoe?
6. Wat zullen de thema's zijn voor vergelijkbare activiteiten in de komende vijf jaar en hoe denkt de Commissie gebruik te maken van de opgedane ervaringen bij correcties en verbeteringen van dergelijke initiatieven?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(13 november 1990)

1. De Commissie heeft sinds het begin van de jaren tachtig aan een bepaald thema gewijde Europese Jaren georganiseerd ten einde de aandacht van de publieke opinie te vestigen op een aantal grote problemen van Europees belang.

De gekozen onderwerpen voor deze Europese Jaren waren in 1983 de kleine en middelgrote ondernemingen en het ambacht, in 1985 de muziek, in 1986 de verkeersveiligheid, in 1987 het milieu, in 1988 filmen en televisie, in 1989 de kankerpreventie en in 1990 het toerisme.

2. Voor de organisatie van de Europese Jaren heeft de Commissie samengewerkt met alle Lid-Staten (openbare instanties en particuliere verenigingen), alsmede met andere internationale instellingen.

3. De financiële deelneming van de Gemeenschap aan de Europese Jaren loopt sterk uiteen al naar gelang van de op touw gezette acties. Deze acties zijn overigens steeds voorgesteld als communautaire initiatieven en het Parlement was in de mate van het mogelijke nauw betrokken bij de organisatie ervan (b.v. door de deelneming van een vertegenwoordiger van het Parlement aan de vergaderingen van het organiserend comité).

4. Het is erg moeilijk voor de Commissie om precies aan te geven wat per Lid-Staat aan middelen werd vrijgemaakt voor de gedurende deze Jaren ontplooiende initiatieven. Naast de door de communautaire begroting en de Lid-Staten gezamenlijk gefinancierde acties hebben de Lid-Staten immers ook eigen acties opgezet zonder financiële gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

Het is evenwel duidelijk dat de nationale autoriteiten gedurende deze Jaren een aanzienlijk deel van de initiatieven hebben gefinancierd, aangezien de communautaire deelneming aan de financiering van nationale acties over het algemeen niet meer dan 50% bedroeg.

5. In de meeste gevallen werden door de Commissie opiniepeilingen georganiseerd om na te gaan welk effect de bewustmakingscampagne die in de gehele Gemeenschap in het kader van de aan een bepaald onderwerp gewijde Jaren werd gevoerd, op de publieke opinie had. De resultaten van deze opiniepeilingen bleken zeer positief te zijn.

6. Vooral nog is alleen het onderwerp voor het jaar 1992 bepaald; het betreft het Europese Jaar van de veiligheid, hygiëne en gezondheid op de arbeidsplaats.

De Commissie stelt voor dat het jaar 1993 wordt uitgeroepen tot het Europese Jaar van de ouderen en de solidariteit tussen de generaties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1867/90

van de heer Fernand Herman (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juli 1990)

(91/C 63/78)

Betreft: Vergunning van het Belgisch Bestuur der Postcheques voor het uitgeven van kredietkaarten

Volgens persberichten zal het Belgisch Bestuur der Postcheques kredietkaarten mogen uitgeven en kredieten kun-

nen verlenen en andere diensten verstrekken ten behoeve van zijn leden.

De activiteit van het Belgisch Bestuur der Postcheques beantwoordt dus aan de definitie van de kredietinstellingen in artikel 1 van de Eerste Richtlijn van de Raad van 12 december 1977 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen (77/780/EEG) (*) namelijk als „een onderneming waarvan de werkzaamheden bestaan in het van het publiek in ontvangst nemen van deposito's of van andere terugbetaalbare gelden en het verlenen van kredieten voor eigen rekening”.

Moet gezien dit feit het Belgisch Bestuur der Postcheques niet vallen onder de eerste genoemde richtlijn alsmede onder de andere communautaire bepalingen betreffende de kredietinstellingen in de zin van de Eerste Bankrichtlijn?

Officieel zijn de besturen der postcheques niet aan de Eerste Bankrichtlijn onderworpen krachtens artikel 1 van Richtlijn 86/524/EEG van 25 oktober 1986 houdende wijziging van Richtlijn 77/780/EEG wat betreft de lijst van blijvende uitzonderingen van bepaalde kredietinstellingen (*).

Deze uitzondering was gerechtvaardigd door het feit dat destijds de besturen der postcheques geen andere functie hadden dan het eenvoudig overmaken van gelden. Wanneer echter een dergelijk bestuur kredietoperaties vervult, is een uitzondering niet langer gerechtvaardigd.

Is de Commissie voornemens lijdzaam toe te zien bij een dergelijke ontwikkeling? Heeft zij stappen ondernomen bij de Belgische overheid om de communautaire voorschriften te doen eerbiedigen?

(*) PB nr. L 322 van 17. 12. 1977, blz. 30.

(²) PB nr. L 309 van 4. 11. 1986, blz. 15.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(11 september 1990)

De Commissie heeft eveneens, via de pers, kennis genomen van het voornemen van de Belgische Regering om het gamma van financiële diensten, geboden door het Belgisch Bestuur der Postcheques, uit te breiden.

Dit organisme is, zoals het geachte Parlementslid opmerkt, op grond van Richtlijn 77/780/EEG uitgesloten van de toepassing van de communautaire wetgeving inzake banken. Aangezien deze uitsluiting aan geen enkele voorwaarde is onderworpen zou de Belgische Regering derhalve geen enkel communautair voorschrift schenden indien zij het hierboven bedoelde voornemen ten uitvoer zou leggen.

Er moet echter op worden gewezen dat andere Lid-Staten (Nederland, Groot-Brittannië) op unilaterale wijze hun bestuur der postcheques hebben veranderd in kredietinstelling, en deze hiermee automatisch aan de communautaire wetgeving op het gebied van banken zijn onderworpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1868/90**van de heer Marc Galle (S)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(20 juli 1990)**(91/C 63/79)*

Betreft: Discriminatie op grond van nationaliteit op het gebied van de amateursport (Koninklijke Belgische Tennisfederatie)

De Koninklijke Belgische Tennisfederatie stelt — in vergelijking met de nationale spelers — extra eisen ten aanzien van de inschrijving van de onderdanen van andere Lid-Staten voor de deelname aan de Belgische clubcompetitie.

Is de Commissie niet van oordeel dat zo'n houding, in het licht van het Europa van de burger, een discriminatie inhoudt op grond van nationaliteit, welke verboden is door artikel 7 van het EEG-Verdrag?

Welke stappen heeft de Commissie reeds ondernomen bij de Koninklijke Belgische Tennisfederatie om deze discriminatie op te heffen en wat waren tot nog toe de resultaten?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(2 oktober 1990)

De Commissie is zich bewust van het feit dat er op het grondgebied van de Gemeenschap discriminatie bestaat op grond van nationaliteit ten aanzien van de amateursport.

Deze discriminatie druist in tegen de geest van het Europa van de burgers.

Momenteel is er geen enkele communautaire rechtsgrond waardoor de Koninklijke Belgische Tennisfederatie kan worden gedwongen haar competities voor alle burgers van de Gemeenschap open te stellen.

De Commissie heeft deze kwestie reeds ter sprake gebracht in haar contacten met de sportautoriteiten in de Gemeenschap maar heeft geen enkele mogelijkheid ter zake dwang uit te oefenen.

De Commissie kan slechts stappen ondernemen bij discriminatie die verband houdt met het uitoefenen van een sport als beroepsactiviteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1925/90**van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)****aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen***(1 september 1990)**(91/C 63/80)*

Betreft: Toepassing van het communautaire steunkader voor Andalusië

Nu eind juni van dit jaar in Andalusië (Spanje) regionale verkiezingen zijn gehouden en er een nieuwe regionale

regering is gevormd moet de balans op worden gemaakt van de mate waarin de doelstellingen die zijn vervat in het communautaire steunkader (CSK) voor Andalusië, zijn verwezenlijkt.

Met het oog op de evidente noodzaak om te komen tot een optimale verwezenlijking van deze doelstellingen ten behoeve van de ondersteunende infrastructuur voor de economische activiteiten in deze regio dienen de resultaten van de maatregelen die op basis van dit CSK zijn genomen te worden geanalyseerd.

Kan de Commissie aangeven welke reikwijdte de toepassing van dit CSK heeft gehad; of zij van oordeel is of de verwachtingen ten tijde van de tenuitvoerlegging zijn ingelost en welke perspectieven zij in de toekomst ziet ten aanzien van de benutting van de mogelijkheden van het communautaire steunkader voor Andalusië?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(18 oktober 1990)

Midden september 1990 waren door de Commissie voor Andalusië reeds de volgende vastleggingskredieten in het kader van het communautair bestek goedgekeurd:

(in miljoen ecu)

a) Regionaal communautair subbestek	
— Individuele projecten	178
— Operationeel programma Almeria—Levante	35
Totaal	213
b) Multiregionaal communautair subbestek	
— Individuele projecten	476
— Operationeel programma Almeria—Levante	145
Totaal	621

De diensten van de Commissie onderzoeken momenteel voor deze regio een aantal individuele projecten voor een bedrag van naar schatting 221 miljoen ecu, waarvan 164 miljoen ecu beschikbaar zou worden gesteld in het kader van het multiregionaal communautair bestek en 57 miljoen ecu via het regionaal communautair bestek.

Ten slotte zijn de regionale autoriteiten van Andalusië voornemens in de nabije toekomst aan de Commissie drie operationele programma's voor te leggen voor de gebieden Malaga, Bajo Guadalquivir en Jaën-Granada. Voor de bovenvermelde acties zou nagenoeg het volledige bedrag van de voor het regionaal communautair bestek uitgetrokken financiële middelen kunnen worden vastgelegd.

De met de bovengenoemde programma's en projecten gemoeide bedragen maken samen meer dan 85% uit van het totale bedrag dat voor Andalusië in het regionaal communautair subbestek is uitgetrokken. De voorgenoemen maatregelen hebben ten doel zoveel mogelijk bij te

dragen tot de ontwikkeling van de regio en tot de verbetering van haar economische structuur.

Het is nog te vroeg om de resultaten van deze maatregelen voor Andalusië te kunnen analyseren, aangezien de ex-post-evaluatie van de programma's en projecten, gezien de korte tijdsspanne die sedert de goedkeuring ervan is verlopen, nog niet is uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1933/90

van de heer José Montero Zabala (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)

(91/C 63/81)

Betreft: Verschillende steunmaatregelen voor studenten

Er bestaan duidelijke verschillen tussen de regelingen voor beurzen en financiële steun van de overheid voor scholieren en universiteitsstudenten van de Lid-Staten.

Kan de Commissie gegevens verstrekken over de verschillende overheidsregelingen op dit gebied?

Is de Commissie voornemens ter zake harmonisatiemaatregelen te treffen en, zo ja, welk model zal dan worden ingevoerd?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie

(24 oktober 1990)

De Commissie publiceerde afgelopen jaar een studie, getiteld „Student Support Systems in the EC Member States”, die het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks wordt toegezonden. Deze studie heeft alleen betrekking op de bijstandverlenende regelingen voor studenten in het hoger onderwijs.

Het ligt niet in het voornemen van de Commissie om harmonisatie van deze regelingen voor te stellen; deze behoren immers tot de verantwoordelijkheid van de nationale autoriteiten en worden zeer dikwijls bepaald door het economisch peil van het betrokken land.

Met de invoering van programma's van de Europese Gemeenschap zoals Erasmus, Comett en Lingua (actie II) is de mobiliteit van studenten in de Gemeenschap echter aanzienlijk toegenomen, doordat beurzen worden verstrekt voor het vervullen van een studieperiode in het buitenland. Deze toename van de mobiliteit onder studenten heeft de discussie op het niveau van de Lid-Staten over de kwestie van de financiële ondersteuning voor studie in het buitenland opnieuw geactiveerd en onlangs werden door de Franse, Spaanse, Italiaanse en Belgische (Nederlandstalige) autoriteiten initiatieven genomen met

het oog op regelingen om de in het kader van het Erasmus-programma beschikbare middelen ten behoeve van de mobiliteit van studenten aan te vullen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1952/90

van de heer Gianfranco Amendola (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)

(91/C 63/82)

Betreft: Openbare aanbesteding bij de strijd tegen de droogte in de Sahel

Kan de Commissie,

gezien het feit dat in november jl. een openbare aanbesteding is gehouden door het Directoraat-generaal ontwikkeling van de Gemeenschap en door de CILSS (Interstatelijk Permanent Comité voor de strijd tegen de droogte in de Sahel, met zetel in Ouagadougou) gefinancierd door de Gemeenschap (regionaal zonne-energie-programma EEG/CILSS — project 6100.20.94.216 (Reg. 6116) voor de levering van fotovoltaïsche zonne-energiestelsels aan de landen van de Sahel;

overwegende dat voor de onderdelen II en III de offerte van Italsolar (groep ENI) op lange termijn voordeliger is, met een verschil van 6 miljoen ecu met de volgende inschrijver;

overwegende dat deze offerte, die door de Gemeenschap geldig werd geacht, zonder opgave van redenen door de CILSS werd afgewezen bij brief van de afgetreden secretaris, de heer Brah Mahame;

mededelen of zij eventueel een onderzoek heeft ingesteld naar de activiteiten van de heer Brah Mahame, aftredend secretaris van de CILSS die over communautaire fondsen beschikt, aangezien gebleken is dat de heer Barka Tefridj, wonende 44, avenue Foch, 75116 Parijs, aan wie de bankafrekeningen van de heer Brah Mahame worden toegezonden, voor zichzelf en voor anderen 10% van het contractbedrag verlangt om de gunning van de aanbesteding te garanderen?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie

(13 december 1990)

De Commissie heeft inderdaad besloten uit de middelen van de Overeenkomst van Lomé III een regionaal programma te financieren inzake benutting van zonne-energie door middel van fotovoltaïsche cellen in de Sahellanden, in het kader waarvan een aanbestedingsprocedure loopt voor de levering van fotovoltaïsche zonne-energiesystemen.

Deze aanbesteding moet in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Overeenkomst van Lomé die de begunstigde instelling, namelijk de CILSS voor de uitvoering

van het programma verantwoordelijk heeft gesteld; dat heeft tot gevolg dat de uitvoerend secretaris van de CILSS de beslissingsbevoegdheid heeft inzake gunning van de onderdelen. Deze procedure loopt momenteel nog.

De Commissie meent dat zij dit dossier met de grootst mogelijke aandacht en spoed heeft behandeld; overigens is door de firma Italsolar bij het Hof van Justitie tegen de Commissie een klacht ter zake ingediend (zaak C 257/90).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1961/90
van de heer François Musso (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1990)
 (91/C 63/83)

Betreft: Regen-programma

Kan de Commissie uiteenzetten op welke wijze en om welke reden zij heeft besloten om in het kader van het Regen-programma steun te verlenen bij de financiering van de aanleg van één aardgasnet voor Corsica en Sardinië? Kan de Commissie met name het advies van de plaatselijke autoriteiten bekend maken dat zij binnen de partnerschapsconstructie heeft moeten aanvragen?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(10 oktober 1990)

In het kader van het communautaire bestek voor Italië wordt gedacht aan de financiering van een studie over de technische en economische uitvoerbaarheid van de aanleg van een aardgasnet in Sardinië.

De Franse autoriteiten hebben er de aandacht van de Commissie op gevestigd dat het wenselijk zou zijn dit net naar Corsica door te trekken, als de Italiaanse autoriteiten tot de uitvoering van het project zouden besluiten. Daarom heeft de Commissie besloten dit project op te nemen in de lijst van projecten die in aanmerking komen voor bijstand uit hoofde van Regen, als voorbereidende studies het belang ervan bevestigen. De economische doelstellingen van dit project zijn immers dezelfde als die welke specifiek zijn voor het communautair initiatief Regen.

Het advies van de plaatselijke autoriteiten zal een belangrijk element zijn voor de algemene beoordeling van de Commissie over het belang van het project; die beoordeling zal plaatsvinden bij het onderzoek van het formele voorstel van de Franse en de Italiaanse autoriteiten, na de definitieve goedkeuring van Regen, waarschijnlijk in november 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1973/90
van de leden Alex Smith en Christine Oddy (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1990)
 (91/C 63/84)

Betreft: Vrijwilligerswerk

In zijn resolutie van 16 december 1983 verzocht het Parlement de Commissie een „statuut voor de vrijwilligers” op te stellen en een onderzoek te laten verrichten om de omvang van het vrijwilligerswerk in de Lid-Staten vast te stellen.

Kan de Commissie uitvoerig aangeven welke vooruitgang op dit terrein is geboekt?

Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie
(6 november 1990)

De Commissie gaat volledig akkoord met het standpunt dat het Parlement in zijn resolutie van 16 december 1983 heeft ingenomen ten aanzien van het belang van het vrijwilligerswerk in onze samenleving; dit belang heeft zij onderstreept in haar mededeling over de ouderen van 24 april 1990 (*).

Zij doet overigens in ruime mate een beroep op verenigingen voor de tenuitvoerlegging van diverse communautaire programma's op sociaal en milieugebied of wat ontwikkelingshulp betreft. Zij levert aldus een belangrijke bijdrage tot de bevordering en ondersteuning van het vrijwilligerswerk. De Commissie beschikt echter niet over de noodzakelijke middelen voor een diepgaand onderzoek van een in voornoemde resolutie beoogde meer algemene aanpak van het vrijwilligerswerk. Zij heeft evenwel steeds getracht de gedachtenwisseling tussen nationale centra voor vrijwilligerswerk, de groepering ervan op communautair vlak en een geregelde dialoog met hun vertegenwoordigers te bevorderen.

(*) Doc. COM(90) 80 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1983/90
van de heer Hemmo Muntingh (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1990)
 (91/C 63/85)

Betreft: Milieu-effecten van de projecten in overzeese gebiedsdelen

De Franse overzeese gebiedsdelen zijn, als deel van Frankrijk, tevens deel van de Gemeenschap. Frankrijk

heeft voor een aantal projecten in Frans Guyana financiering bij de Commissie aangevraagd. Frans Guyana wordt gekarakteriseerd door Amazonisch regenwoud, het meest soortenrijke en tevens meest bedreigde biotoop ter wereld.

1. Hoeveel projecten in Frans Guyana worden door de Commissie financieel ondersteund en hoeveel ecu heeft de Commissie daarvoor bestemd?
2. Welke instrumenten staan de Commissie ter beschikking om de milieu-effecten van projecten in overzeese gebiedsdelen te bepalen?
3. Hoe worden de milieu-effecten betrokken bij de beoordeling van projectvoorstellen in overzeese gebiedsdelen?
4. Is de Commissie niet van mening dat er onvoldoende waarborg bestaat voor de milieuzorg bij de financiering van projecten in overzeese gebiedsdelen? Hoe denkt de Commissie hier verbetering in te brengen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(2 oktober 1990)

1. In de periode 1975—1988 heeft de Gemeenschap in Frans Guyana deelgenomen aan 97 projecten in het kader van het EFRO, voor een bedrag van in totaal 76,7 mln ecu. Op grond van de beginselen van de hervorming van de Structuurfondsen is, in het kader van een geprogrammeerde aanpak, in oktober 1989 een communautair bestek vastgesteld waarin de bijstandsverleningsprioriteiten en het bedrag van de bijstand voor de betrokken regio zijn aangegeven voor het tijdvak 1989—1993. De communautaire bijstand uit de drie Fondsen zal op een totaal uitgavenbedrag van 135 mln ecu 73,4 mln ecu bedragen, waarvan 33,8 voor het EFRO.

2 en 3. In het kader van een operationeel programma met gecombineerde bijstandsverlening door de verschillende Fondsen, dat momenteel wordt uitgewerkt, zullen de in het communautair bestek aangegeven prioriteiten ten uitvoer worden gelegd. Voor de belangrijkste maatregelen voorziet de technische beschrijving in de uitvoering van een milieu-effectrapport. In de algemene bepalingen inzake dergelijke operationele programma's wordt melding gemaakt van de verplichting om alle nationale en communautaire voorschriften op milieugebied in acht te nemen. Bij de praktische begeleiding en de evaluatie van de uitvoering van het programma zullen de diensten van de Commissie nagaan of de voornoemde voorschriften in acht worden genomen. Analoge voorzorgsmaatregelen zijn genomen voor de overige overzeese departementen.

4. De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid ten aanzien van de milieuzorg in de Franse overzeese departementen, en met name in Frans Guyana. Daarom zal zij in de betrokken regio diverse maatregelen financieren die de bescherming en de verbetering van het milieu ten goede komen, zoals de bouw van waterzuive-

ringsstations en afvalverbrandingsinstallaties en de kanalisatie van waterlopen. Wat Guyana betreft wordt, met het oog op het specifieke karakter van het tropisch woud als biotoop, overwogen een centrum voor onderzoek inzake het Amazone-ecosysteem te financieren: dit centrum zou moeten bijdragen tot een ruimere verdiscontering van de milieudimensie in de economische ontwikkeling en tot een samenwerking tussen Guyana en zijn bureaus in de regio die met analoge problemen geconfronteerd worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1985/90

van de heer Eisso Woltjer (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)

(91/C 63/86)

Betreft: Zuivelquota

In de Nederlandse media zijn berichten verschenen over de groei van de openbare voorraden boter en magere-melkpoeder in de Gemeenschap als gevolg van importen van deze producten uit Oostbloklanden.

1. Wil de Commissie voor de jaren 1985 tot en met 1990 cijfers geven wat betreft:
 - de productie van melk, boter en magere-melkpoeder in de Gemeenschap, de import, export alsmede het veredelingsverkeer van zuivelproducten,
 - de interventie van boter en magere-melkpoeder,
 - de ontwikkeling van de omvang van de openbare en particuliere voorraden boter en magere-melkpoeder?
2. Wil de Commissie de uit vraag 1 blijvende groei en daling van respectievelijk import, export, verdelingsverkeer en omvang van de voorraden analyseren en er de oorzakelijke verklaringen voor geven?
3. Beschikt de Commissie over aanwijzingen dat de onder andere door het Nederlandse Produktschap voor Zuivel geuite kritiek als zou de groei van de openbare boter- en melkpoedervoorraden veroorzaakt worden door een toename van de export uit Oosteuropese landen, op waarheid berusten?
4. In hoeverre is de doorgevoerde verhoging van de totale communautaire referentiehoeveelheid als gevolg van enerzijds de SLOM-problematiek en anderzijds de recente 1,09% verruiming van invloed op de omvang van de boter- en magere-melkpoedervoorraden geweest?
5. Kan de Commissie aangeven wat de effecten zullen zijn voor de zuivelmarkt (productie, consumptie, quota) als gevolg van de bijzondere relatie tussen de

beide Duitslanden na 1 juli 1990 en de latere op handen zijnde hereniging?

6. Acht de Commissie ter voorkoming van een groei van de omvang van de voorraden met alle nadelige budgettaire consequenties van dien, een hervorming van het quotabeleid, gelet op de komende ontwikkelingen op de zuivelmarkt (toetreding Oost-Duitsland, Portugal), noodzakelijk? Zo ja, welke aanpassingen staan de Commissie voor ogen?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(2 oktober 1990)

1. De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde informatie toekomen.

2, 3 en 4. De gunstige ontwikkeling van de situatie op de zuivelmarkt tussen 1985 en 1989 is vooral, zoniet uitsluitend, toe te schrijven aan de aanzienlijke daling van de melkleveranties en het opruimen van de openbare voorraden. De situatie op de internationale markt heeft zich in overeenkomstige zin ontwikkeld.

De elementen die hebben bijgedragen tot het omslaan van de situatie in het derde kwartaal van 1990 kunnen als volgt worden samengevat:

- de verhoging van de referentiehoeveelheden voor bepaalde categorieën producenten;
- de destabilisering van de wereldmarkt als gevolg van verkopen tegen verlaagde prijs (bijvoorbeeld verkoop van boter aan de Sowjetunie door de Verenigde Staten en Nieuw-Zeeland);
- de overschotsituatie in bepaalde landen van Oost-Europa als gevolg van het gestegen aanbod op de wereldmarkt voor onverpakte zuivelproducten (boter, magere-melkpoeder, caseïne);
- de daling van de hoeveelheden op de interne markt in het kader van bepaalde steunmaatregelen afgezette zuivelproducten;
- wat met name boter betreft, de versnelde daling van het verbruik in gezinnen ten gunste van de toeneming van het verbruik van „light”-producten en substitutieproducten.

Doordat deze verschillende elementen ongeveer gelijktijdig zijn opgetreden, kan het concrete effect ervan op de omvang van de openbare voorraden niet worden gemeten. Een verhoging van de referentiehoeveelheid met 1 % komt evenwel overeen met ongeveer 35 000 ton boter en 70 000 ton magere-melkpoeder.

5. Per 1 augustus is de handel met de Duitse Democratische Republiek voor de landbouwsector in het algemeen volledig vrijgemaakt. Momenteel is moeilijk te bepalen wat de balans zal zijn van dit handelsverkeer, met name voor zuivelproducten.

In het vooruitzicht van de formele vereniging van de Bondsrepubliek Duitsland en de Duitse Democratische Republiek heeft de Commissie dezer dagen een pakket voorstellen ingediend om de marktordeningen voor landbouwproducten aan te passen. Voor de zuivelsector wordt met name voorgesteld de referentiehoeveelheid voor het grondgebied van de voormalige Duitse Democratische Republiek vast te stellen op een niveau dat duidelijk lager ligt dan de huidige produktie. De Commissie is van oordeel dat daardoor de eenmaking geen gevolgen van lange duur zal hebben voor de marktsituatie voor zuivelproducten.

6. Het antwoord op deze vragen hangt af van externe factoren (ontwikkeling op de wereldmarkt, Uruguay-Ronde) en interne factoren (evenwicht vraag/aanbod).

Het zou dan ook voorbarig zijn zich uit te spreken over de toekomstige ontwikkeling van het zuivelquotabeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1987/90

van de heer Bryan Cassidy (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)

(91/C 63/87)

Betreft: Kapitaalbewegingen tussen de Lid-Staten

1. Kan de Commissie voor iedere Lid-Staat afzonderlijk mededelen in hoeverre de bepalingen betreffende de in- en uitvoer van kapitaal in de betrokken Lid-Staat

- a) via persoonlijk meegevoerd contant geld
- b) via een bank

afwijken van de bepalingen voor vergelijkbaar kapitaalverkeer binnen de Lid-Staat (bij voorbeeld de noodzaak om persoonlijk meegevoerd kapitaal te declareren of de redenen van bankovermakingen te vermelden?)

2. Kan de Commissie mededelen of er bepalingen zijn die indruisen tegen de bestaande of bekende toekomstige verplichtingen van de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(26 oktober 1990)

In de meeste landen van de Gemeenschap wijken de met betrekking tot het geldverkeer met het buitenland geldende regels over het algemeen af van die betreffende vergelijkbaar verkeer binnen het land. In een aantal Lid-Staten bestaat een opgaveverplichting voor uit het land gebrachte of overgemaakte gelden. Dergelijke opgavever-eisten zijn uitdrukkelijk toegestaan ingevolge artikel 4 van de Richtlijn van de Raad van 24 juni 1988 voor de

uitvoering van artikel 67 van het Verdrag, die op 1 juli 1990 in werking trad. In artikel 4 is bepaald:

„De bepalingen van deze richtlijn doen niets af aan het recht van de Lid-Staten de nodige maatregelen te nemen om overtredingen van hun wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften tegen te gaan, met name op fiscaal gebied of met betrekking tot het bedrijfseconomische toezicht op financiële instellingen, en te voorzien in procedures voor de kennisgeving van kapitaalbewegingen ter informatie van de overheid of voor statistische doeleinden”.

Bovendien wordt in vijf Lid-Staten een vergunningprocedure toegepast voor bepaalde transacties met het buitenland en/of het met zich meevoeren van meer dan een bepaald bedrag aan geld uit het betrokken land. In het geval van vier Lid-Staten, namelijk Griekenland, Ierland, Spanje en Portugal zijn deze vergunningprocedures ontstaan ingevolge de overgangsregelingen van artikel 6 van de bovengenoemde richtlijn. In het geval van Italië is de materiële uitvoer of invoer van bankbiljetten en effecten aan toonder beperkt tot een bedrag van ten hoogste 20 miljoen lire; volgens de Italiaanse autoriteiten wordt hierdoor bijgedragen aan de bestrijding van witwassen van geld. De Commissie heeft deze aangelegenheid opgenomen met de Italiaanse autoriteiten ten einde te verzekeren dat de nationale bepalingen in Italië in overeenstemming zijn met de Gemeenschapsverplichtingen uit hoofde van de bovengenoemde richtlijn van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1996/90
van de heer Alain Marleix (RDE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)
 (91/C 63/88)

Betreft: Premie voor zoogkoeien

De premie voor zoogkoeien die geldt voor veehouders met een melkquotum van niet meer dan 60 000 kilo is uitgebreid tot een gemengde veestapel maar beperkt tot tien koeien per kudde. Een dergelijke beperking is zeer in het nadeel van het ras Salers dat een belangrijk onderdeel vormt van de runderstapel in het departement Cantal in Frankrijk. Het ziet er naar uit dat ongeveer 35 000 koeien eenvoudig van financiële steun worden uitgesloten die daarentegen onbegrensd wordt gegeven aan de landbouwers die vooral graan verbouwen in de regio's in de vlakte. Deze vervalsing die door de veehouders als onrechtvaardig wordt gezien, vormt een sterke belasting in een berggebied dat extra gevoelig is door het quotabeleid.

Kan de Commissie mededelen om welke reden deze beperking tot tien koeien om voor de premie in aanmerking te komen, is ingevoerd en of voor een volgend melkseizoen het niet mogelijk is om de voorschriften te wijzigen in die zin dat zij gunstiger zijn voor de houders van een gemengde veestapel en meer in de zin van de met grote meerderheid door het Parlement gehouden stemming in mei jl. waarbij iedere beperking van het toepassingsgebied van deze maatregel werd uitgesloten?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie

(1 oktober 1990)

De recente wijziging van de premieregeling voor zoogkoeien is een aanzienlijke verbetering in vergelijking met de vroegere situatie, omdat nu ook de kleine melkproducenten, zij het voor ten hoogste tien zoogkoeien, in aanmerking kunnen komen voor deze premie. Vroeger kwamen melkveeouders in geen geval voor deze premie in aanmerking. Voortaan zullen veel producenten met melk-/vleeskoeien van het ras Salers kunnen profiteren van de premie voor zoogkoeien.

Deze maatregel is genomen op basis van de algemene situatie in de sector rundvlees in de gehele Gemeenschap, maar bovendien is rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden wat betreft zoogkoeien. Het is dus noodzakelijkerwijze een algemene benadering die onontkoombaar is bij een besluit in het kader van een gemeenschappelijke marktordening.

Wat de grens van tien koeien betreft, zou de Commissie erop willen wijzen dat er thans ongeveer 950 000 kleine melkproducenten zijn in de Gemeenschap, zodat er een enorm potentieel is voor een eventuele uitbreiding van het aantal zoogkoeien. Gezien de precaire situatie van de rundvleesmarkt, is het noodzakelijk gebleken het risico voor een verdere produktieverhoging als gevolg van de toekenning van een premie, te beperken door een plafond in te voeren.

Over de toekomstige ontwikkeling van deze premieregeling voor de kleine melkveeouders kan de Commissie zich op dit ogenblik nog niet uitspreken. De kwestie zou kunnen worden onderzocht bij de voorbereiding van het volgende prijzenpakket; eindbeslissingen ter zake moeten worden genomen door de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1997/90
van de heer Luigi Moretti (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)
 (91/C 63/89)

Betreft: Schade door wolkbreuken in Italië

De aanhoudende sterke regenval in juni jl. in de provincies Brescia, Bergamo en Como in het gebied van Lombardije en in de provincies Padua en Rovigo heeft overstromingen, aardverschuivingen en verbroken telefoonverbindingen veroorzaakt in een geschatte orde van grootte van tientallen miljarden lire, met rampzalige economische gevolgen voor de landbouw, het ambacht en de industrie.

Kan de Commissie mededelen

1. of zij voornemens is een studie te maken van de bergstreken voor een onderzoek naar en de nadere bepa-

- ling van alle gevaarlijke zones waarin aardverschuivingen kunnen optreden met name tijdens regenval;
2. of zij het wenselijk acht een topografische kaart te doen opstellen van alle geologisch onstabiele en gevaarlijke zones ten einde rampen en ongevallen te voorkomen;
 3. of zij het wenselijk acht om bij de betreffende regionale registers de lijsten van deze risicozones op te nemen waarbij zoveel mogelijk eventuele infrastructuurwerken en urbanisatie in het algemeen zijn vermeld?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(3 december 1990)

Het communautair beleid op het gebied van de bescherming burgerbevolking stoelt op twee resoluties van de Raad en van de vertegenwoordigers der regeringen van de Lid-Staten in het kader van de Raad bijeen; de eerste resolutie werd op 25 juni 1987 en de tweede op 13 februari 1989 aangenomen.

Geen van deze resoluties voorziet in initiatieven zoals door het geachte Parlementslid in zijn vraag werden voorgesteld.

Wel worden in het kader van het onderzoekprogramma Epoch (European Programme on Climatology and Natural Hazards) activiteiten beoogd die erop gericht zijn de rol die door klimaat-, hydrogeologische en antropogene factoren en de wisselwerkingen daartussen wordt gespeeld bij verschijnselen zoals aardverschuivingen, stormen, overstromingen alsmede de gevolgen daarvan voor de samenleving beter te doorgronden. Tegelijkertijd zijn deze onderzoeken gericht op de ontwikkeling van methoden voor het voorkomen en beheersen van dergelijke verschijnselen en het ontwerp van eventuele herstelmaatregelen.

In het kader van dit onderzoekprogramma worden diverse projecten door de Commissie gefinancierd zoals bij voorbeeld een Europees project voor meteorologische radar voor het voorspellen van stormen en abnormaal hoge waterstanden, alsmede een project dat speciaal is toegespitst op aardverschuivingen in het gebied Valtellina en de Franse kant van de westerse Alpen. Het ligt in de bedoeling dat de onderzoekwerkzaamheden leiden tot een gegevensbank en een cartografie van de risico's van aardverschuivingen in de betrokken regio's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2006/90

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1990)

(91/C 63/90)

Betref: Tv-reclamemonopolie en weigering van advertentieruimte voor een semi-concurrent

Graag vernam ik van de Commissie of de recente weigering door de Vlaamse commerciële tv-zender VTM, die over een monopolie inzake tv-reclame beschikt, van ad-

vertentieruimte voor het betaaltelevisiekanaal Filmnet al dan niet in overeenstemming is met het communautaire mededingingsrecht.

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(10 oktober 1990)

Er is bij de Commissie geen klacht ingediend tegen de door het geachte Parlementslid aangehaalde weigering. De Commissie beschikt evenmin over andere inlichtingen omtrent een eventuele inbreuk op de mededingingsregels van de Gemeenschap. Zij is bereid alle verdere inlichtingen die haar zouden worden verstrekt, te onderzoeken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2040/90

van de heer Maxime Verhagen (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 september 1990)

(91/C 63/91)

Betref: Controle op de communautaire voedselhulpverlenings

De Commissie heeft in 1987 door middel van een openbare procedure bedrijven gevraagd in te schrijven voor de controle op voedselhulpverlenings. 32 bedrijven schreven in en in eerste instantie sloot de Commissie contracten af met drie bedrijven. Onlangs is met twee andere bedrijven een overeenkomst gesloten.

1. Kan de Commissie aangeven welke criteria worden gehanteerd m.b.t. de selectie van bedrijven die de controle op de voedselhulpverlenings uitvoeren?
2. Houdt de Commissie bij de selectie van dergelijke bedrijven rekening met geografische verdelingen, opdat in de grote havens in de Gemeenschap controlebedrijven namens de Commissie kunnen opereren?
3. Kan de Commissie haar toekomstige activiteiten op het terrein van de controle op communautaire voedselhulpverlenings toelichten en hierbij tevens aangeven wanneer de nieuwe tenderprocedure zal aanvangen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(12 oktober 1990)

1. De criteria voor de keuze van de bedrijven zijn vastgesteld in de aanbestedingsprocedure die bestond uit enerzijds een bericht van voorselectie in Publikatieblad nr. C 127 van 13 mei 1987 en anderzijds twee besloten aanbestedingen waaraan alleen kon worden deelgenomen door gekwalificeerde ondernemingen die zijn gekozen op grond van geografische criteria en het type van hun vesti-

ging in de landen die van de Gemeenschap voedselhulp ontvangen.

In de voorselectie werden 32 bedrijven aangewezen. Slechts 27 daarvan hebben een offerte ingediend. Zoals in de voorwaarden van het dossier wordt bepaald, zijn in dit eerste stadium de drie bedrijven geselecteerd die op grond van hun voorstellen, eenheidsprijzen en vestigingscriteria het best waren gerangschikt.

Van de overige inschrijvingen zijn er acht afgewezen terwijl aan 16 andere gegadigden verzocht werd om naar aanleiding van de tweede en laatste aanbestedingsfase een nieuwe offerte in te dienen.

In deze fase zijn nog 14 offertes ingediend waarvan er vijf ex-aequo als eerste werden gerangschikt omdat zij wat de prijs en de voorgestelde organisatie betreft gelijkwaardig werden geacht.

In dit stadium zijn uiteindelijk twee kandidaten gekozen op grond van hun vestiging in ontvangende landen die nog niet aan de eerste drie controle-instanties waren toegewezen.

2. De controles worden uitgevoerd in alle havens van de Gemeenschap waar de voedselhulpproducten worden geladen en het net van geselecteerde controle-instanties maakt een dergelijk gespreid toezicht mogelijk.

Om eventuele specifieke problemen al bij het begin te kunnen oplossen zijn deze vijf controle-instanties gemachtigd om op eigen verantwoordelijkheid hun controle-activiteiten in de havens van de Gemeenschap uit te besteden aan 32 vooraf geselecteerde bedrijven, wat in de lijn ligt van de geografische spreiding in de Gemeenschap.

3. Na het verstrijken van het contract van de vijf controle-instanties, dat een looptijd heeft van ten minste drie jaar, zal de Commissie de toestand onderzoeken om na te gaan of de uitgevoerde controles adequaat waren en welke maatregelen moeten worden genomen ten aanzien van de controles zelf en van de aanbestedingsprocedure die zal afhangen van de evaluatie van het toegepaste systeem.

Nu reeds mag worden gesteld dat de resultaten over het algemeen positief zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2061/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 september 1990)

(91/C 63/92)

Betreft: Bijdrage van de Gemeenschap aan het programma voor de redding van het Amazonegebied: problemen in verband met de exploitatie van delfstoffen in het Yanoama-gebied en de projecten Calha Norte en Calha Sud

Tijdens haar bijeenkomst van 9 tot en met 11 juli te Houston heeft de Groep van Zeven aan de Wereldbank en de

Europese Gemeenschap de opdracht gegeven (punt 66 van de Slotverklaring) om in samenwerking met Brazilië een modelprogramma op te stellen voor de redding van het Amazonegebied dat zal worden voorgelegd aan de „Wereldklimaatconferentie” die volgend jaar in de Verenigde Staten zal plaatsvinden, en andere conferenties, alsmede „uiterlijk aan de volgende economische topconferentie”.

1. Het grondgebied van de Yanoama, gelegen in de grenszone van Roraima in het noordelijke Amazonegebied, vormt een reserve van de Indiaanse bevolking op grond van constitutionele bepalingen, gerechtelijke besluiten en opdrachten die werden verstrekt aan de Funai, het nogal besluiteloze federale bureau belast met de bescherming van de Indianen, en aan Ibama, het federale milieu-agentschap. Tweederde van het grondgebied van de Yanoama is desalniettemin vrijgegeven voor een verontreinigende mijnprospectie waaraan ongeveer 40 000 kolonisten „deelnemen”. Het besluit tot evacuatie dat is genomen door de aftredende president, José Sarney, werd door het leger op 9 januari jl. niet uitgevoerd. Kan de Commissie mededelen wat zij denkt over deze schending van de schriftelijke en mondelinge garanties die zijn gegeven aan de Indianen en over het gevaarlijke conflict dat is ontstaan tussen het politiek gezag en de hoogste militaire instanties? Zijn deze gebeurtenissen in strijd met het mandaat dat aan de Europese Gemeenschap te Houston werd gegeven?

2. De strijdkrachten hebben in 1986, zonder toestemming van het Congres en zelfs zonder dat het Congres werd ingelicht, een aanvang gemaakt met een project getiteld Calha Norte dat ten doel heeft om een „corridor” van 6 500 km lengte en 150 km breedte „bij Brazilië in te lijven”, te koloniseren en te exploiteren. Deze corridor bevindt zich niet ver van de grenzen van vijf buurlanden. Dezelfde strijdkrachten hebben afgelopen jaar het Calha Sud-project aangekondigd dat moet worden uitgevoerd in het westen van het Amazonegebied. Het Congres werd ten langen leste overtuigd voor wat betreft de financiering ervan . . . Terwijl de gouverneur van Roraima gerechtelijk wordt vervolgd wegens corruptie, treden het leger en de Nationale Veiligheidsraad (Saden) op als bevoorrechte gesprekspartners voor de „ontginning” van het Amazonegebied: aldus heeft de Saden Brazilië vertegenwoordigd tijdens de onderhandelingen met de Interamerikaanse Bank over het wegenbouwproject! Zijn de voornoemde programma's verenigbaar met de te Houston aan de Europese Gemeenschap verleende opdracht en zal zij zich inspanningen getroosten om te komen tot een bespreking van deze voorstellen met de politieke instanties van Brazilië die hun eigen grondwet en hun eigen wetten eerbiedigen?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(18 oktober 1990)

De Europese Gemeenschap en de Wereldbank hebben inderdaad een opdracht gekregen op de Top van Houston. De Gemeenschap zal trachten hieraan gevolg te ge-

ven met strikte inachtneming van de termen van het mandaat.

Zoals het geachte Parlementslid weet hebben de recente politieke wijzigingen in Brazilië geleid tot een verregaande heroriëntering van het gehele beleid ten aanzien van het Amazonegebied. De nieuwe verantwoordelijken hebben met ernstige problemen te kampen die tot felle interne conflicten aanleiding geven. De twee genoemde voorbeelden — eerbiediging van het grondgebied van de Yanoami's en uitbreiding van de militaire zones naar de noordgrens van het land — tonen duidelijk aan hoe ingewikkeld de problemen zijn. Daaruit blijkt echter ook op ondubbelzinnige wijze wat de grenzen zijn van een internationaal optreden.

Uit het communiqué dat op de Top van Houston werd uitgegeven blijkt duidelijk dat de ondertekenaars bereid zijn de nodige maatregelen te nemen en de initiatieven van de betrokken landen te ondersteunen „waarbij zij opnieuw een dialoog met hen zullen aangaan over de wegen en middelen om hun inspanningen te ondersteunen”. Er moet echter rekening worden gehouden met het soevereine recht van iedere Staat zijn natuurlijke hulpbronnen te benutten.

De Gemeenschap zal bij het uitoefenen van haar mandaat trachten de eerbiediging van de soevereine rechten van haar partner te verenigen met de noodzaak samen naar reële oplossingen te zoeken voor de problemen die in verband met het tropische regenwoud rijzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2070/90

van de heer Jan Sonneveld (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 september 1990)

(91/C 63/93)

Betreft: Gedifferentieerde toepassing medeverantwoordelijkheidshemming granen

Volgens de bepalingen inzake de medeverantwoordelijkheidshemming voor granen zijn landbouwers, die minder dan 25 ton graan per jaar produceren, vrijgesteld van deze heffing. Welke ervaringen heeft de Commissie opgedaan met de toepassing van deze regel door de Lid-Staten?

1. Op welke wijze wordt vastgesteld dat een landbouwer minder dan 25 ton graan heeft geproduceerd (ingezaaid areaal, werkelijk geoogste tonnage, etc.)?
2. Moet de graanhandel, waaraan de landbouwers het graan verkopen, op enigerlei wijze administratief onderscheid maken tussen producenten die meer respectievelijk minder dan 25 ton hebben geproduceerd, of heeft dit verschil geen enkel gevolg voor de afdracht van de medeverantwoordelijkheidshemming door de graanhandel?
3. Op welke wijze controleren de Commissie c.q. de autoriteiten van de Lid-Staten de correcte toepassing van deze bepaling?

**Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie**

(11 oktober 1990)

1 en 2. In de communautaire voorschriften is bepaald dat de vrijstelling van de medeverantwoordelijkheidshemming voor graan ten gunste van kleine producenten wordt toegepast in de vorm van een rechtstreekse steun.

Voor de aan dergelijke steun te betalen bedragen is een plafond bepaald voor de Gemeenschap in haar geheel, en dit bedrag is over de Lid-Staten verdeeld. Hoeveel steun de producent ontvangt hangt af van het bedrag dat hij aan medeverantwoordelijkheidshemmen voor graan betaalt, en het kan in geen geval meer zijn dan de heffing over 25 ton. Alleen de verdeelsleutel die wordt toegepast om de vrijstelling over de Lid-Staten te verdelen is gebaseerd op de omvang van de verkopen van de producenten die ten hoogste 25 ton in de handel brengen.

De Lid-Staten bepalen op basis van de hun voor de vrijstelling toegemeten ruimte welke producenten als kleine producent kunnen worden aangemerkt, daarbij uitgaande van objectieve criteria, met name het graanareaal of het totale areaal van het bedrijf.

In de meeste Lid-Staten wordt de steun aan de producent uitgekeerd na overlegging van bewijsstukken waarmee kan worden aangetoond dat de medeverantwoordelijkheidshemmen zijn betaald. Aan Spanje, Griekenland en Italië is machtiging verleend om een regeling in te stellen waarbij de handelaren kleine producenten voor maximaal 25 ton rechtstreeks kunnen vrijstellen van betaling van de heffing. Om te garanderen dat dit maximum niet wordt overschreden, hebben de Lid-Staten een leverancierskaart ingevoerd.

3. Wat de controle op de correcte toepassing van de communautaire voorschriften betreft, heeft de Commissie besloten de rekeningen voor de begrotingsjaren 1987 en 1988 goed te keuren op basis van een globale studie inzake de totale hoeveelheid graan waarop de Lid-Staten de medeverantwoordelijkheidshemming zouden moeten toepassen.

Bovendien is de Commissie voornemens om controles te verrichten om het systeem van invordering van de heffingen bij de eerste kopers door te lichten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2073/90

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/94)

Betreft: Gezondheidsrisico's in de haar- en schoonheidsindustrie

Is het de Commissie bekend dat vele vrouwen die in de haar- en schoonheidsindustrie werkzaam zijn, blootgesteld worden aan gezondheidsrisico's die kunnen leiden tot ziekten van de ademhalingswegen, huidproblemen en kanker? Welke stappen denkt de Commissie te doen om ervoor te zorgen dat:

1. de omvang van deze gezondheidsrisico's in kaart wordt gebracht;
2. gevaarlijke stoffen van de werkplaats worden verwijderd;
3. de fabrikanten worden verplicht alle produkten te voorzien van een volledige lijst van de ingrediënten, ongeacht het feit of deze al dan niet riskant worden geacht;
4. er snel maatregelen worden getroffen wanneer wordt vermoed dat een produkt gevaarlijk is?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(25 oktober 1990)

De Commissie zou het geachte Parlementslid erop willen wijzen dat er een aanzienlijke hoeveelheid Gemeenschapswetgeving bestaat die ervoor moet zorgen dat gevaarlijke produkten die in de handel worden gebracht van een passende labelkettering worden voorzien, die een bescherming moet bieden voor de werknemers die met deze produkten omgaan.

Deze wetgeving is volledig van toepassing op werknemers in de haar- en schoonheidsindustrie.

In antwoord op de specifieke punten die aan de orde worden gesteld kan het volgende worden opgemerkt:

- 1 en 2. Richtlijn 89/391/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk en de afzonderlijke richtlijnen die op deze kaderrichtlijn zijn gebaseerd en die betrekking hebben op persoonlijke beschermende uitrusting en vereisten in verband met de werkplek schrijven met name voor dat de werkgevers de gezondheidsrisico's die de werknemers op de werkplek lopen ten volle moeten beoordelen en, uitgaande van de algemene beginselen van het voorkomen van risico's en het vervangen van gevaarlijke door niet-gevaarlijke of minder gevaarlijke stoffen, de nodige maatregelen moeten nemen. Richtlijn 90/394/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk is specifiek gericht op de beoordeling van risico's in verband met het gebruik van carcinogene agentia.

Deze richtlijnen moeten in samenhang worden gezien met Richtlijn 80/1107/EEG ⁽³⁾ inzake chemische, fysische en biologische agentia op het werk en de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen om werknemers tijdens hun werkzaamheden te beschermen.

Deze richtlijnen behelzen eveneens maatregelen voor het geval dat het vermoeden bestaat dat een produkt gevaar oplevert, bij voorbeeld door gebruik te maken van een gesloten systeem, door te zorgen voor collectieve en/of individuele beschermingsmaatregelen en door het verstrekken van voorlichting aan de werknemers. De autoriteiten van de Lid-Staten dienen ervoor te zorgen dat de werkgever deze verplichtingen op een juiste en adequate wijze naleeft.

3. Richtlijn 76/768/EEG ⁽⁴⁾ reglementeert op het niveau van de Gemeenschap de samenstelling, etikettering en

publiciteit van cosmetica. De in cosmetica gebruikte ingrediënten behoren niet tot de vermeldingen die op de verpakking en etikettering ervan moeten worden aangebracht (artikel 6 van voornoemde richtlijn). Niettemin onderzoekt de Commissie opnieuw het dispositief van de voornoemde richtlijn, vooral met het oog op een betere voorlichting van de gebruikers van deze produkten. In dit verband mag worden verwacht dat er zeer binnenkort een voorstel komt voor een zesde wijziging van Richtlijn 76/768/EEG.

4. Richtlijn 76/768/EEG bepaalt eveneens, in artikel 12, dat in geval een cosmetisch produkt gevaar oplevert voor de gezondheid, het voorlopig kan worden verboden of aan specifieke voorwaarden onderworpen. Op het niveau van de Gemeenschap wordt dan onmiddellijk een overlegprocedure gestart om de ter zake dienstige maatregelen te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 196 van 26. 7. 1990.

⁽³⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980.

⁽⁴⁾ PB nr. L 262 van 27. 9. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2077/90

van de heer Carlos Carvalhas (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/95)

Betreeft: Schietterrein van Alcochete

Naar verluidt hebben de Portugese autoriteiten besloten het schietterrein van Alcochete uit te breiden, met alle mogelijke gevolgen vandien voor het natuurreservaat Estuário do Tejo, dat voor diverse soorten trekvogels uit Noord-Europa en Afrika als foerageerplaats dient.

Bovendien heeft Portugal de op grond van artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ (behoud van de vogelstand) toegestane afwijkingsperiode voor de jaren 1986 en 1987 reeds overschreden. Het besluit is trouwens ook in strijd met de Conventies van Bern en Bonn en valt niet te rijmen met de recente uitspraak van de Commissie over de schending van de richtlijn in het gebied van Donana-Hulva in Spanje.

Kan de Commissie derhalve mededelen of zij in de zin van de richtlijn reeds stappen heeft ondernomen voor de opstelling van een effectevaluatie over de in het gebied voorkomende vogelsoorten?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(5 december 1990)

1. Er is een klacht ingediend bij de Commissie, waarin melding wordt gemaakt van ernstige bedreigingen voor

het milieu in de monding van de Taag ten gevolge van het project voor de uitbreiding van het schietterrein van Alcochete.

2. Om haar standpunt te kunnen bepalen heeft de Commissie de Portugese overheidsinstanties schriftelijk om informatie gevraagd. Na bestudering van het antwoord heeft de Commissie de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag ingeleid.

3. Gezien het belang van de monding van de Taag en rekening houdend met het feit dat het Portugese antwoord op de aanmaningsbrief niet volledig bevredigend is, overweegt de Commissie momenteel hoe de inbreukprocedure moet worden voortgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2093/90

van de heer Hugh McMahon (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/96)

Betreft: Financiële bijdrage uit de Europese begroting voor het Eurovisie Songfestival

Kan de Commissie het Parlement mededelen hoeveel geld uit de communautaire begroting in 1985, 1986, 1987, 1988, 1989 en 1990 als subsidie werd toegekend aan het Eurovisie Songfestival en onder welke begrotingslijn deze subsidies werden verleend?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(5 november 1990)

De Commissie leverde driemaal een bijdrage aan het Eurovisie Songfestival: in 1987, ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan van het Verdrag van Rome, toen het festival vanuit Brussel werd uitgezonden; in 1988, het Europees Jaar van Film en Televisie; en in 1990, het Europees Jaar van het Toerisme.

Het Eurovisie Songfestival is de tv-show met het grootste aantal kijkers in heel Europa: het wordt door zo'n 500 miljoen tv-kijkers gevolgd.

De bijdragen, die werden aangewend voor het uitzenden, tijdens het festival, van een aantal beelden over Europa, waren:

1987: 380 000 ecu (begrotingslijn B3300)

1988: 240 551 ecu (begrotingslijn B6741)

1990: 200 000 ecu (begrotingslijn A3052).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2101/90

van de heer Henry McCubbin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/97)

Betreft: Vergunningen voor taxi's

Bestaan er communautaire regels inzake de vergunningen voor taxi's en in het bijzonder inzake de rijvaardigheid en geschiktheid van kandidaat-chauffeurs en inzake enige andere vorm van regulering van het aantal taxi's dan het marktmechanisme?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(12 november 1990)

De Commissie is van mening dat de verantwoordelijkheid voor regulering van de taxi-sector in de eerste plaats ligt bij de Lid-Staten en hun plaatselijke desbetreffende autoriteiten omdat zij de nodige gedetailleerde kennis bezitten. Daarom zijn kwesties zoals de verlening van taxivergunningen niet opgenomen in de Gemeenschapswetgeving, maar is dit een taak van de daartoe aangestelde autoriteiten in de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2107/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/98)

Betreft: Vervoer van giftig kwikhoudend afval naar depots in Zuid-Afrika

De laatste tijd vinden in de Verenigde Staten manifestaties en andere protestacties plaats voor de hoofdbureaus en de fabrieken van de American Cyanamid Corporation, met name bij de voor de export werkende fabriek van Bound Brook in New Jersey alsmede bij de Thor Chemicals Company. Genoemde firma's vervoeren kwikhoudend afval naar het homeland Kwazulu in Zuid-Afrika en „verwerken" dit waardoor de nabij gelegen rivieren Mngeweu en Umgeni worden vervuild.

De internationale ecologische organisatie Greenpeace meldt dat het kwikgehalte in de Mngeweu 8 800 maal hoger is (!) dan het toegestane maximum in de Verenigde Staten. Er zij in dit verband op gewezen dat de bewoners

van de Zoeloe-dorpen in de vallei van de Duizend Heuvels voor de watervoorziening op deze rivier is aangewezen.

Kan de Commissie, gezien de omvang van de filialen van de Cyanamid Corporation in de meeste Lid-Staten van de Gemeenschap (bestrijdingsmiddelen, farmaceutische en chemische produkten, biotechnologie, medische en chirurgische uitrusting, biologie, enz.), mededelen of zij de nodige aandacht heeft besteed aan een eventuele uitvoer naar de derde wereld, en naar Zuid-Afrika in het bijzonder, van gevaarlijke stoffen zoals kwikhoudende afvalstoffen, vanuit de filialen van genoemde ondernemingen in de Gemeenschap, mede met het oog op het feit dat de International Federation of Chemical Energy and General Workers' Unions te Brussel en de Confederation of South African Trade Unions (Cosatu) zich ernstige zorgen maken?

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(14 november 1990)

Verordening (EEG) nr. 1734/88 ⁽¹⁾ betreft de uitvoer uit de Gemeenschap naar derde landen van bepaalde gevaarlijke stoffen, onder andere kwikoxide, kwikchloride, andere anorganische kwikverbindingen, alkylkwikverbindingen, alsook alkoxyalkyl- en arylkwikverbindingen.

De verordening schrijft voor dat het importerende derde land ervan in kennis wordt gesteld dat deze stoffen in de Gemeenschap verboden zijn of aan strenge beperkingen zijn onderworpen, met vermelding van de redenen daarvoor.

De Commissie is onlangs ingelicht over de uitvoer vanuit de Gemeenschap van een anorganische kwikverbinding naar Polen, Libanon, Libië, Thailand, Saoedi-Arabië, Nieuw-Zeeland, Indonesië, Koeweit en Singapore.

Zij is niet op de hoogte van transporten van met kwik besmette afvalstoffen vanuit de Gemeenschap naar Zuid-Afrika of andere derde landen.

⁽¹⁾ PB nr. L 155 van 22. 6. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2121/90

van de heer Francis Wurtz (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 september 1990)

(91/C 63/99)

Betreft: Strafbare commerciële praktijken ten opzichte van de consumenten

Verscheidene Franse verenigingen van consumenten klagen over de praktijken van Westduitse maatschappijen ⁽¹⁾ die bestaan uit commerciële tombola's (met advertenties over winsten die nooit worden uitgedeerd) of uit zogeheten „geldketen”-spelen.

Deze praktijken zijn door de Franse wetgeving verboden, maar schijnen door de Westduitse regeling te zijn toege-

staan, hetgeen de leiders van deze handelsmaatschappijen, wanneer zij zich tot de Franse consumenten wenden, een de facto-straffeloosheid verzekert.

Overweegt de Commissie maatregelen waardoor de consumenten op dit gebied werkelijk kunnen worden beschermd en in het bijzonder de toepassing ten aanzien van de consumenten van de regel dat de nationale wetgeving moet worden geëerbiedigd? Welke maatregelen denkt de Commissie in het onderhavige geval aan de Westduitse Regering voor te stellen?

⁽¹⁾ Firma VPC Home Vertrieb te München.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(29 november 1990)

De Commissie is op de hoogte van de door het geachte Parlements lid genoemde feiten en zij heeft hierover reeds contact opgenomen met de Duitse autoriteiten.

In Duitsland is er een goede wettelijke regeling om dergelijke gevallen aan te pakken. Het bijzondere van het genoemde geval is evenwel het feit dat de handelspraktijken van de Duitse ondernemingen niet op de Duitse consumenten maar uitsluitend op de consumenten in andere Lid-Staten, met name Frankrijk, gericht zijn.

Op dergelijke praktijken zijn Richtlijn 84/450/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende misleidende reclame en de desbetreffende nationale wetgevingen van toepassing. Indien de verspreider van de reclame geen activiteiten in zijn land van oorsprong ontplooit, is er evenwel sprake van een zeer complex wetsconflict.

De diensten van de Commissie onderzoeken op dit ogenblik de verschillende mogelijkheden om dergelijke problemen op te lossen.

Zoals aangekondigd in het driejarig actieplan betreffende het consumentenbeleid in de Gemeenschap, is de Commissie onder meer van plan een algemene richtlijn op te stellen voor verkoop op afstand, waarmee onder andere kan worden bijgedragen tot een oplossing voor het soort problemen waar het geachte Parlements lid op doelt.

⁽¹⁾ PB nr. L 250 van 19. 9. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2123/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 september 1990)

(91/C 63/100)

Betreft: Arbeidsveiligheid op de booreilanden in de Noordzee

Onlangs heeft zich een ernstig conflict voorgedaan tussen een aanzienlijk deel van het personeel op de booreilanden

in de Noordzee en de directie van de exploiterende maatschappijen; het ging hierbij om de onveiligheid van hun werk en het vaak precaire karakter van hun aanwervingsvoorwaarden.

Hoe denkt de Commissie over deze beide problemen en welke stappen zal zij eventueel in verband daarmee ondernemen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(24 oktober 1990)

Na het Permanent Orgaan voor de veiligheid en de gezondheidsvoorwaarden in de steenkoolmijnen en andere winningsindustrieën, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de regeringen, de werknemers en de werkgevers in de Lid-Staten, te hebben geraadpleegd is de Commissie momenteel bezig met het uitwerken van een ontwerp-voorstel voor een richtlijn die betrekking heeft op de minimumvoorschriften ter verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers in de winningsindustrieën, met inbegrip van de exploratie en de winning van minerale grondstoffen door middel van boringen in de aarde en op zee.

Of meer gedetailleerde specifieke maatregelen moeten worden genomen zal vanzelfsprekend diepgaand worden onderzocht in het licht van het Piper Alpha-onderzoek waarover Lord Cullen eind oktober verslag zal uitbrengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2151/90

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 september 1990)

(91/C 63/101)

Betreft: Steun voor het cultureel erfgoed

Met het oog op haar activiteiten ten behoeve van het cultureel erfgoed stelt de Commissie jaarlijks een nauwkeurig afgebakend thema vast. Binnen dit vooraf vastgestelde thematische kader worden vervolgens de ingediende projecten geselecteerd.

Tal van projecten die niet onder het thema vallen, worden dus afgewezen.

Hoe zou de Commissie niettemin bepaalde projecten in aanmerking kunnen nemen die weliswaar niet aan de voorwaarden voor de jaarlijkse selectie voldoen, maar toch op grond van hun intrinsieke waarde steun van de Gemeenschap verdienen?

Kan de Commissie de thema's bekendmaken die voor de komende jaren zijn vastgesteld?

**Antwoord van de heer Dondelinger
namens de Commissie**

(5 november 1990)

Sinds 1989 organiseert de Commissie haar activiteiten ten behoeve van het cultureel erfgoed rondom een specifieke

thematiek. Zo zijn er voor de jaren 1989 tot en met 1992 vier thema's vastgesteld. Deze vier thema's werden voor de eerste keer aangekondigd in Publikatieblad nr. C 308 van 3 december 1988. Deze aankondiging geschiedt sindsdien ieder jaar in dezelfde periode, enerzijds om met het programma van start te gaan en anderzijds om geïnteresseerden op de hoogte te stellen van de thema's van de volgende jaren.

Voor het jaar 1990 werden 1 138 projecten bij de Commissie ingediend. Vanwege de budgettaire beperkingen heeft de Commissie slechts aan een beperkt aantal projecten financiële hulp kunnen toekennen. Zo werd een bedrag van 2,6 miljoen ecu verdeeld over 26 projecten die door de Commissie zijn uitgekozen nadat door een jury van internationaal bekende deskundigen een advies was uitgebracht. Bepalend voor het advies van de jury is met name het verband tussen het project en het jaarthema, dat, voor dit jaar, betrekking heeft op de entiteiten van historische gebouwen die in de steden en op het platteland een belangrijke plaats innemen.

Door de huidige budgettaire beperkingen kan de Commissie niet overwegen om bij de activiteiten instandhoudingsprojecten op te nemen die niet volledig in het kader van de jaarlijkse thematiek passen.

Voor de twee volgende jaren werden de volgende thema's gekozen:

1991: Getuigenissen van industriële, agrarische en ambachtelijke productieactiviteiten van de mensheid.

1992: Geïntegreerde herwaardering van openbare ruimten in historische centra.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2171/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 september 1990)

(91/C 63/102)

Betreft: Politieke voorwaarden voor uitbreiding van de handelsbetrekkingen van de Gemeenschap met Centraal-Amerika

Afgelopen juli hebben vijf regeringen uit Centraal-Amerika en de Regering van Panama besloten de export uit Centraal-Amerika naar de Gemeenschap te diversifiëren door de uitvoer van niet-traditionele produkten te bevorderen. Volgens onbevestigde berichten van het nieuwsagentschap Reuter zou de Gemeenschap deze exportbevordering aanmoedigen met een bijdrage van 120 miljoen dollar: de heer Angel Vinas, hoofd van de Europese delegatie, zou hebben verklaard dat het scala van exportprodukten moet worden uitgebreid. Dit zou zonder twijfel zeer nuttig zijn, maar voor zover bekend is er geen enkele uitspraak gedaan over de politieke voorwaarden die de Gemeenschap met recht zou kunnen stellen alvo-

rens zonder aanzien des lands de export van produkten uit Centraal-Amerika naar de Europese markt te bevorderen. De als democratisch aan te merken regimes in Costa Rica en Nicaragua verschillen immers van die in El Salvador en Guatemala, waar nog steeds een burgeroorlog woedt en politieke akkoorden over nationale verzoening ontbreken, terwijl in Honduras een nauwelijks verholen militair regime de scepter zwaait.

Zou de Gemeenschap er dan ook niet beter aan doen zowel de steun aan als de invoer uit deze landen van geval tot geval te differentiëren?

Hoeveel steun is er overigens van 1985 tot en met 1989 door de Gemeenschap en haar Lid-Staten aan deze landen afzonderlijk verleend?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(14 november 1990)

Het streven van de Middenamerikaanse landen naar diversificatie van hun handelsverkeer is volstrekt gerechtvaardigd en wenselijk gezien het feit dat hun uitvoer momenteel in te grote mate afhankelijk is van enkele landbouwprodukten: koffie, bananen en suiker, waarvoor de vooruitzichten wat betreft de markt en de ontvangsten bij lange niet voorzien in de basis voor een bevredigende

ontwikkeling. De Commissie is dus, overeenkomstig de door de Gemeenschap in het kader van de dialoog van San José aangegane verplichtingen, bereid te helpen bij deze diversificatie.

Zij wil er overigens op wijzen dat de 120 miljoen ecu waaraan het geachte Parlementslid refereert niet bestemd waren voor een maatregel tot bevordering van de handel naar de Gemeenschap maar voor een project ter bevordering van de handel tussen de landen van de regio zelf.

De Commissie wijst erop dat de Gemeenschap als handelsmacht en lid van de GATT op het gebied van de handelspolitiek geen discriminatoir beleid kan voeren dat in strijd is met het internationaal recht.

Ten aanzien van de financiële hulp merkt de Commissie op dat het haar doelstelling is de bevolking te hulp te komen (en niet de regeringen) en dat het niet wenselijk is humanitaire hulp (voedselhulp, spoedhulp, vluchtelingen-hulp . . .) te onderwerpen aan politieke criteria.

Voorts wijst de Commissie erop dat de hulp voor ontwikkelingsprojecten in Midden-Amerika voor meer dan 80% bestemd is voor projecten voor samenwerking of regionale integratie, die ten goede komen aan alle landen van de regio zonder dat het mogelijk is — behalve dan op willekeurige wijze — de percentages voor elk land vast te stellen.

**Onderverdeling van de hulp van de Gemeenschap aan de landen van de Middenamerikaanse landengte
1985—1989**

(in miljoen ecu)

	1985	1986	1987	1988	1989	Totaal
Costa Rica	13,94	0,70	0,30	0,15	5,66	20,75
El Salvador	9,21	5,79	19,73	2,87	4,05	41,65
Guatemala	1,39	15,97	9,87	20,55	7,13	54,91
Honduras	4,51	15,87	3,49	5,86	3,24	32,97
Nicaragua	20,88	21,81	21,42	40,25	16,80	121,16
Panama	—	0,31	0,11	0,34	0,40	1,16
Regionale acties	23,48	5,33	27,30	39,76	55,37	151,24
Totaal	73,41	65,78	82,22	109,78	92,65	423,84

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2192/90

van de heer Ernest Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 oktober 1990)

(91/C 63/103)

Betreft: Au pairs

Reeds op 24 november 1969 heeft de Raad van Europa in Straatsburg een Europese overeenkomst inzake au pair-

plaatsing ondertekend. Op 20 december 1984 deed de Commissie de Lid-Staten de aanbeveling om deze overeenkomst te ondertekenen en te ratificeren (Aanbeveling 85/64/EEG) (1). Klaarblijkelijk is dit niet helemaal overgekomen bij de Twaalf, aangezien België, Griekenland, Ierland, Luxemburg, Nederland, Portugal, de Bondsrepubliek Duitsland en het Verenigd Koninkrijk nog altijd geen gehoor hebben gegeven aan het dringende — en gerechtvaardigde — verzoek van de Commissie om de overeenkomst te ratificeren.

De Commissie zelf heeft onlangs tamelijk ontwijkend geantwoord op schriftelijke vraag nr. 589/88 (*) van de heer Jesús Cabezón Alonso en op schriftelijke vraag nr. 979/90 (**) van mevrouw Marlène Lenz: de verwijzing naar de bevoegdheid van de instanties van de Europese Raad ter zake en de weigering (van 4 juli 1990) om enige verantwoordelijkheid in dezen op zich te nemen stroken noch met de aanbeveling die de Commissie zelf op 20 december 1984 aan de Lid-Staten heeft gedaan, noch met de resolutie van het Parlement van 17 november 1983 (*).

Kan de Commissie mededelen wat voor elke in gebreke gebleven Lid-Staat de eventuele officiële reden voor de vertraging is (in België moet er bij voorbeeld overleg plaatsvinden tussen de bevoegde organen van de gemeenschappen en de gewesten om de interne wetgeving aan te passen aan de overeenkomst of moet er nieuwe nationale wetgeving worden voorbereid) en wanneer de andere Lid-Staten de overeenkomst hebben geratificeerd?

(*) PB nr. L 24 van 29. 1. 1985, blz. 27.

(**) PB nr. C 49 van 27. 2. 1989, blz. 23.

(*) PB nr. C 303 van 3. 12. 1990, blz. 33.

(*) PB nr. C 342 van 19. 12. 1983, blz. 64.

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(24 oktober 1990)

Van de Lid-Staten hebben er vijf de Europese Overeenkomst inzake plaatsing „au pair” geratificeerd, te weten Denemarken (29 april 1971), Frankrijk (5 februari 1971), Italië (8 november 1973), Luxemburg (24 juli 1990) en Spanje (11 augustus 1988).

Wat betreft de redenen die werden aangevoerd door de Lid-Staten die de overeenkomst niet hebben geratificeerd, verzoekt de Commissie het geachte Parlementslid kennis te willen nemen van het antwoord verstrekt door het Comité van Ministers van de Raad van Europa op schriftelijke vraag nr. 318 van de Raadgevende Vergadering, waarin wordt opgemerkt dat wanneer diverse Lid-Staten niet bereid zijn de overeenkomst te ratificeren, de hoofdredenen hiervan is dat zij een overmatige bureaucratisering vrezen en een toename van de sociale kosten, doordat meer de nadruk wordt gelegd op een arbeidsovereenkomst dan op een regeling tussen individuele personen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2216/90

van de heer Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1990)

(91/C 63/104)

Betreft: Europees Sociaal Fonds en Navarra in 1989

Welke uit het Europees Sociaal Fonds afkomstige bedragen zijn in 1989 geïnvesteerd in de „Comunidad Foral” van Navarra (Spanje)?

Welke concrete programma's of projecten zijn met deze steun gefinancierd?

Welke instellingen en organen hebben in Navarra in 1989 steun uit het Europees Sociaal Fonds ontvangen?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(24 oktober 1990)

In totaal werd door de Commissie uit hoofde van het Europees Sociaal Fonds voor de Comunidad Foral van Navarra voor 1989 een bedrag van 686 861 898 pta toegekend, waarvan het voorschot van 50% medio 1989 werd betaald. De definitieve afwikkeling zal plaatsvinden naarmate de aanvragen betreffende de saldo's worden ingediend.

De goedgekeurde programma's hebben betrekking op maatregelen ten behoeve van jongeren of volwassen langdurig werklozen, vrouwen, personen werkzaam in kleine of middelgrote bedrijven die zich in een proces van modernisering bevinden of industriële bedrijven die worden geherstructureerd en tot slot categorieën werknemers die bijzonder kwetsbaar zijn op de arbeidsmarkt, zoals migranten en gehandicapten.

De organen waarvoor de goedgekeurde financieringen bestemd zijn, zijn enerzijds het Inem, dat is belast met de tenuitvoerlegging van een groot gedeelte van de maatregelen en anderzijds het Instituto de servicios sociales, het Gobierno Foral de Navarra en het Patronato Santa Lucia.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2257/90

van de heer Marc Reymann (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1990)

(91/C 63/105)

Betreft: Artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 — echtgenoot van een onderdaan van een Lid-Staat

Is de Commissie ervan op de hoogte dat in Frankrijk sommige departementsraden van de Orde van geneesheren, in weerwil van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 (*), inschrijving op hun ledenlijst weigeren aan onderdanen van derde landen wier echtgenoot de nationaliteit van een Lid-Staat bezit en zelf gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (in dit geval in Frankrijk)?

Of concreter: mag een departementsraad een arts die onderdaan is van een derde land en houder van de diploma's en titels die in Frankrijk vereist zijn om lid te kunnen

worden van de Orde, en wiens echtgenote de Duitse nationaliteit bezit en zelf gebruik heeft gemaakt van het recht op vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (Frankrijk), het recht ontzeggen zich te laten inschrijven op de ledenlijst van de Orde, en hem zodoende verhinderen het beroep van arts uit te oefenen onder dezelfde voorwaarden als zijn Franse collega's?

Kan deze arts, die niet de nationaliteit van een Lid-Staat bezit, zich beroepen op het arrest van het Hof van Justitie van 7 mei 1986 (Emir Gül/Regierungspräsident Düsseldorf, nr. 131/85, Jurisprudentie blz. 1583 e.v.) om zijn rechten te doen gelden?

(¹) PB nr. L 257 van 19. 10. 1968, blz. 2.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(29 november 1990)

De Commissie neemt nota van de door het geachte Parlementslid beschreven feiten.

Op grond van artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap heeft de echtgenoot — ongeacht zijn nationaliteit — van een staatsburger van een Lid-Staat die op het grondgebied van een andere Lid-Staat al dan niet in loondienst werkt, het recht van toegang tot ongeacht welke werkzaamheid in loondienst op het gehele grondgebied van deze Lid-Staat.

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak 131/85, Emir Gül/Regierungspräsident Düsseldorf (²) heeft geoordeeld, heeft de echtgenoot, die de nationaliteit van een derde land heeft, van een werknemer, die gebruik heeft gemaakt van het vrije verkeer binnen de Gemeenschap, het recht tot uitoefening van de beroepen waarvoor een vergunningregeling en specifieke beroepsregels gelden, en wel op dezelfde voorwaarden als staatsburgers van het land van ontvangst. Dit zal met name het geval zijn voor het beroep van arts, indien de echtgenoot beschikt over de beroepsbekwaamheden en diploma's die krachtens het recht van de Lid-Staat van ontvangst vereist zijn voor de uitoefening van dit beroep.

Indien in de gevallen waarnaar het geachte Parlementslid verwijst de artsen voldoen aan genoemde voorwaarden en geconfronteerd worden met een weigering van registratie door de Franse autoriteiten zouden zij de Commissie een afschrift van hun dossier moeten toezenden zodat deze de zaak kan onderzoeken.

(¹) Jurisprudentie 1985, blz. 1583.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2262/90

van de heer Hemmo Muntingh (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 oktober 1990)

(91/C 63/106)

Betreft: Richtlijn inzake de vogelstand

Zal de Commissie, als aanvulling op haar antwoord op het derde deel van mijn schriftelijke vraag nr. 738/89 (¹), ook een lijst opstellen van alle vogelsoorten die momenteel in bijlage II bij Richtlijn 79/409/EEG (²) voorkomen en waarvan het bestand in een of meer Lid-Staten een teruggang vertoont, of moet het Parlement ervan uitgaan dat de Commissie het antwoord schuldig blijft?

(¹) PB nr. C 190 van 30. 7. 1990, blz. 3.

(²) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Ripa di Meana
namens de Commissie**

(6 december 1990)

De door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens bevinden zich in de gegevensbank die wordt bijgehouden door het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen.

Deze gegevens zullen direct aan het geachte Parlementslid worden doorgegeven en tevens aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2271/90

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 oktober 1990)

(91/C 63/107)

Betreft: Communautaire centrale voor informatie over privé-testamenten

De mobiliteit van de burgers der Gemeenschap, hun vestiging in andere landen dan dat van hun eigen nationaliteit, binnen de geografische grenzen van de Gemeenschap, alsmede hun grote activiteit op het gebied van het handelsverkeer in onroerende goederen in de landen van ontvangst leiden ertoe dat zij over goederen beschikken die logischerwijze worden opgenomen in hun uiterste-wilsbeschikkingen, die zijn neergelegd in hun respectieve testamenten.

Bij het opmaken van hun testament, meestal in hun land van oorsprong, aangaande de onroerende goederen die zij in hun land van ontvangst hebben verworven, lokken zij in laatstgenoemd land natuurlijke vragen uit onder degenen die zijn getroffen door de activiteiten op het terrein van het handelsverkeer welke zijn ontplooid door de burgers die hun testament hebben opgemaakt onder de beschreven omstandigheden, daar zij niet weten of de betrokkenen een testament in hun eigen land hebben opgemaakt, ten overstaan van welke notaris, welk orgaan in

hun land van herkomst de desbetreffende informatie coördineert, welke garanties van notariële informatie zij kunnen verkrijgen, enz.

Om al deze redenen dient te worden overwogen of de Commissie het niet wenselijk acht om op communautair niveau de oprichting te bevorderen van één enkele informatiecentrale voor informatie over testamenten die zijn opgemaakt door burgers van de Gemeenschap die onroerende goederen hebben verworven in andere landen van de Gemeenschap dan hun land van oorsprong, ten einde de informatie verstrekt door de respectieve registers van laatste-wilsbeschikkingen te coördineren en aldus bij te dragen tot de veiligheid in het handelsverkeer in onroerende goederen en andere van algemene aard, door het verschaffen van de desbetreffende informatie.

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(21 november 1990)

De vraag betreft aangelegenheden die onder de bevoegdheid van de Lid-Staten vallen. De Commissie kan het Parlementslid niettemin mededelen dat op dit gebied reeds een internationaal rechtsinstrument bestaat, namelijk de Overeenkomst van Bazel van 16 mei 1972 inzake de vaststelling van een stelsel van registratie van testamenten. Tot dusver werd dit Verdrag van de Raad van Europa geratificeerd door de volgende Lid-Staten: Frankrijk, België, Nederland, Italië, Portugal, Luxemburg en Spanje, naast andere Europese landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2295/90

van de heer Luciano Vecchi (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 oktober 1990)

(91/C 63/108)

Betreft: Gewetensbezwaren

In de resolutie van het Parlement van oktober 1989 (A3-0015/89) over „dienstweigering wegens gewetensbezwaren en vervangende dienstplicht” alsmede in de resolutie van februari 1983 (1-0546/82) over hetzelfde onderwerp, wordt het recht op dienstweigering de status toegekend van een burgerrecht, dat derhalve in de gehele Gemeenschap moet worden erkend en beschermd.

Kan de Commissie mededelen:

1. Welk gevolg zij aan de bovengenoemde resolutie van het Parlement denkt te geven om te waarborgen dat de daarin gegeven aanwijzingen volledig ten uitvoer worden gelegd?
2. Waarom in één Lid-Staat, namelijk Griekenland, het recht van dienstweigering wegens gewetensbezwaren

en van vervangende dienstplicht buiten het leger nog steeds niet wordt erkend, met het onrechtvaardige gevolg dat honderden jongeren in militaire gevangenis opgesloten zitten?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(6 november 1990)

Zoals zij heeft toegelicht in het debat dat het Parlement in oktober 1989 heeft gehouden over het verslag van mevrouw Schmidbauer betreffende de dienstweigering wegens gewetensbezwaren en de vervangende dienstplicht, is de Commissie niet bevoegd op dit gebied.

De Commissie is ervan op de hoogte dat in de Lid-Staten uiteenlopende bepalingen betreffende het recht op dienstweigering van kracht zijn. Aangezien zij ter zake niet bevoegd is, kan zij geen initiatief nemen om garanties te geven voor het statuut van de dienstweigeraars en hen te beschermen tegen de maatregelen waarvan zij het slachtoffer zijn.

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid ten overvloede aan de aanbeveling met betrekking tot de dienstweigering wegens gewetensbezwaren die het Comité van Ministers van de Raad van Europa op 9 april 1987 tot de Lid-Staten heeft gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2329/90

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1990)

(91/C 63/109)

Betreft: Communautair beleid op arbeidsgebied

Overweegt de Commissie de opstelling van een ontwerp-regeling op het gebied van arbeidsovereenkomsten met bepaalde duur en van tijdelijk werk?

**Antwoord van mevrouw Papandreou
namens de Commissie**

(5 november 1990)

De Commissie heeft drie voorstellen voor richtlijnen ingediend betreffende bepaalde arbeidsbetrekkingen respectievelijk de arbeidsvoorwaarden en de concurrentievervalsing, en ter aanvulling van de maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van werknemers voor een tijdelijke arbeidsbetrekking.

Onder de twee eerste voorstellen vallen de arbeidsbetrekkingen op grond van een deeltijdcontract, op grond van een contract van bepaalde duur en uitzendarbeid; het derde voorstel heeft betrekking op de arbeidsbetrekkin-

gen op grond van een contract van bepaalde duur en uitzendarbeid ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 224 van 8. 9. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2331/90

van de heer Antoni Gutiérrez Diaz (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 oktober 1990)

(91/C 63/110)

Betreft: Nationaal Park van Aigüestortes (Catalonië — Spanje)

Het besluit van de Generalitat de Catalunya om het Nationaal Park van Aigüestortes met bijna 6 000 hectare te verkleinen is een ongewoon feit waarvoor in Europa geen precedent bestaat. Immers, hierdoor wordt de oppervlakte van een beschermde natuurlijke ruimte ingekrompen om plaats te maken voor toeristische projecten die milieuvriendelijk zijn en onverenigbaar met de maatregelen die de Commissie heeft vastgelegd in het voorstel voor een nieuwe communautaire richtlijn betreffende de bescherming van de natuurlijke en halfnatuurlijke leefmilieus alsmede van de bosfauna en -flora.

Welke dringende initiatieven kan de Commissie te zamen met de autoriteiten van de Generalitat de Catalunya nemen, ten einde de ernstige ecologische schade te voorkomen die uit genoemd besluit kan voortvloeien?

Antwoord van de heer Ripa di Meana namens de Commissie

(13 december 1990)

Het nationaal park van Aigüestortes is een speciale beschermingszone als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 79/409/EEG betreffende het behoud van de vogelstand ⁽¹⁾.

Spanje is verantwoordelijk voor de instandhouding van deze zone waar de levensomstandigheden gunstig zijn voor het voortbestaan van soorten waarvoor deze beschermingszone is ingesteld.

Spanje moet dus met passende maatregelen zien te voorkomen dat de leefgebieden van de vogels in de beschermde zones worden verontreinigd, aangetast of verstoord, wanneer dit ten aanzien van de doelstellingen van dit artikel ingrijpende gevolgen heeft.

De Commissie heeft Spanje om nadere gegevens gevraagd over de door het geachte Parlementslid genoemde feiten.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2435/90

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1990)

(91/C 63/111)

Betreft: Verhoging van het kapitaal van het IMF en criteria voor steun

Op zijn recente vergadering in september heeft het Interimcomité van het Internationaal Monetair Fonds zich wegens de internationale ontwikkelingen gedwongen gezien zich nogmaals te beraden over de eigen middelen van het fonds in het licht van de schuldenproblematiek, de integratie van de Oosteuropese handel in het internationale betalingsverkeer en de gevolgen van de Golfcrisis. Voordat laatstgenoemde crisis uitbrak, i.e. in mei jongstleden, had het IMF reeds besloten zijn kapitaal met 50 % te verhogen, een verhoging die een feit wordt zodra 85 % van de deelnemende Staten hiermee heeft ingestemd.

Kan de Raad antwoord geven op de volgende vragen:

1. De leden van het IMF hebben tot eind 1991 de tijd om bovengenoemde verhoging goed te keuren, maar zij zouden er reeds vóór de halfjaarlijkse bijeenkomst van het IMF in april 1991 mee akkoord kunnen gaan: stemmen de Twaalf hun standpunt in verband met deze termijn op elkaar af, zo ja, in welke richting? In hoeverre heeft reeds afstemming plaatsgevonden?
2. Hoe is het huidige kapitaal van het IMF over de 152 Lid-Staten verdeeld?
3. Is de verhoging met 50 % toereikend in de ogen van de Twaalf en waarom hebben de Verenigde Staten zich hiertegen verzet en verzetten zij zich klaarblijkelijk nog steeds?
4. Is het aanvaardbaar dat de Verenigde Staten over een vetorecht beschikken, terwijl hun begrotingstekort qua beheer van overheidsmiddelen het slechtste voorbeeld van de ontwikkelde landen in de wereld is?
5. Hoe beantwoordt het van geval tot geval toegepaste beleid van structurele aanpassingen niettemin aan algemene criteria?

Antwoord

(12 februari 1991)

De verhoging van de IMF-quota waartoe in mei 1990 werd besloten, vormde het resultaat van langdurige en moeizame onderhandelingen die twee jaar aangeslept hebben en waarbij de argumenten van degenen die een verdubbeling van het kapitaal voorstonden om de verder toenemende taken van het Fonds het hoofd te kunnen bieden, in stelling gebracht werden tegen het verweer van hen die een bescheiden verhoging voldoende achtten en zich daarbij onder meer op interne begrotingsdwang beriepen. Als compromis werd besloten het kapitaal met 50 % te verhogen, van 90,1 naar 135,2 miljard Special Drawing Rights.

Dit akkoord werd op 28 juni 1990 door de Raad van Bestuur van het IMF bekrachtigd.

De Lid-Staten van de Gemeenschap hebben aan deze onderhandelingen deelgenomen, waarbij zij op gezette tijden in overleg zijn getreden, zoals zij voor de voornaamste vraagstukken in verband met de internationale financiële instellingen plegen te doen.

De Regeringen van de Lid-Staten van de Gemeenschap zijn voornemens spoed te zetten achter de interne procedures om te bereiken dat de kapitaalverhoging onverwijld tot stand kan komen. Tijdens zijn toespraak tot de jaarvergadering van het IMF in september jongstleden heeft de Voorzitter van de Raad er namens de Gemeenschap bij alle leden van het Fonds op aangedrongen het nodige te doen opdat de kapitaalverhoging zo vroeg mogelijk in 1991 geëffectueerd wordt.

Met betrekking tot het beleid inzake structurele aanpassingen heeft de Voorzitter van de Raad erop gewezen dat een toenemend aantal ontwikkelingslanden thans rigoureuze programma's inzake macro-economische en structurele aanpassing toepast, in de wetenschap dat het scheppen van een gunstig economisch klimaat de voorwaarde bij uitstek is om spaargelden te mobiliseren, investeringen aan te trekken en vluchtkapitaal terug te lokken. Hij heeft daaraan toegevoegd dat alle industrielanden dit aanpassingsproces resoluut moeten blijven steunen door voldoende financieringsmiddelen ter beschikking te stellen en door de maatregelen tot vrijmaking van de handel ten uitvoer te leggen.

Het ligt niet op de weg van de Raad zich uit te spreken over het standpunt van de Regering van de Verenigde Staten bij de onderhandelingen over de kapitaalverhoging van het Fonds.

De verdeling van het kapitaal van het Fonds over de leden-landen is het ontwerp van een officiële publikatie (FMI-Bulletin, augustus 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2460/90

van de heer Luigi Vertemati (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 november 1990)

(91/C 63/112)

Betreft: Fiscale stimulansen voor het milieubeleid

Het Italiaanse Voorzitterschap heeft, naast vele andere kwesties die het opnieuw aan de orde heeft willen stellen en beter heeft willen formuleren, zowel in de Verdragen als in de wetgeving van de Gemeenschap, de aandacht gevestigd op het milieubeleid.

Om dit probleem op concrete wijze aan te pakken heeft de Italiaanse minister Giorgio Ruffolo op 22 september jl. een informele topconferentie bijeengeroepen van de ministers van Milieu van de Lid-Staten.

Kan de Raad het Parlement op de hoogte stellen van de op de top besproken onderwerpen en de conclusies ervan?

Welke standpunten zijn er naar voren gekomen over de wenselijkheid het milieubeleid van de Gemeenschap economische impulsen te geven en over de noodzaak zo snel mogelijk over beleidsinstrumenten te kunnen beschikken (Europees Bureau en Fonds voor het Milieu)?

Welke standpunten hebben de ministers van Milieu naar voren gebracht over een eventuele wijziging van de Verdragen op het stuk van het communautaire milieubeleid?

Antwoord

(12 februari 1991)

1. Het thema van het gebruik van economische en fiscale instrumenten bij het milieubeleid is uitvoerig besproken tijdens een informele bijeenkomst van de ministers van Milieu, die op 22 september 1990 te Rome is gehouden op initiatief van het Italiaanse Voorzitterschap. Oriëntatiepunten tijdens de discussie waren de conclusies van de Europese Raad te Dublin op 25/26 juni 1990 en van de Raad (Milieu) op 28 november 1989, het op verzoek van de Commissie opgestelde verslag met als titel „1992 — De milieudimensie”, alsmede twee voorbereidende documenten waarvan er één opgesteld was door het Italiaanse Voorzitterschap en het andere door een groep van door de Commissie bijeengeroepen deskundigen uit de Lid-Staten.

2. Tijdens zijn zitting van 29 oktober 1990 heeft de Raad (Milieu) conclusies aangenomen inzake het gebruik van economische en fiscale instrumenten bij het milieubeleid. In deze conclusies wordt met name gewezen op het belang van het gebruik van dergelijke instrumenten bij het milieubeleid om te komen tot een doeltreffender milieubescherming.

Voor de geachte Afgevaardigde gaat hierbij in bijlage de volledige tekst van de door de Raad aangenomen conclusies.

3. Ten slotte kan worden opgemerkt dat de andere door de geachte Afgevaardigde aangestipte punten, namelijk „beleidsinstrumenten” en de eventuele wijziging van de Verdragen, tijdens de informele vergadering van de ministers van Milieu niet aan de orde zijn gesteld.

„De Raad legt er de nadruk op dat, om een meer doeltreffende bescherming van het milieu in het kader van een daadwerkelijke integratie van milieubeleid en economische politiek te bewerkstelligen en de fundamentele doelstelling van een duurzame ontwikkeling te verwezenlijken, met name met inachtneming van het beginsel „de vervuiler betaalt”, de huidige rechtstreeks op het milieu betrekking hebbende voorschriften, die gebaseerd zijn op de „Command and control”-methode, aangevuld dienen te worden met economische en fiscale instrumenten. Dergelijke instrumenten zouden ten doel hebben de motivatie en het gedrag van producent en consument te beïnvloeden, tot verspilling of verontreiniging leidende procédés en producten uit te sluiten en op het behoud van de rijkdommen gerichte technieken en productieprocédés te bevorderen.

De Raad acht het wenselijk de mogelijkheid van een communautaire actie op dit gebied te onderzoeken. Deze actie, die — rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel

sel — naar gelang van de concrete problemen die moeten worden aangepakt, verschillende vormen kan aannemen, zou met name kunnen bijdragen tot een coherent optreden van de Lid-Staten bij de internationale onderhandelingen en bij de tenuitvoerlegging van de verbintenissen die in dat verband worden aangegaan. Ook dient een dergelijke actie te voorkomen dat de ontwikkeling van die instrumenten leidt tot compartimentering van de markt en tot concurrentiedistorsies. De gebieden die in dat opzicht bijzondere aandacht verdienen zijn:

- de klimaatveranderingen (broeikasgassen),
- de vaste afvalstoffen,
- de milieu-overwegingen in het kader van andere communautaire beleidsvormen,
- de waterverontreiniging.

De Raad neemt er akte van dat de Commissie, aan de hand van de conclusies van de Europese Raad te Dublin (25/26 juni 1990), voornemens is te zijner tijd, vóór de zitting van de Raad Milieu op 20/21 december 1990, een concreet voorstel in te dienen met betrekking tot de klimaatveranderingen en de algemene richtsnoeren inzake vaste afvalstoffen.”

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2597/90

van de leden Gianfranco Amendola, Paul Lannoye en Gérard Monnier-Besombes (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(20 november 1990)

(91/C 63/113)

Betref: Aanneming van de richtlijn inzake de lozing van afval in zee

Aangezien het gewijzigde voorstel voor een richtlijn (EEG) van de Raad betreffende de lozing van afval in zee, ingediend door de Commissie ⁽¹⁾, sedert 18 maart 1988 in de schuiflade van de Raad ligt,

1. denkt de Raad niet dat het niet-aannemen van deze richtlijn een ernstige leemte vormt bij de tenuitvoerlegging van het communautaire milieubeleid betreffende afvalstoffen?
2. kan de Raad mededelen of hij voornemens is dit voorstel voor een richtlijn te onderzoeken en aan te nemen en, zo ja, wanneer?
3. kan de Raad mededelen wat de redenen zijn die de aanneming van bovengenoemd voorstel voor een richtlijn verhinderen?

⁽¹⁾ PB nr. C 72 van 18. 3. 1988, blz. 8.

Antwoord

(1 februari 1991)

1. De Raad hecht veel belang aan de controle op en de beperking van de zeeverontreiniging. Hij heeft in dit verband verscheidene maatregelen genomen, met name:

- de beschikking van de Raad van 3 december 1981 ⁽¹⁾ tot instelling van een communautair informatiesysteem voor de controle op en de beperking van de verontreiniging van de zee door olie, en
- de beschikking van de Raad van 6 maart 1986 ⁽²⁾ tot instelling van een communautair informatiesysteem voor de controle op en de beperking van de verontreiniging van de zee door olie en andere gevaarlijke stoffen.

De Gemeenschap is tevens partij bij een aantal internationale overeenkomsten inzake de voorkoming van zeeverontreiniging, in het bijzonder de Overeenkomst van Bonn betreffende samenwerking bij het bestrijden van verontreiniging van de Noordzee door olie, alsmede het Verdrag van Barcelona inzake de bescherming van de Middellandse Zee tegen verontreiniging en de desbetreffende Protocollen.

2. De Raad is zich evenwel ten volle bewust van de noodzaak om het communautaire optreden op dit gebied te versterken, zoals hij met name verklaard heeft in zijn resolutie van 19 oktober 1987 ⁽³⁾ inzake de voortzetting en uitvoering van een communautair milieubeleid en milieu-actieprogramma (1987—1992) en in zijn resolutie van 16 oktober 1989 betreffende beleidslijnen inzake de voorkoming van technische en natuurlijke risico's ⁽⁴⁾.

3. Ten aanzien van de punten 2 en 3 van de door het geachte Parlementslid gestelde vraag zij gememoreerd dat het betrokken richtlijnvoorstel voornamelijk ten doel heeft gemeenschappelijke regels vast te stellen voor de harmonisatie van de bepalingen in de verschillende internationale overeenkomsten, met het oog op een betere bescherming van het mariene milieu.

Het Parlement had in zijn in 1987 uitgebrachte advies ⁽⁵⁾ gevraagd om over dit punt andere voorstellen in te dienen, met name een voorstel om het storten van radioactieve afvalstoffen te verbieden.

De Commissie heeft het door het geachte Parlementslid genoemde gewijzigde voorstel in 1988 ingediend. Op grond van de in de Raadsinstanties aangevatte besprekingen kan nog niet worden verwacht dat deze richtlijn eerstedaags zal worden aangenomen.

Luidens bepaalde standpunten zou namelijk blijken dat gebruikmaking van de bestaande internationale overeenkomsten een beter aangepast middel vormt om tot een bevredigende controle op het lozen van afval in zee te komen.

⁽¹⁾ PB nr. L 355 van 10. 12. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 77 van 22. 3. 1986.

⁽³⁾ PB nr. C 328 van 7. 12. 1987, blz. 3, onder a), en bijlage, blz. 23, punt 4.2.

⁽⁴⁾ PB nr. C 273 van 26. 10. 1989.

⁽⁵⁾ PB nr. C 190 van 20. 7. 1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2791/90
van de heer Ernest Glinne (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (13 december 1990)
 (91/C 63/114)

Betreft: Programma van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling

In overeenstemming met de algemene richtlijnen van de Raad van Gouverneurs, bepaalt de Raad van Bewind het beleid en neemt besluiten over leningen, garanties, deelnemingen, financieringsmiddelen, technische bijstand en andere bankoperaties. Hij neemt besluiten op grond van dossiers die door de directie van de Bank worden voorgelegd.

Genoemde Raad van Bewind komt tot stand via een verkiezing die wordt gehouden op de eerste vergadering van de Raad van Gouverneurs die zal worden bijeengeroepen binnen zestig dagen na de inwerkingtreding van de overeenkomst voor de oprichting van de Bank, of zo spoedig mogelijk daarna. Heeft deze operatie al plaatsgehad?

Bij haar werkzaamheden zal de Bank zich laten leiden door de beginselen van duurzame ontwikkeling, gezond financieel beheer alsmede door de overige beginselen in artikel 13 van de overeenkomst. Deze beginselen zullen worden opgenomen in de richtlijnen die thans worden opgesteld door de groep medewerkers die de onlangs benoemde president, de heer Jacques Attali, terzijde staat tijdens de overgangperiode die voorafgaat aan de inwerkingtreding van de overeenkomst en de aanvang van de werkzaamheden. Door middel van deze richtlijnen, die in een procedurehandboek zullen worden opgenomen, wordt het beleid vastgesteld alsmede de grondbeginselen waarnaar de activiteiten van de Bank zich zullen richten. Zij moeten te zijner tijd aan de Raad van Bewind worden voorgelegd. Hoe ver is men op dit punt gevorderd?

De overeenkomst, het enige officiële document waarin tot nu toe het doel en de beginselen van de bankoperaties worden uiteengezet, sluit a priori geen enkele handelsactiviteit uit, mits deze betrekking heeft op de produktieve, particuliere sector in een markteconomie. Is er al vooruitgang geboekt met het handboek wat dit vitale punt betreft?

Antwoord
 (12 februari 1991)

De Raad heeft op 19 november 1990 het besluit aangenomen betreffende de sluiting van de Overeenkomst tot oprichting van de Europese Bank voor Wederopbouw en

Ontwikkeling. Op grond daarvan zal de Gemeenschap als zodanig vanaf de inwerkingtreding van de Overeenkomst lid zijn van de Bank.

De door de geachte Afgevaardigde genoemde werkzaamheden dienen ter voorbereiding van de eerste vergadering van de Raad van Gouverneurs van de Bank die binnen 60 dagen na de inwerkingtreding van de Overeenkomst zal plaatsvinden.

De door de geachte Afgevaardigde gevraagde specifieke gegevens over deze voorbereidende werkzaamheden kunnen verstrekt worden door de Commissie, waaraan de geachte Afgevaardigde dezelfde vraag heeft gesteld. In dit verband zij erop gewezen dat bij het besluit van de Raad aan de Commissie is opgedragen de vertegenwoordigers van de Gemeenschap bij de Bank te benoemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2799/90
van de heer Luigi Vertemati (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (13 december 1990)
 (91/C 63/115)

Betreft: Veiligheid van bestuurders van motorvoertuigen

Acht de Raad het, gelet op het feit:

- dat de Richtlijnen 76/115/EEG ⁽¹⁾ (gewijzigd bij Richtlijn 82/318/EEG) ⁽²⁾ en 77/541/EEG ⁽³⁾ (gewijzigd bij Richtlijn 82/319/EEG) ⁽⁴⁾ inzake het gebruik van veiligheidsgordels positieve effecten gehad hebben op de bescherming van de veiligheid van de burgers,
- dat deze systemen evenwel in enkele gevallen veroorzaakten dat de automobilist zijn auto niet kon verlaten, hetgeen het aantal dodelijke slachtoffers weer heeft doen toenemen,
- dat de technologie compatibele oplossingen ontwikkeld heeft die de veiligheid van de automobilist vóór, tijdens en na het ongeval verder vergroten,

niet noodzakelijk dat deze richtlijn in dier voege gewijzigd wordt dat daarin bepaald wordt dat veiligheidsgordels 10 à 15 seconden na de botsing dienen open te gaan, zodat de slachtoffers van het ongeluk zich uit de auto kunnen bevrijden?

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 30. 1. 1976, blz. 6.
⁽²⁾ PB nr. L 139 van 19. 5. 1982, blz. 9.
⁽³⁾ PB nr. L 220 van 29. 8. 1977, blz. 95.
⁽⁴⁾ PB nr. L 139 van 19. 5. 1982, blz. 17.

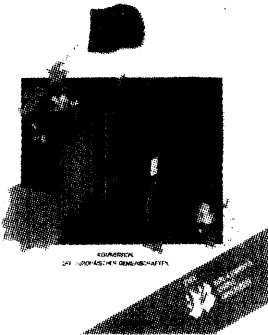
Antwoord
 (12 februari 1991)

Aan de Raad is geen enkel voorstel van de Commissie voorgelegd dat ertoe strekt de door de geachte Afgevaardigde genoemde richtlijn te wijzigen.

**AMT FÜR AMTLICHE VERÖFFENTLICHUNGEN
DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
Luxemburg**

**FREIZÜGIGKEIT
IN DER
EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT
EINREISE UND AUFENTHALT**

**FREIZÜGIGKEIT IN DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFT
Einreise und Aufenthalt**

von Jean-Claude Séché

Die vorliegende Veröffentlichung vermittelt einen Überblick über die gemeinschaftlichen Einreise- und Aufenthaltsbestimmungen innerhalb der Europäischen Gemeinschaften.

69 Seiten — 21 × 29,7 cm

ISBN 92-825-8658-8 — Katalognummer: CB-PP-88-B04-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 7,50

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

FREIE AUSWAHL UND GRÖßERES WACHSTUM

Das Ziel der Verbraucherpolitik im Binnenmarkt

(2. Auflage) von Eamonn Lawlor

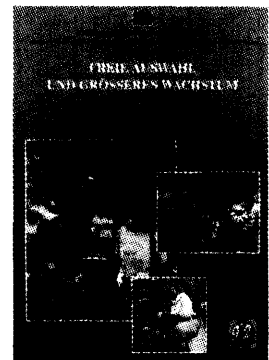
Die Verbraucherpolitik befaßt sich mit der Nachfrageseite des Marktes. Hier liegt ein enormes ungenutztes Potential für die Verbesserung der Markteffizienz und die Förderung des Wachstums.

83 Seiten — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-826-0151-X — Katalognummer: CB-56-89-869-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 8

ES, DA, DE, EN, FR, IT, NL, PT

TELEKOMMUNIKATION IN EUROPA

Freie Wahl für den Benutzer im europäischen Binnenmarkt des Jahres 1992

Herbert Ungerer unter Mitarbeit von Nicholas P. Costello

Über die Einzelheiten einer sich überstürzenden technologischen Entwicklung mit ihren vielen neuen Möglichkeiten hinaus wird das zentrale Thema der Telekommunikationspolitik der Europäischen Gemeinschaft aufgezeigt — freie Wahl für den Benutzer auf dem künftigen europäischen Markt des Jahres 1992.

293 Seiten — 17,6 × 25 cm

ISBN 92-825-8207-8 — Katalognummer: CB-PP-88-009-DE-C

Preis in Luxemburg (ohne MwSt.): ECU 10,50

ES, DA, DE, GR, EN, FR, IT, NL, PT

BESTELLSCHEIN ZU SENDEN AN
Amt für amtliche Veröffentlichungen der Europäischen Gemeinschaften
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg

Bitte senden Sie mir die oben mit gekennzeichneten Veröffentlichungen zu.

Name:

Anschrift:

..... Tel.:

Datum: Unterschrift: